

ଓমানন্দী

രാധാകൃഷ്ണൻ .

റമകർത്താ. *

എം. അൽ. വേലപ്പുള്ളിയാസ്സീ, ബി. എ.

പ്രകാശകൾ

പി. ഗോവിന്ദപ്പുള്ളി.

വിദ്യാവിലാസിനിബുദ്ധ ഡിപ്പോ, ചല്ലാ,
തിരുവനന്തപുരം.

പകർപ്പവകാഡം പ്രകാശകൾ°.

പുസ്തകാലാഭ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതിവർഷഭാക്കണം.

വില അ. 1.

കളിച്ചു” പതിനൊന്നവയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു ചെൺകിടാവു് എന്ന നിലയിലാണ്, അധകാരൻ സംയികയെ ആ കമ്മയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. നിർബ്ബഹിയാണെങ്കിൽ അതു അതു വാലിക, ദാരഗ്രജ്ജു യായ് മാതാവിനാം ശഷ്യം വാങ്ങുന്നതിനുപോലും വക്കുണ്ടാതെ ചില ടുക്കിൾ ലൈവരിച്ചു് മാലകൾ കെട്ടി മുഹേഡപുരം ഗ്രാമത്തിലെ തേരോട്ടുസംശ്ലേഷിൽ വിറുദ്ധ അസ്ഥായ ആദ്യമുണ്ടാക്കുവാൻ തിരിച്ചതായി അണ. എന്നാൽ അവളിടെ ഉദ്ദേശം, അതികംനിനമായ വർഷപാതത്താൽ നിരോധിച്ചു തന്ത്രപ്രവർത്തി. അവൾ നിരാശാഭരിതയായി ആ കംനമഴയത്തു് രാത്രി വേന ത്രിലേജ്ജു് തിരിച്ചു്. എക്കാക്കിനിയായി നടന്ന വാലികയ്ക്കു് ആ രാത്രിയിൽ ഒദ്ദേശ്യത്തിൽ എന്നപോലെ ഒരു ബന്ധുവിനെ ലഭിച്ചു്. ‘അമിനീകമാർബാബു’ എന്ന പേരിൽ ആ സന്ദർഭത്തിൽ വാലികയ്ക്കു് വേണ്ട സ്ഥായം ചെയ്തു് ‘ദേവോദ്രൂപനാമറേ’ എന്ന മാനൃസ് തന്നേയാണു്, നായികയുടെ ഭവനവും സ്വത്തുകളും തിരിച്ചുകൊടിയും ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ അവക്കു വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു്.

കടമാവധിയത്തിൽ ലേണും വകുതയില്ലാതെ എററാവും അക്കർഷകമായവർധനയിൽ രഹിക്കുന്നപ്പുട്ട് ഇതു ചെറിയകമാണെന്നു കേരളീയരായ വാലികാബ്ബാലരാർക്കു് ആദർശപരമായ വിജ്ഞാനം നൽകുന്നതാണു് എന്ന വസ്തു അങ്ങം വിസംഖിക്കുമ്പോൾ ഒരാന്നനില്ല.

ഇന്നും മലയാളത്തിലെ കമാസാഹിത്യത്തിന്റെ ഗതി വളരെ വിചിത്രമായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നാട്ടിൽ പ്രചരിച്ചു് അംഗലസാഹിത്യ തത്തിനു് സാമാന്യം പ്രതിഷ്ഠാലഭിച്ച ഒരു കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു, മലയാളത്തിൽ പുതിയ രീതിയിലുള്ള കമാസാഹിത്യം. അതുനേരംകൊടി അവർക്കൾ, ചുറ്റമേനോൻ അവർക്കൾ, സീ. വീ. ഐമൻ പിള്ള അവർക്കൾ എന്നീ മഹാശാരത്തുടർന്നും അന്ന വധി റബ്രൂകാരന്മാർ മലയാള കമാസാഹിത്യത്തിന്റെ പോഷണത്തിനു് ഉദ്ദേശം അരംതവർഷങ്ങളാലും മായി ശ്രമിച്ചവരികയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ ടീർ എക്കടക്കിയ നോവലുകളുടെ രചനയിലായിരുന്നു, അധികവും ശ്രദ്ധിച്ചതു്. എക്കിലും, എം., ആർ. കേ. സീ., കെവിൽ കെഞ്ചുള്ളുമേനോൻ മുതലായ അന്നവധി റബ്രൂകാരന്മാർ ചെരുകടക്കരു രചിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അവ ചെറിയ തരത്തിലുള്ള കമകൾ അയയിരുന്നു എന്നമാത്രം പറയാം.

എന്നാൽ ഫലിതരസത്തോട്ടുടർന്ന ചെരുകടമാസാഹിത്യം കാലതാമസമന്നു മലയാളത്തിൽ ഉടലെടുത്തു. മറ്റ പല രചയിതാക്കളും ഇംഗ്ലീഷു മാർപ്പുത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു് എക്കിലും മി. ഇം. വീ. കുഞ്ചിപിള്ള യുടെ ചെരുകടമകൾക്കും ഫലിതരസത്തിലും സംബന്ധം നൃന്തരക്കും അക്കേഷ്ടാസ്ത്രാടക ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലും അധികംപേരും വിജയികളായിട്ടിലും. അക്കൾ

രാജ്യങ്ങൾ ബലവികഴിക്കാതെയും ധാർമ്മംതമ്പുത്തിനോ”
സമചിതമായ സ്ഥാനം നൽകിയും മി. ഇം. വി. ഇം.
റൈഞ്ചുചെരകമകളിടെ അനവധി അന്തകരണങ്ങൾ
മലയാളംഖണ്ഡം” നൽകി.

ഈ കാലപദ്ധതി കഴിഞ്ഞു” മലയാളസാഹിത്യ
തതിൽ ഒരു പുതു ഏക്സ്പ്രസ്. അധാരത്തും, ചുറം കാ
ണന ദരിദ്രതം പീഡിതങ്ങം, അസന്നാർദ്ദകത്രകിളിളം
അതു ജനങ്ങളെ വേണം ചെരകമകളിൽ ചിത്രീകരി
ക്കണം എന്നാരായും ഉംബലമായി. ചെരകമ
യെഴുത്തിൽ ഫലതത്തിന്റെ സ്ഥാനം നില്ക്കേണ്ടം നശ്ശ
പ്പെട്ടി. എന്നാൽ ഏററവും ലളിതവും, അർക്കം വായി
ശ്രമന്ത്യിലാക്കാവുന്നതും അതു ഒരു റബ്രോട്ടി ഇത്ത
രം സാഹിത്യത്തിൽ ഏക്സ്പ്രസ്. കമാപാത്രങ്ങൾ ദരി
ദ്രോ, പീഡിതരോ, മർദ്ദിതരോ അല്ലാത്തപക്ഷം സ്വ
ഭാവത്തും തൊഴ്ചേതരാക്കാത്തവരോ ക്രായിരിക്കണം
എന്നും നാംബിംബാംബി. ഇങ്ങനെയൊരു പുതു വന്ന
ചേർന്നും, യൂറോപ്പൻ റാഷ്പിന്റ്രേതാട്ടള്ളു അഭിന
ദന ക്രൂട്ടതൽ നിന്മിത്തം എന്നേ പരായാനുള്ളി. പ്രസ
ദ്ദേശിം, സഭപ്രാഥാല്ലാഡാഡാ അനവധി രംഗങ്ങൾ നേരി
ഞക്കുമായി ചിത്രീകരിക്കവാൻ കമാക്കുന്നതുകൾ ശ്രദ്ധാ
ഭക്തിയായി. ഇവരുടെ ഉദ്ദേശം പത്രതാംപത്രം എത
പ്രശ്നത്തിന്റെ ഫലപ്രാശരൂപം” ചാരിസ്റ്റിൽ പ്രചരിച്ച
സാഹചരണിസ്റ്റ് അമൃതം പ്രാക്തുലപ്രസംഗം മലയാള
തത്തിലും അവതരിപ്പിക്കുക എന്നായിരുന്നു എന്ന

തോന്തിപ്പുകൾ. സമാർദ്ദഭേദവാധത്തിൽ നിന്ന് അവർ അത്രമാറ്റം അക്കലേയാണ്. എത്രാജ കാര്പ യും മുടിപ്പുംതിന്തുവയ്ക്കാതെ വെട്ടിത്തുറന്ന വെള്ളിയ്ക്കുക എന്ന വാഞ്ചിലാണ് മുഖാപ്പൻ നാച്ചപ്പറില സർക്കാർ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അതുനി മുരോപ്പിൽത്തന്നെ സാർവ്വത്രികമായി അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ. മുരോപ്പിൽ നിന്ന് സമ്പ്രദാ വിഭിന്നമായ കേരളീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ അംതരം കമക്കപ്പക്ക് താൽ കാലികമായ പ്രചാരം സിലവിച്ചാലും വായനക്കാരുടെ ശാസ്ത്രമായ അഭിനവത്തിന് അവ പാത്രിക്കുമെന്നില്ല.

കമാരചനയ്ക്കും സമാർദ്ദഭേദവാധത്തിനും തമ്മിൽ അതു ഒഴിംബാധ കുറഞ്ഞും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് പറയുന്നു. ഒരു വക്ക കുറ്റാംപുമാണെന്നു കൈ അഭിപ്രായം ഇല്ലാതല്ല. എന്നാൽ കമാരചനയ്ക്കും മുൻമാർദ്ദ മുത്തിക്കും തമ്മിൽ അഭിനവമായ ബന്ധം പുലർത്തുന്ന മുൻപ്രാസന്നവു കംനുമായി എതിർക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ദാഹാദുരു മുരോപ്പൻ അഭിപ്രായിക്കും അന്തേ പെ? പ്രകാശം. കേരളീയാന്തരീക്ഷത്തിനു പ്രകാശം എന്നു ചാത്രിക്കുന്നതു തുലാം. മുൻപ്രാസമാധ കൈ ഉപച്ച മുരോപ്പിൽ അഭ്യന്തരംതുവർഷങ്ങളായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കാനും അതു മാറ്റ ആക്കി ഏപ്പിലും തന്നെ കേരളം ദഹനിലൂപം ഉണ്ട് എന്നു വെറും സംശയിക്കാം ദഹനം ആവാ.

രണ്ടാമതു്, യുറോപ്പമാരുടെ, ഭാഷ, വേഷം, അചാര ക്രമം, അഭിരച്ചികൾ, ടാറവർപ്പങ്ങൾ എന്നിവയല്ല, കേരളീയരിൽ കാണുന്നതു്. യുറോപ്പിലേ പ്രധാന നഗരികളിൽ നിരീശ്വരത്വവും, വസ്തുമാത്രവാദവും വളരെ മികച്ച നിലയിലാക്കുന്നു. കേരളീയരിൽനിന്നും ഇംപ്രേര വിംപാസം നാട്ടിക്കുത്തകവിയത്തിൽ അതു ദ്രാനക അഭ്യാസ മാറ്റുകളും ഇവിടെ എത്തുന്നില്ല. തു സ്ഥി തിക്കു്, കേരളീയരുടെ സന്നാർദ്ദഭോധവും അഭ്യന്തര തിപത്തിയും നാട്ടിക്കുമാരാളി ചെരുക്കടക്കൾ കൊണ്ടു് നാട്ടിനേയുംജനങ്ങളേയും യുറോപ്പമാരുടെ അടിമകൾ എന നിലയിൽ ഭാഷപ്പെടുന്നതിനുമാത്രമേ സാധിക്കു അള്ളു. ഇം ഭർമ്മാർദ്ദപ്രസക്തി കമാപ്പചരണം മുഖ്യന പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള നൃത്യകൾ കമാരചയി താകൾ മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങുന്നവും സമാധാന ഏടാം.

അഭ്യന്തരപ്രതിപത്തി സംബന്ധിച്ചു് ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു തുട്ടിൽ തേ ആന്നുമ ഇന്നത്തെ കമാസാഹി ത്രാത്തിനു വന്നചേർന്നിരിക്കുന്ന എഴിലും പലേ മെച്ച അഭ്യം മറവിയത്തിൽ സിദ്ധമായി എന്നവസ്തു വിസംവദിക്കാവുന്നതല്ല. അതുനും .ലളിതവും മനോ ഹരവും അയ തദ്ദൃഗ്രീതി ഇന്നത്തെ കമാസാഹിത്ര ത്തിനു് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു് മനസ്സുടെ യമാർത്ഥങ്ങിഡിതം അതേപടി പകർത്തിക്കാണിക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ കമ ദൈഖിത്തകാർ അസാധാനപ്രമാധ വെഭ്വേംകാട്ടിയിട്ടുണ്ടു്.

എന്നാൽ ഇതോട്ടുടർന്ന് തെല്ലാൽ അതിന്റെത്രുഖിയും കൂടു സമീകരിക്കുന്നവകിൽ അവാച്ചുമായ ഒരു കമാഡാവാപുഷ്ടി മലയാള സാഹിത്യത്തിനും ലഭിക്കുന്നതിനും കമാഡാവാപുഷ്ടി മലയാള സാഹിത്യത്തിനും സംബന്ധിച്ചു ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലും സാഹിത്യപ്രകാരമാർക്കാട്ടന ഉദ്ദേശ്യം ഉത്തമാദർശനത്തിന്റെ നിഷ്പത്തിയായ ഘവലിയിൽ കലാരീകരണത്തോടെ എന്നമാത്രമേ പരായനമില്ല.

മീനാംബിക എന്ന രണ്ടാമതെത്ത കമ കു പാഠ്യം ത്രുകമാഡാവാത്ത ഭാരതീയ രീതിയിൽ അംഗകരിച്ചി കൂഴിതാക്കുന്നു. ‘നീലലോഹിതൻ’ എന്ന പ്രഭവരഞ്ഞി അതപുത്രഞ്ഞിന്റെ അതിമോഹത്ത ബുദ്ധിമാനായ അപിതാവും തന്നെ എങ്ങനെന്ന രക്തിഹീനമാക്കുന്ന എന്ന ഇം കമ എത്തിയിക്കും. മഹാരാജ പ്രകാരത്തില്ലരും ശ്രദ്ധമേ ഭജ്യതയിൽ കലാരീകരണായിരുന്ന ഭാരതമാന്നിനും സ്വന്താവം സപാഭാവികമായ രീതിക്കും ധാരാതൊക്കെ വിത്തു ദിതയും കൂടാംതു ഉക്കുപ്പുമാക്കുവാൻ പിതാവും നിർവ്വഹിച്ച യത്നം. ഏററവും അഭിനവനീയമാണ്. ഭാസ്ത്രം അവഞ്ഞി സഞ്ചീലപ്പവത്തിയായ മാതാവും ഏതു വിധത്തിൽ, കഷ്ണതക്കൈല്ലാം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടും അധി നാമനായ പ്രഭവരഞ്ഞി സപത്രക്കരംകും അവകാശി ധാരാത്തീർന്നും അവരേവതം വളരെ സവേജാപ്പപ്രദമാ യ കടംവെജീവിതം നാശിക്കുന്നു.

രജപ്പത്വനിതാരത്തൊഴിയ 'ഭാരതമതി' എന്ന പ്രസ്താവന ചിത്രാവായമാഹസിംഹൻറു നില്ക്കുമായതയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു്, ഒരു സഹായം നിൽക്കുമിച്ച ശമദാസിംഹൻ എന്ന യുവാവിനെന്റെ പ്രണയത്തിനു പാതയിട്ടുന്നതാണ് ഒഴുവിലത്തെ ചെറിയകമാണ്.

“ ஹபுக்காரம் ஹூ கமக்கல் முள்ள நிஷ்டிழ்வு ஸாகேதிகவு அதை அந்தமாதிரி செருகமக்கல் அவைக்கிலு விபுலங்கல்லாதை கமக்கல் என அதையு முன்னிட்டு செரிய கமக்கல்லாவு ரண்டிழிரிக்கையாக்கயான் என பறமாற்றை வழக்கமாயிகொசித்து.

எழுவதான் கால்பறுப்புத்திலூ் டீர்வளவினை ஏற்கென்ற குறையிடில் நினை பிளவாக்கயிலூ் ஏன்னது் கீழேயீடு கூறுவதை கண் பற பார்த்தமாக்கன். ஸாவதிதழு் ஸங்கூ
யிட்டு் ஒரு ஏற்கென்றுதாி பாரிபாலிக்கெழுப்புத்தா
ஸ் டோத்தீவகைட விரேஷிட்டு கேரஷ்டீவகைட யஞ்சம்.
ஏனால் விரஸமாய ஸ்தாஷாரோபங்காஸத்தின்
கமாஸாரஸபுத்தை வெல்விக்ஷிக்கென்று் தீரை விழி
தவு் எல்ல. ஒரு உலேரேதோட ரவிக்கெழுப்புகிடித்து
புற்றுக்கமாறுத்தை கேரஷ்டீவ மஹாஜநஸமக்ஷ் ஸாப
ரம் ஸம்ப்புக்கென்.

അമൃതാ.

1. റാധാകൃഷ്ണൻ.

2. എറണാകുളം.

3. ഭാരതമതി.

രാധാകൃഷ്ണൻ

I

രാധാകൃഷ്ണൻ എന്ന പ്രേതക്കുർബാറ്റ് ഒരു ചെറിയ പെൺകുട്ടിയും മഹാസംഗമ ഗ്രാമത്തിലെ 'തേരോട്ട്' കാണ്ണ വാൻ അന്നും പോയിരുന്നു. അതു കട്ടിക്കും കുഴ്ചിച്ചു പതിനൊന്നു വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളത്. അവ കൂടി മാതാപിതാക്കന്നാർ ഒരു കാലത്തു് വലിയ പുന്നകാരായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു കട്ടിയുടെ പിതാവു മരിച്ചുതോട്ടുടർന്നിട്ടിലെ അട്ടത്ത ബംഗാൾക്കരിൽ അവളുടെ വിധവയായ മാതാവിന്നതിന്റെയിരി വന്നു സംബന്ധമായ ചില കേസുകളിലുണ്ടാക്കി. ഈ സിവിൽക്കേസുകളു സംബന്ധിച്ചു് രാധാകൃഷ്ണൻ അഞ്ചുമുള്ളു് കുറെ അധികം പുണ്ണം ചെലവു ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. കുടംബവു വന്നുക്കരിഞ്ഞു എല്ലാംതന്നെ പുണ്ണയപ്പെട്ടിവാൻ ഇടയായി. കുൽക്കട്ടാ മെഹക്കോട്ടതിയിലെ അവസാന വിധി അന്നുംരിച്ചു

அது ஸாய் ஸூரி பிரபுவுக்கு தோல்க்கூக்கியும் தாம
ஸிதிபோன் வேந் மாறுமே ஸப்ரதாயுஷ்ம் ஏன்
கிலயில் எடுத்துக்கூடிய செய்து. கேஸ்ஸில் ஜயம் ஸவு
பிதி திட்டம் ரயாராஸ்ஸியெட் மாதாவிள்ளி வீடு. அதில்
லெ ஸாமாங்கைத் தீடு ஜெட்டிசெய்துக்கூட்டு. அது நிலையமாய
யுடெ கெகவரை உள்ளாயிதொன் ஏடுதான் பணவு. அது
ரளங்கைத் தொலேதேதொன கேஸ்ஸிஸ் ஸப்ரதாயிதி அதுவு
பைப்புக்காலை அந்தாயீங்கைப்பூட்டுபோயி. ஏன்னிடும்
வழிரெ வூலுமிக்கி கரை பள்ளுடெ ஸப்ரதாயிதி லணை
கிலெ வூத்துமாங்கைப்பூட்டு ‘பிரிவீக்டின்ஸில்’ ஏன்
அங்கேஅநரைத்தெ கோட்டினில் அது ஸூரி அப்பீதி
வோயிப்பிதி. ஹை நிலயில் அமல்யைக் கூடும் மகரங்கள்
அதுவாராத்திக்கூடிய நித்தாவரங்கைப்போலும் வழிரெ
வூலுமிக்காயி. ஸப்ரதா கூடும்வர்வக தோட்டினில் கரை
திட்டபோயி அப்போட்டுத்தெ உடமஸ்தகெட் அதுவங்கு
அந்தஸ்ரிதி திட்டமில்லை செய்துகிட்டு நீ அதுவாயம்கொள்ளு
அது ஸாய் ஸூரி சூரி செய்துபட்டுயும் நான் கட்டித்துவான்.

விழுவிடுக்கிள் அடுப்புறுக்கிள் வாய்ச்சுன்னது தூக்கி
தோடை ஏற்றுள்ளதே. அதற்குத் தாரிடுத்தில் கஷீ
எத்துக்கிளிய ராய்வாணியுடை மதாவு தூக்கிவேலக்காளி.
ஒத்தொன்று ஸ்ரீவாதிக்ரான் வழுத்த விழுத்தில்

എന്തോ സുവക്കേട് ബാധിച്ച കീടപ്പിലായി. ഇതിനാൽ ദിവസവും ആഹാരത്തിനുള്ള വക്ക് അനേപഷിക്കാൻ തന്നെ ആ സ്ഥീക്കുകൊണ്ടുപാതയാണ്. യാതൊരാഹാരവും ലഭിക്കാതെ രാധാറാണി എത്രയോ ദിവസം പട്ടിണിയാൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. മഹേശ്വരത്തിലെ തേരോട്ട് എന്ന ഉത്സവത്തിന്റെ ദിവസത്തിൽ രാധാറാണിയുടെ മാതാവിന്റെ സുവക്കേട് കലംലായി. മദ്ധനം, പോഷകാംഗമുള്ള ആഹാരങ്ങളും ഒഴിച്ചുകൂട്ടാൻ പാടില്ല എന്ന നിലയിലായി. എന്നാൽ ആ പാവക്കൂട്ട് പൊൺകിടാവ് എള്ളുചെയ്യാനാണ്!

രാധാറാണിക്കു മാതാവിനെ സഹായിക്കാൻ, വലിയ അനുഗ്രഹം തോന്നിപ്പുകളിലും അവർക്കു യാത്തൊരു കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒട്ടവിൽ അവർ ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗം കണക്കിടക്കിച്ചു. മനോഹരങ്ങളായ ചില കാട്ടുകൾ ദേവരിച്ചു ചില മാലകൾ കെട്ടി അന്നത്തെ തേരോട്ട് സംബന്ധിച്ചു കൂട്ടുന്ന ആളുകൾക്കു വിറം അല്ലോ ആദായം ഉണ്ടാക്കാൻ അവർ നിന്മയിച്ചു. പാവക്കൂട്ട് രോതിണിയായ മാതാവിന്ന് ഈ ആദായം മുഖേന എന്തെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യാമെന്ന് അവർ കരത്തി. ഈ മാലകളുമായി അവർ ഉത്സവസ്ഥലഭ്രത് എത്തതി അല്ലെന്നും കഴിതെപ്പോരാ അതിക്കംനിന്നായ

കൈ വർഷപാതം ഉണ്ടായി. രാധാരാണിയുടെ കാട്ട് പ്രമാലകൾ യാതൊരു മറ്റൊപ്പം മേടിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അവർ, അതെങ്കിലും വാങ്ങുവാൻ വന്നുചെർന്നുകുംഭോഗം എന്ന കത്തി ആ മഴയും വകവയ്ക്കാതെ അവിടെതന്നെ നിന്നു. മഴ അല്ലെമാനു ഒമീച്ചു് അള്ളകൾ ഉത്സവസ്ഥ ലഭ്യതു് ധാരാളം സംഖ്യയിൽ അവർ അഭ്യാസിച്ചു്. എന്നാൽ വർഷം മേൽക്കൂരെ അതികംഒന്നുമായതേ യുള്ളതു്. തേർവല്ലി തന്നെ അനുബന്ധരേഖയും ബല്ലപ്പെട്ട വിധ തത്തിൽ നിന്ന് വഹിക്കുകയുണ്ടായതേയുള്ളതു്. കുമേഖ നേരം സംശയപ്പെട്ടു. രൂതി അരംഭിച്ചു്. ദേഹരമായ ഇതുടും ഇതുടിനേക്കാൾ ദ്രാനകമായ മഴയും നിമിത്തം, പാവ ചെപ്പെട്ട രാധാരാണി വളരെ വിഷമിച്ചു്. അവർ കാരണതു് കൊണ്ടു് വീട്ടിലേക്കു് തിരിച്ചു്.

രാത്രിയിലെ അന്ധകാരം നിമിത്തം വഴിയറി യാണു് വളരെ വിഷമമായിരുന്നു. കൂടാൻ, വർഷ പാതത്താൽ ഓഡികളിൽ വല്ലാതെ ചെളിക്കെട്ടിം ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊട്ടകാറാറിനിടയിലുള്ള മഴ തുട്ടുകൂടി അവ കൂടുതൽ ദേഹത്തിൽ നിരന്തരം പതിക്കുകയാൽ ആ ബാല്പീക ക്ഷണംതോടും നട്ടങ്ങളിൽപ്പെട്ടതെന്നതു മനോട്ട് പോവുകയായിരുന്നു. ഏതു വിധത്തിലേക്കിലും വീട്ടിൽ ചെന്നത്തി എന്നതനെ വരച്ചു. അവർക്കു് ഒരു പെപ്പസം പോലും കിട്ടുകയുണ്ടായില്ലെല്ലാം. നിരാന്തരം വൃസ്തി

നവും മഴ എറാതു നിമിത്തമുള്ള കൂദരവും ഇടക്കുത്തീര
യാതു നിമിത്തമുണ്ടായ സങ്കടവും നിമിത്തം അതപു
യികും ഭാവിതയായ ബാലിക കാട്ടച്ചമാലകക്കെ എസ്റ്റാം
നെഞ്ചിനോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു് വളരെ ദൈഹ്യത്തിൽ
മുന്നോട്ട് കാൽ വെയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

രാധാരാണി ഇപ്പുകാരം അല്ലെന്നും പോയപ്പോൾ
അതു ഇടക്കുത്തു് എന്തോ തരം അവാം അവാംക്കെതിരായി
ചെന്നുചേർന്നു. അതേവരെ ഉള്ളിലുടങ്ങിയിരുന്ന വൃന്ദ
നം അ 'ബാലികയിൽ അപ്പോൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടി
സാധുവായ അതു പെൺകിടാവു് പൊട്ടിക്കരണത്തുരുടങ്ങി.
എതിരെവന്ന അരും വളരെ ദയവോടുകൂടിചോഡിച്ചു്—

“ഇതു ഇടക്കുത്തു് കർണ്ണതുകൊണ്ടുപോകുന്ന കൊച്ചു
കുട്ടി, കുട്ടാണം” നീ?

അതോടു പുഞ്ചൻറെ മുട്ടപ്രമില്ലാത്ത സ്വരമാ
ണുന്നും അവാം മനസ്സിലാക്കി. എന്തോ ദയവായി
ടിണം? : ആ മനഷ്യൻ ചോദിക്കുന്നതെന്നും അറിഞ്ഞു
ബാലിക ഉത്തരം പറഞ്ഞു:—

“ഞങ്ങൾ വളരെ ചാവക്കുട്ടവരാണു്. ‘അമ്മയും
ഞാഡമല്ലാതെ വേറേ അതും ഇല്ല.’

അതുന്തന്നു:—അതുടെ; നീ ഇതേവരെ എവിടെ അയി
തുന്നു?”

രാധാരാണി:—തൊൻ തേരോട്ടംകാണ്ണാൻ പോയതാണ്.

തിന്തു വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നവഴി മഴയും ഇരുട്ടം
നിമിത്തം വഴിതെററി വളരെ സകടക്കുന്ന.

ആധതൻ:—ആട്ട; നിന്റെ വീടെവിടെ?

രാധാരാണി:—ഞങ്ങൾ ശ്രീരാമചുരം ഗ്രാമത്തിലാണ്
താമസിക്കുന്നത്.

ആധതൻ:—ഈവേദാ. റേറി; തൊന്നും ശ്രീരാമചുരം ഗ്രാമ
തിലേക്കും തന്നെയാണ് പോകുന്നതു്. ആട്ട;
എന്നോട്ടുടെ വരിക. അതു ഗ്രാമത്തിന്റെ ഏതു
ഭാഗത്തായിട്ടാണ് നീ താമസിക്കുന്നതെന്നു കേൾക്കു.
നിന്നെ തൊൻ ഭദ്രമായി അവിടേയ്ക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാം. ഹാ! ഈ രോദ്യാക്കെ
ചെളിനിറത്തതാണ്. നീ ഒരു കാൽപ്പം ചെയ്യുക.
നിന്റെ കൈ ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടിയാൽ തോൻ പിടി
ചുക്കാപ്പിച്ചാം. വഴിയുടെ സ്വന്താവം അറിയാതെ
രോധിയും തെററി വീഴുതല്ലോ.

ഇങ്ങനെ അവർ ഇത്തരംമായി നടന്നു. അതു ഇര
ട്ടതു് ആധതൻ, പുതിയ മിത്രത്തിന്റെ പ്രായം നിശ്ചയ
യിക്കുക സാഖ്യപ്രമായിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും അവളുടെ
സ്വന്തത്തിലും വാക്കുകളിലും നീനും അതു കൂട്ടി വളരെ
ചെറിയ ഒരു ബാലപിക്കയാണെന്നു് അധാരം ഉണ്ടായും.
ഈ ഉണ്ടതേരോടെ അധാരം ചോദിക്കുന്നു:—

“അതുടെ; നിന്നകഴം എത്ര വയസ്സു് പ്രായംവരും?”

“എന്നികഴം പതിനൊന്നു വയസ്സുകാരായി.”

“നിന്റെ പേരു്?”

“രാധാകൃഷ്ണി?”

അതുടെന്തു്:—അതുടെ; രാധാകൃഷ്ണി നിന്നുമ്പോലുള്ള ഒരു കൊച്ചുകട്ടി യാതൊരുത്തുക്കുടേയും സഹായം കൂടാതെ അതു മുരത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ തേരോട്ടം കാണുമ്പോൾ പോകാൻ കാണും? ഇതരു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായില്ല.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അതു മന്ത്രപൂർണ്ണ നടന്നു കുമേണ, രാധാകൃഷ്ണിയിൽ നിന്നു് അവളുടെ ധാതുവും ദുർഭ്രാംഗവും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പെപാ ഉണ്ടാക്കാമെന്ന വിശ്വാരിച്ചു് ശ്രമിച്ചതിൽ പററിയ നിരാശയും മനസ്സിലാക്കി. അവൻ തേരോട്ടുമലയ്ക്കു് പോയതു് വല്ല വിശ്വാസപൂർവ്വം കാഴ്ചയും ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നില്ലെന്നു രോഗിനിയായ പ്രിയമാതാവിനെ സഹായിക്കുവാൻ അല്ലും എത്രെങ്കിലും അഭായം ഉണ്ടാക്കുവാൻ മാത്രമായിരുന്നു എന്നും അതുടെ അവിശ്രദ്ധിപ്പാർ അധാരം ക്രൈസ്തവ ദയാലുവായി. വിശ്വാസിച്ചു്, ബുംലിക നെരേഖാട ചെർത്തു ചിടിച്ചിരുന്ന അതു കംട്ടി

പുമാലക്കളെ അയാൾ ഇങ്ങനീടിയിലും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യു.

അത്രതൻ:— അടച്ച; ഈ മാലകൾ വളരെ വിശദപ്പെട്ട കവയായിരിക്കുന്നേല്ലോ. തൈദാഴെട വീട്ടിനു ഒരു ക്ഷേത്രമണ്ഡലം. അത് ക്ഷേത്രത്തിലെ ബിംബത്തിൽ ചാർത്താൻ ഇത്തരം മാലകൾ വളരെ യോജിക്കും. ഉത്സവസ്ഥലത്തു് മഴയുടെ അധികപ്പെട്ടതാൽ അഴികളായം അധികനോം നിന്നും. അല്ലാത്തപക്ഷം തൊൻ ഇത്തരം മാല വാങ്ങുമായിരുന്നു. അടച്ച; ഇതിൽ ഒരു മാല എന്നിക്കു് വിലയ്ക്കു തകയോ?

ഈ ചോദ്യം ബാലികയ്ക്കു് വളരെ സന്തോഷകരമായിരുന്നാണി. എക്കിലും അത് രാത്രിയിൽ തനിക്കു് വേണ്ട സഹായം ചെയ്യാമെന്നോരു് വീട്ടിലേയ്ക്കു തുട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന രീതിയോടു് മാലയ്ക്കു വില ചോദിക്കുന്നതു എങ്കിലായാണു് എന്നും അങ്ങനെ വില കൈപ്പിറാത്ത പക്ഷം മാതാവിനു് മരന്നു വാങ്ങാനും മറ്റും പണം എവിടെന്നിന്നാണു് എന്നും അവർ ചിന്തിച്ചു് വളരെ കഴഞ്ഞി. എതായാലും ഒരു മാലക്കാട്ടക്കുക്കതനു എന്നു് നിയുധിച്ചു് അത്രതനെ എൽപ്പിച്ചു.

അത്രതൻ:— “ഇതിനെന്ന വില നാലു പെൻഡയാണു്. അലേ?”

എന്ന പ്രോഫൈറ്റേറാട് അതുവരെ നാലു നാണയ ക്രമം അംഗീകാരിക്കുന്നതു.

രാധാരാജാം ആ നാണയക്രമം വാങ്ങിയാൽ പറയുന്നു:—

“വില നാലു ബഹുശാത്രങ്ങൾ. പ്രക്ഷീ, ഇതു^o ഒപ്പ് സാ തന്നുംയാ? കരെ ചലിയ സൈസായിരി കഴനു.

അതുവരെ:—മായി, ഇതു രണ്ടു പെ നാണയമാണു. രണ്ടു^o.

രാധാരാജാം:—എത്രയാലും ഇതു ഇങ്കട്ടതും അവ മിന്ന ഞേരിലാണു. തന്റെ ദ്വാരാ യഥാദോ? രണ്ടു അചായ്യാ ദോ തന്നതു?

അതുവരെ:—മെയു^o ആ പദ്ധോ? ആ ചായാനമല്ല; ചി തന്റെ രണ്ടു പെ നാണയക്രമംഉണ്ടുണ്ടു.

രാധാരാജാം:—ശത്രു; ഇപ്പോൾ എന്തുമാക്കേട്. വെളി ചുത്തു^o കൊണ്ടുപോയി നോക്കാമല്ലോ. നോക്കേ വോൽ^o ഇതു^o രണ്ടു അചായ്യാഡൈക്കിൽ തൊന്ത് വാക്കി തീരിയെത്തും.

ഈ സ്ഥാന അവർ ഇവരുമായി നടന്നു^o രാധാരാജാം ഇതു താമസസ്ഥലം അടക്കത്തു. അപരിചിതനായ അതുവരെനാടു^o വാലിക പറയുന്നു:—

“ഇങ്ങോടുകൊന്ന വരണം. തൊൻ വിളക്കത്തിച്ച് നാണയം മുന്നതാണെന്നു നോക്കിക്കൊള്ളിട്ടുണ്ട്. അപയാ സൗക്ഷ്യിൽ തിരിയെ ബാക്കി തരണമല്ലോ.”

അതുകൂടുതൽ:—എന്നു; അവസ്ഥമില്ല. തൊൻ ഇവിടെ തത്തന്നെ നിൽക്കാം. നീ അക്കത്തുപോയി ഈഴ് ന നിന്തു വന്നുങ്ങൾ മാറ്റുക.

രാധാരാജാഃ:—എന്നിക്കും മാറ്റവാൻ വേരെ വന്നുമോ നമില്ല. എന്നിക്കും ഉടക്കാനുള്ളിട്ടും അല്പക്കവാൻ എത്തുപ്പിച്ചു കഴിത്തു. മണിഞ്ഞാക്ക അല്ലോ നന തൊൽ ഉണ്ണാനുത്തവരെ തൊൻ ഈഴ നനഞ്ഞ വന്നുംതന്നെ ധരിച്ചുകഴിയുകയാണ്. അതുകൂ ണ്ണും തൈക്കുക്കും ഒരു സുവക്കേട്ടും ഇല്ല. അതുടെ; തൊൻ വിളക്ക കത്തിക്കുന്നതുവരെ ഇവിടെ അല്ല നേരം നിൽക്കുമോ?

രാധാരാജാഃ പെട്ടുന്നും വീട്ടിനുള്ളിലേക്കും കടന്നു. അവർ വീട്ടിൽ ചുറ്റും നടന്നും ചില പുൽക്കൊടികൾ പെരുക്കിക്കൊണ്ടുവന്നും വെളിച്ചും ഉണ്ടാക്കി നാണയം പരിഞ്ഞായിച്ചുപ്പോറും അതുതും രണ്ടു അപയാസൗന്ധ ഖോദ്ദുപ്പെട്ടു. പെട്ടുന്നവർ അതുകൂടെനെ അനേന്ത്രപ്പിച്ചും വെളിയിൽ എത്തി. പക്ഷേ, അവിടെ അതുകൂടെ നേരയില്ലായിരുന്നു.

ഖാലിക്കുള്ള് വലിയ നിരാശ തോന്തി. സകല വിവരങ്ങളിൽ അവർ മാതാപിനെ അറിയിച്ചു എറ്റാണ് വേണ്ടതെന്ന് ഫോറ്റിച്ചു. അവളുടെ അമ്മ പറഞ്ഞു:—

“നമക്ക് എത്രുചെയ്യാം മക്കളെ? അദ്ദേഹം ആരാ യിങ്ങനാലും നാണ്യം തെററിപ്പോയിട്ടാണ് തന്നെതെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ട. നമ്മുടെ കമ്പനാശം അറിഞ്ഞതി നാൽ എന്തോ ദയവുതോന്തി അദ്ദേഹം സ്വപ്നമാസ്യാലേ തന്നതായിരിക്കും. നാം ഇപ്പോൾ വെരം ധാരകരു പ്പോലെ ആയിരിക്കുകയാണെല്ലാ. അതുകൊണ്ടു് ആവ സ്വീകരിക്കുന്നതു ദരിംമാനം കുത്തി കീട്ടിയ സഹായം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു്.”

മാതാപും പുതിയും ഇപ്പുകാരം സംഭാഷണത്തിൽ എൻ്റെപ്പട്ടിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ആരോ ഒരാൾ എത്തി പെട്ടെന്ന കതകിൽ തട്ടി. തെററായി നാണ്യം എൽ പ്പിച്ചിക്കുന്ന ആളായിരിക്കും അതെന്നു തെററിലുണ്ടിച്ചു് ഖാലിക കതക തുറക്കവാൻ ഓടിയെത്തി. എന്നാൽ വന്നയാൾ ഗ്രാമത്തിലെ തുണിക്കുചുവടക്കാരനായ പത്മ ലോചനൻ ആയിരുന്നു. അയാളുടെ കൈവണം പുതിയ രണ്ടു സാരിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പത്രമലോചനൻ:—എത്രു് ഇവിടത്തെ രാധാകൃഷ്ണൻ ആണോ.

രാധാനാണി:—അരയോ, അതു^o അത്രുതമായിരിക്കും.
തെററിപ്പോയതായിരിക്കാം.

പ്രത്യേകം:—അംഗത്വം എന്നിക്കറിഞ്ഞുകൂട്. ഒരു ബാം
ബു വില തന്മവാക്കി ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു
രാം എന്ന ഏക്കുളിച്ചിരിപ്പുകയാണ്.

രാധാനാണി:—അതേ; അതു^o അദ്ദേഹംതന്നെ. തീർച്ച
യായും അദ്ദേഹംതന്നെ. അദ്ദേഹം ഇം സാരിവാ
ക്കി എന്നിക്കായിട്ട് കൊടുത്തയുച്ചിരിക്കുകയാണ്.

പ്രത്യേകം:—നിങ്ങളുടെ ധർമ്മം നല്ലനിലയിലായിൽ
നകാലപത്ര^o അദ്ദേഹത്തിനും അറിയാമായിരുന്നി
രിക്കണം.

രാധാനാണി:—അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾക്കും അറിയാമോ?

പ്രത്യേകം:—ഒരു ദാ ധർമ്മത്തെ നിന്നക്കുംപേരും അറി

ശ്രദ്ധിച്ചേ?

രാ. റോ:—ഹെയ്യു^o; അറിഞ്ഞുകൂട്.

പ്രത്യേകം:—അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ വല്ല ബന്ധുവമായിരിക്കു
മെന്നു^o താൻ കത്തി. എന്നിക്കുംപേരും അറി
ശ്രദ്ധിച്ചേ.

പംതുലോചനൻ പ്രോഗ്രാമ്മക്ക് രാധാകൃഷ്ണൻ തന്നെ ചരിത്യിലേയ്ക്കു പ്രോഗ്രാമ്മ അവളുടെ അമ്മയ്ക്ക് അവധിപ്രശ്നയ്ക്കു മത്തം വീട്ടിലേക്കു വേണ്ട ചില സാമാന്യങ്ങളും വാങ്ങി. എന്നു മെടിച്ചുകൊണ്ടുചെന്ന വിഷയ കത്തിച്ചു. അവളുടെ മാതാവിനു വേണ്ട അനുരാഗം പാത്രംചെയ്തു. ഇതിനിടയ്ക്കു അവൾ എൻഡുറി അടിച്ചു വാരിക്കൊണ്ടിൽനാട്ടാൻ ഒരു മുഹയ്ക്കു കാണ്ടുപാടു കുടലാസ്സു കുശം അവളുടെ അമ്മയുടെ അട്ടത്തു കൊണ്ടുചെന്ന കാണിച്ചു.

അമ്മ:—ക്കേതെ, ഇതൊരു കാൻസിഡോട്ടാണ്.

രാ. റാ:—എന്നാൽ ഇതും അദ്ദേഹം ഇഴ മുംപിയുക്കേതെങ്കിൽ എന്നു എറിത്തതായിരിക്കാം.

അമ്മ:—അതേ; അദ്ദേഹം നിന്നുക്കൊരു സമ്മാനം തന്ന തായിരിക്കാം.

രധാകൃഷ്ണൻ:—ജാങ്ഘനെന്നയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം എത്ര നല്ല ചരാളായിരിക്കും? അമേമു, ഇതു നല്ല ചരാളി നെപ്പറവി ഇതിനുമെന്നുണ്ടാൻ അമ്മകേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

മാതാവു്:—ദേ, നോക്കു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേയം ഒരു നോട്ടിന്റെ ഒരററത്തും കറിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ഘനെ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്നതും എന്തിനാണെന്നും അവി ഒന്നുമോ? ഇഴ നോട്ടും അല്ലാം പ്രകാശനിഗ്രഹം മേം

എഴുച്ചതല്ല എന്നറിയിക്കാൻ". അദ്ദേഹത്തെ സ്വന്തൻ പേരു നോക്കേട്ട്—“അക്ക്‌മിണിക്കമാരായി” എന്നാണ്.

അടുത്ത ദിവസം തന്നെ അതു മാതാപും പുത്രിയും കൂടി “അക്ക്‌മിണിക്കമാരായി” അതുരാഖൊന്നും അറിവാണ്ടെങ്കിലും നടത്തി. എന്നാൽ ശ്രീരാമചുരുതാജിലോ സമീപത്രം മറേതെങ്കിലും ശ്രാമത്തിലോ ഇങ്ങനെ ഒരാൾ ഉള്ളതായി അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴി ഞ്ഞതില്ല. ഏതായാലും അതു നോട്ട് ചില്ലറയായി മാറ്റാ തെ അവർ സുക്ഷിച്ചതേയുള്ളൂ. അവർ വളരെ പാവമ്പു ക്രവരായിതനെക്കിലും തീരെ അത്പൂര്വം ഉള്ളവരല്ലായിരുന്നു.

II

രാധാരാണിയുടെ മാതാവിന്റെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വിധമുള്ള തുറന്തുഷകരാക്കണം ചീകിത്സകരാക്കണം സാധിച്ചുതു് വലിയ ഒരു അസ്ഥാഗ്രഹമായി. എന്നാൽ അവ അടുത്തൊന്തരിനു് പരയത്തക്കു കഠവോന്നും തന്നെ ഉണ്ടായില്ല. അവർ ഒക്കാലത്തു് ധാരാളം പണമുണ്ടായിരുന്നു ഒരു കുടംബത്തിലെങ്ങുംഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കേവലം നിഃലുന്നാവസ്ഥയിൽ എത്തിപ്പോയിരുന്നു. തോറി ക്ഷീണം കൊണ്ടും മനസ്സിലെൻ്റെ ഒഴുവം കൊണ്ടും ആ മാതാവിഭാൻറെ ഒക്കി മുഴുവൻ ക്ഷയിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ യോഗം നാംകുന്നാം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഒട്ടവിൽ, അവർ മരിച്ചപോകമെന്നുള്ള നിലയിലും എത്തും.

ഒക്കാലത്തായിരുന്നു, ലഭ്യനിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രീപിക്കറണ്ടിംഗിൽ കോടതിയിൽ നിന്നു് ആസുപ്പിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥരമായ വിധി സിഖിച്ചുതു്. ഇതു വിധി ചരസ്പ്രമാണതോടുകൂടി ആ നിന്നുംഹായയുടെ വസ്തുക്കളിൽ. വക്കകളും തിരിച്ചു കിട്ടുവാൻ. കോടതിയെല്ലാവുന്ന ഇനത്തിൽ എത്തിൽ കക്ഷിക്കു കൊടുത്തതിരുന്നതു തിരിഞ്ഞെല്ലാക്കണം അവർക്കു് അവകാശം സിഖിച്ചു. കാമാവുന്നതും എന്നാരാളായിരുന്നു, അവരുടെ വക്കീലായി വാദിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം മേൽ പരയപ്പെട്ട വർത്തമാനം അറിഞ്ഞെത്തന്നെ ഉടൻതന്നെ അവരുടെ പാഠ

പ്രേക്ഷകരിലിൽ എന്താണി. മിക്കവാറും മരണംമുയ്യിൽ കിടന്നിരുന്ന അത് സുരീക്ഷാക്രസ്യാജയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വർത്തമാനം വളരെ സന്തോഷകരമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആശം കഴിക്കിക്കൊണ്ട് അത് സുരീ ചരംതരു:—

“അഥവാസ്ത്വപോക്കന ദീപത്തിന്” അവിട്ടന്ന് ഇപ്പോൾ വേണ്ടിവോളി എഴുന്നു ശൈക്ഷകയാണെച്ചുത്ത്. എന്നാൽ എൻ്റെ അതുകൂട്ടുവിനു ദീർഘപ്രിക്കാൻ ഈ സന്ദേശവർത്തനാണെന്നതിനും സാധിക്കേണ്ടതോന്നു നില്ല. എനിക്കിനി ജീവിതം വളരെ കരുളുമാത്രമേ യുള്ള. എന്നാൽ എനിക്ക് ഇതുയും ഒരു സമാധാനം ഉണ്ട്. എൻ്റെ ചാവക്കൂട്ടുക മകൾപട്ടിന്റെ കിടക്കേണ്ടി വരികയില്ലല്ലോ. എങ്കിൽ, അതും അതു തീർച്ചയുപെട്ട തതാൻ ചാടില്ല. എൻ്റെ കുട്ടി വെരും ഒരു കൊച്ചു പെണ്ണക്കിടാവാണ്. അവളിടെ അവകാശങ്ങളേയും വന്നു കൈ കേരും അതാണ പരിപാച്ചിച്ചുകൊടുവാനു? അവിട തേതാടി, അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഒരു അപേക്ഷയുണ്ട്. എൻ്റെ കഞ്ഞിനും ഒരു പിതാവും രക്ഷശ്ശത്താവുമായി അവിട്ടന്നു മാത്രമുയുള്ളിൽ.”

കാമാവപ്പനാമമുഖം എന്ന ഇം വക്കീൽ അത്പരം വിശ്വസ്യനം ദയാലുവും സത്പവാനം അത്യിരുന്നു. അദ്ദേഹം രാധാരാണിയുടെ പിതാവിന്റെ ഒരു വിശ്വസ്ഥമിന്ത്യമന നിലയിൽ അതു കുടംബവർത്തിന്റെ സ്നേഹം

ത്തിനും അതുവാൻവിനും പാത്രിവേച്ചുമിക്കൻ. എന്നാൽ ആ കട്ടംബത്തിനും അപത്രകൾ അടിയുട്ടി വന്ന ചേർന്ന ഘട്ടത്തിൽ രാധാരാണിയേയും മാതാവിനേയും സ്വപദവേഗത്തിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഇല്ലെങ്കം ക്ഷണിക്കുകയാണെന്നി. എന്നാൽ രാധാരാണിയുടെ മാതാവും ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചില്ല. തൽക്കാലം അവജ ദട കൈവരം അവസ്ഥപ്പെട്ടത്തിനും പണം ഉണ്ടെന്നും അത്പൂർവ്വപ്പും നേരിട്ടേണ്ടാൽ വിവരം അറിയിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു് ആ സ്ഥിരി ശീയകയാണു് ചെയ്യുതു്. എന്നാൽ അതുടെയെങ്കിലും സഹായത്തിനും അവർ ചാത്രി വേച്ചുകൊണ്ടും അഭിജ്ഞികമാശബാഡു വിത്തിനിനും മാത്രമായിരിക്കും. അവർക്കു് എന്തെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കാശുപ്പുകളും നേരിട്ടാനണഭായിരിക്കും എന്ന സംശയിപ്പാലും കാമാവപ്പനാമനും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽത്തിന്റെ കക്ഷി തന്റെ അപേക്ഷ ഒന്നും അവൾ അതിചുരുക്കുന്നും അല്ലെങ്കം വളരെ ദയവോടെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“അക്കദൗ അപേക്ഷിക്കേണ്ട. ഇന്നവിധം ചെയ്യണം എന്നു് എന്നോടു് അതുജനാപിച്ചാൽ മതിയാകും. അവിട്ടും എന്നാനുമിക്കണാണോ, അതുതു്, അക്കാംപ്രതി നിർവ്വഹിക്കേണ്ട് തൊൻ തയ്യാറാണു്.”

“രാധാരാണിയുടെ മാതാവു്”:—എൻ മുഴു ലോകം വിടേണ്ടും അട്ടത്തിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ ചെണ്ണകിടാ

വിംഗ തോൽ വിട്ടേച്ചു പാകാതെ തരമില്ല. എൻ്റെ ഭർത്താവിശൻറെ പിതാവു് സ്വപ്നന്മ്യാലെ അദ്ദേഹത്തിശൻറെ മകൻ നൽകിയ സ്വത്തു മഴ വൻ കോടതിവിധി മുവേന എൻ്റെ മകൾക്കുണ്ടാണോ ലഭിക്കേണ്ടതു്. അവശ്യ ഒന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടു എന്നുള്ള ഒരു അപേക്ഷ മാത്രമേ എന്നിക്കുള്ളൂ. പണക്കാരക്കെന്നേരെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കാൻ ഒരു നാവരിൽ നിന്നു് അവശ്യ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെ. ഇതൊന്നുമാത്രമാണോ എൻ്റെ അവസാനത്തെ അപേക്ഷ.

വകീർത്തി:—ശാഖാരാണിയെ ഒരു പുതിയേക്കാരി കാര്പ്പ മായി തോൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം എന്നു് ഇതാ, സത്പുംചെങ്ഗു പറയുന്നു.

മരിക്കാരായിക്കിടന അതും ഇം സതപ്പവാചകംകേട്ടു് അട്ടത്തു നിൽക്കുന്ന അതിഭീന നോക്കി. അദ്ദേഹത്തിശൻറെ കള്ളുകൾ കള്ളുന്നീൽ നിറഞ്ഞു കാണുമ്പെട്ടു. രോഗിയുടെ അധിരജ്ഞാദിൽ ഒരു മരദഹാസം കളിയാടി. അതും ഇരുന്നു അന്തപ്പനിമിഷങ്ങൾ അട്ടത്തുവനു. അതു നീലയിൽ എങ്കിലും ഇനിയും സമയം കളിയാതെ തന്നോട്ടുടെ അതും അതും ചെന്ന താമസിയ്ക്കുന്നുമെന്നു് കാമാവപ്പവാദ്യ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അമാവാ, കോടതിവിധി അന്നുണ്ടിച്ചു സ്വന്നം ഭവനം തെരഞ്ഞെടുക്കിട്ടുന്നോരും ആ

തിൽ താമസിക്കവാൻ തയ്യാറാകണമെന്നു് അംഗ്രേഷം അപേക്ഷിച്ചു്. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തന്റെയും പുതിയ ദേശം നിർബന്ധപ്പെട്ടു. നില്ലുഹായതയും നില്ലേഷം പോയി എന്ന വിചാരം അതു സ്ഥീയിൽ മുന്നിട്ടനിന്നു. സൗഖ്യക്കേടിനു് അല്ലോ വാണി കാണന്നതോടുകൂടി ഒരു സ്ഥലം വിട്ടുമാറാൻ സമ്മതമാണെന്നു് രോദിനാണിസ്ഥാനത്തിക്കുയും ചെയ്തു.

ചികിത്സകാണ്ടിളി പ്രധാജനം കുമ്മണി കുറ തെരു. തന്റെയും പുതിയുടേയും സ്വന്തത്തുകൾ തിരിയെ കിട്ടി എന്നറിഞ്ഞ ദിവസങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു് തന്നെ രോഗിണി മരിച്ചു്. അതു സ്ഥീയത പുതിക്കു് നപ്പായമായി സിലിക്കേഡ് എല്ലാ അവകാശങ്ങളിലും ലഭിക്കവാൻ കാമാവപ്പെണ്ണു നിംബതാം യതാമരിച്ചു്. എന്നാൽ അവാം ഒരു കാലി പ്രാണിക്കിടാവായതുകൊണ്ടു് സ്വന്തതു് എല്ലാം അതു വക്കീൽ തന്നെ സംരക്ഷകൾ എന്ന നിലയിൽ സ്ഥീക്കിച്ചുപോണ്ടു.

രാധാരാണിയുടെ പിതാവിന്റെ സ്വന്തതു് അവൻ ആണു് റാറിയായി അവഹംബൈപ്പുട്ട് കിട്ടിയിരുത്താട്ടുടി കാമാവപ്പെണ്ണു ഉചിതമായ മേൽക്കോട്ടു വഹിച്ചു്. അക്കാലത്തെ സമകാലനിയമം അന്തര്സർവ്വചു് ബാധപ്പെടിയാണു് പ്രിംസിലുമ്പുായ് യാനു. പ്രാണാൽ രാധാസുണ്ണിത്തുപുംബും ചുക്കപ്പുചുട്ടിയും അംഗീരാ

തെരു വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുവാൻ അവ
കൂടുന്ന സംരക്ഷണകർത്താവു് കരതിയില്ല. അദ്ദേഹം അവ
കൂടു വിഭ്രാംപ്രാസം ചെയ്യിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കി. വിഭ്രാം
പ്രാസത്തിനു ശേഷം, തക്കതായ പ്രായപൂർത്തി എത്ര
ബോധം മാത്രം അവക്കു വിവാഹത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതി
യാൽ മതിയാക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു.

വർഷം അഞ്ചു^o മെല്ലു മെല്ലു കഴിഞ്ഞു. രാധാ
 റാണി ഇപ്പോൾ പതിനാറു വയസ്സുള്ളു, ഏറ്റവും
 സൗഖ്യത്തുമേറിയ ഒരു ചെറായവതിയായി കാണപ്പെട്ടുന്നു.
 അക്കാലത്തെ അതുചാരം അന്ധസരിച്ചു^o അവക്കെ വെള്ളി
 യിൽ അതുകഴംതന്നെ കാണാമായിരുന്നില്ല. അവക്കെ
 മരുന്നായവനമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട
 തേതണ്ണ എടുക്കുന്നതു. അവളിടെ വിവാഹക്കാരുടുത്തിൽ
 മറാത്തമല്ല, വരുന്ന നിയുദ്ധിക്കേണ്ടതു^o എന്നും, അവ
 ലിട്ടുംപോലെയുള്ളു ഒരാളെ അവർക്ക് സ്വീകരി
 ക്കേട് എന്നും അതയിരുന്നു, സംരക്ഷകൾനും അഭിപ്രായം.
 അവർക്ക് തന്നിരായ ഒരു ഭവനത്തിൽ കഴിഞ്ഞുള്ളുന്നതു
 നിമിത്തം മുഖിയു തോന്നാതിരിക്കുവാൻ കാമാവൃഥാ
 ബുവക്കീൽ, മകൾ വസന്തക്കമാരിയെ രാധാറാണിയുടെ
 ഒരു മിത്രം എന്ന നിലയിൽ അതു ഭവനത്തിൽ താമസി
 പ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ റണ്ട് ബാലികമാരം സമ പ്രായക്കാ
 രാധയിരുന്നതിനാൽ അവർ തമ്മിൽ അതുവളരെ ഒന്നുഹര
 വിശ്വാസങ്ങളോടെ പെരുമാറിപ്പോന്നു. രാധാറാണി,
 അതിപ്രധാനമായ അവളിടെ വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ഏതു
 തരം അഭിപ്രായമാണു് പുലർത്തുന്നതു^o എന്നറിബാൻ
 കാമാവൃഥാബു മകക്കെ പ്രത്യേകം പ്രേരിപ്പിക്കുകയും
 ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം വസന്തകമാരി, പിതാവിനോട്
 ഇപ്പോകാരം അചാടിച്ചു:—

“അമീണിക്കമാർഗായി എന്നൊരാൾ ഉണ്ടോ അല്ലോ?”

കാമാവപ്പോബുവിൻ അല്ലോ അതുവും തോന്തി ചായുന്നു:—

“എന്തോ എന്നിക്കറിഞ്ഞുള്ളട. നീ ചോദിച്ചതെ തിനാണോ?”

വസന്തകമാരി:—രാധാറാണി അതുരെയൈക്കില്ലോ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന പക്ഷം, അതു “അമീണിക്കമാർഗായി” യെത്തെന്ന അയിരിക്കും എന്ന കേട്.

ഇത് കേട് വക്കീൽ അല്ലെന്നുരു നില്ക്കുമായി ഇങ്ങനേപ്പായി. അവാന്തരം അല്ലോഹം ചോദിക്കുന്നു:—

“എന്നിക്കറിഞ്ഞുള്ളടാത്ത ഒരു ചെരുപ്പുകാരനെ രാധാറാണിക്കും എങ്ങനെ പരിചയമായി? നീ പറയുന്നതെന്താണോ?”

രാധാറാണി നില്ക്കുന്നായയും നിർബന്ധമും അതുകൂടി കഴിഞ്ഞുള്ളടിയ ഒരു കാലത്തു “പ്രത്യേകസഹായം ചെയ്യു അമീണിക്കമാരായിയെപ്പറ്റി വസന്തകമാരി കേട്ടിട്ടുള്ള കൂടം അതു ചെരു യുവതി; പിതാവിനെ അറിയിച്ചു. ഇതു കേട്ട്” കാമാവപ്പോബു മക്കലോട്” ഇങ്ങനേപ്പറഞ്ഞു:—

എന്നാണ് നീ അവളേളിട്ട് പറഞ്ഞതയ്ക്കുണ്ടാണ്. വിവാഹം ദിം മട്ടുന്ന പ്രാഞ്ചിനും ദിം മട്ടും പ്രകാശം കുറഞ്ഞു

എട നിസ്സഹായതയിൽ അവളെ സഹായിച്ച അള്ളി നോട് കൂതശ്ശേര കാണിക്കേണ്ടതു റോറിതനെന. പ്രക്ഷേ
അതു തക്ക സന്ദർഭം വന്നപേച്ചതേവോടു അതയിരിക്കണം.
എന്നാൽ അതു അള്ളിനെത്തനെന വിവാഹം കഴിക്കുക
എന്ന പരയുന്നതു് വളരെ വള്ളപ്പാസമുള്ള ഒരു സംഗ
തിയാണ്. അധാരിച്ചെട ജാതി, അധാരിച്ചെട ഇന്നത്തെ
നില, തൊഴിൽ, പ്രായം എന്നിവയെല്ലാറി നാം ചി
ന്തിക്കുമോ? മിക്കവാറും, അധാരിച്ചെട വിവാഹം കഴിത്തു
ങ്ങൾ കൂടംബം പുലർത്തിവയ്ക്കു അള്ളാണെങ്കിലോ? അതു
വിധത്തിലായാൽ അധാരിച്ചെട രാധാറാണിയെ വിവാ
ഹംകഴിക്കാൻ ഇടക്കിട്ടുമോ?

വസന്തകമാരി:—അംഗ്രോ, അതൊക്കെ റോറിതനെന. ഇതെ
സ്ഥാം രാധാറാണിക്കു് നല്ലപോലെ അറിയാമെനു
കൂട്ടുതനെന. എന്നാൽ അവർ നിസ്സഹായ എന്ന
നിലച്ചിൽ അതേരോടും കണ്ണട തിരിച്ചെയ എത്തിയ
അതു രാത്രിയിൽ സഹായിച്ച അള്ളിനെ അവർ
അനുഭവത്തോടു അത്രാധിച്ചവരികയാണ്. അവർ
നമോട്ടുടർത്താശസിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിൽ
ഒരോറ ദിവസമക്കിലും അദ്ദേഹത്തെല്ലാറി
സംസാരിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവളെ, അതുകൊണ്ട്
ഭൂരേ അത്രക്കുതനെന വിവാഹം കഴിച്ച കൊട്ട

തനാലും അതു^o അവർക്കു തീരെ സന്തോഷിക്കാറും ആയിരിക്കുകയില്ല.

കാമാവപ്പബാബു:—ഹട്ട! ഇതൊരു പുതിയ കമ്മതനെന്നു। ഈ സുവാക്കടിന് തക്ക ചികിത്സ ചെയ്യാതെ തന്റെ മില്ല. എത്തായാലും അതപ്രമായിക്കു ചികിത്സ ഈ തന്മിണികമാരറായിരുന്നു എന്ന മനസ്സിലാക്കുന്നതു തന്നെ.

ഇതന്നെന്നില്ല^o അദ്ദേഹം, ആ ശഭാരപ്പം എറിയ അപരിചിതനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ വളരെ ഗ്രൂമങ്ങൾ നടത്തി. അനവധി സ്നേഹിതന്മാർ മുവേന വേണ്ട പോലെ അനേച്ചഷണം ചെയ്തു. തന്നെ അനവധി കക്ഷിക്കിക്കുക്കും, ഇങ്ങനെന്നും ഉണ്ടക്കിൽ കണ്ടുപിടിച്ച കൊട്ടക്കണം എന്ന കാണില്ല^o അനവധി കൂത്തു കുറഞ്ഞു. ചാഡ വർത്തമാനക്കെടലാസ്യകളിലേക്കും താഴെ കാണുന്ന വിധം ഒരു പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നു:—

“ബാബുമിണികമാരറായി എന്ന മാനപ്പും ഒരു പുച്ചയും താഴെ കാണുന്ന പേരുകാരന്മായി ഒരു പ്രേരണ സംഭാഷണത്തിനു” തയ്യാറാക്കുമെങ്കിൽ ദിവസവും സമയവും അറിയിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ആ സംഭാഷണം കൊണ്ടു^o അദ്ദേഹത്തിനു^o ഒരു പ്രഥമപ്രക തരത്തിലുള്ള മുണ്മാണ്ഡം^o സംഭവിക്കുന്നതെന്നുള്ളിടെ ഉറപ്പ് പറയുകൊള്ളുന്നു.

വക്കീൽ, കാമാവപ്പബാബു”

എന്നാൽ ഈ ശ്രമങ്ങൾ എത്തും വിഫലമായതേ ഉള്ളി. ദിവസങ്ങളിൽ അഴുകളിൽ എന്നല്ല, മാസങ്ങളിൽ വർഷങ്ങളിൽ മറയ്ക്കുന്നീടിനെക്കാണിക്കുന്നു. ‘അമിനീകു മാരായി’ എന്ന അരം ഇന്തിയം വെളിയിൽ അർക്കങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടുനിവന്നായി കണ്ണിലും. ഇങ്ങനെ കഴിയുന്ന കാലത്തു് രാധാരാണിയുടെ സംരക്ഷകനായ കാമാ പ്രഖ്യാപ്ത വഴിയിലും എന്നേന്ന രോഗത്താൽ ബാധിത നായി മണം അടഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ വീണ്ടും രാധാരാണി നില്പുച്ചായ അരായി. ഇതു സംഖ്യാശിച്ച അടിയന്തിര തകിരു തേജം രാധാരാണി സ്വന്തം വെന്നത്തിൽ സപത്രുമായി കുടംബസപത്രക്കൈയിൽ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പാർക്കവാൻതന്നെ തീർച്ചയാക്കി.

ഈപ്രകാരം തന്റെ ചിത്ര സപത്രകൾ കൈവയം വന്നുചേർന്നോട്ടുടർന്നിടി രാധാരാണി നിർവ്വഹിച്ച പ്രധാന തത്പം രണ്ട് ലക്ഷം അപേ തവർമ്മമുന്നിനെ എൽപ്പിച്ച നിർബലനർക്കും രോഗാത്മാർക്കങ്ങൾ വേണ്ട രക്ഷ നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു മദ്ദിരം തീർപ്പിച്ചതായിരുന്നു. അതു മദ്ദിരത്തിനു “അമിനീകമാർ പ്രാസാദം” എന്ന പേരും നൽകി.

ഈ പേരു പുതിയ കെട്ടിടത്തിനു കല്പിക്കുന്ന കാർത്തിക തവണ്ണാൻവേദപ്രാഥസമന്മാർക്കും ചില അഡി

പ്രായവൃത്താസങ്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കെട്ടി ചത്തിന്റവേണ്ടി പണം ചെലവുചെയ്യു അതുകൊൻ്റെ അഭിമതം ആ പേരുതന്നെ വേണം എന്നായിരുന്നുണ്ടോ. അവ ഒരു ഭാരിപ്പേച്ചിഡിയാകാലത്തു് അമ്മയും മകളുമായി നാ ടവിട്ടു് ‘ആരാമപുരം’ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ അവളുടെ മാതൃവു് പുതിയ കൈ കടിൽ കെട്ടി പാർത്തതു് അ വരം എഴുപ്പാഴിം കാർമ്മിച്ചപോന്നിരുന്നു. ഇതു് സ്വന്തം നാടായ രാജപുരത്തു് നിർഖന്ധായി കഴിഞ്ഞുള്ളടന്നതു് വലിയ അടിമാറാക്കിയതിനും കാരണമാകം എന്ന വിചാരത്തിലായിരുന്നുണ്ടോ. ഇഴപ്പാരം രാധാറാണി സ്വന്തം നാടായ രാജപുരത്തിൽ സ്വന്തം ഭവനത്തിൽ നിന്നു് അധികം അക്കാലയുള്ളാതെ, ഒരു നിർഖന്ധസംരക്ഷണാസ്ഥാം ഉണ്ടാക്കി അവളുടെ ബാലപ്പുകാലത്തിലെ കംഖ്യപുംകകൾക്കു് അതു് ഒരു സ്ഥാരകമണിരമെന്ന നിലയിൽ പുലർത്തിവന്നു. ഈ മദ്ദിരത്തിൽ കഴിഞ്ഞുള്ളട വാൻ അനവധി സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു് അനവധി അഴികൾ പ്രതിജ്ഞിവസം എത്തരക്കൊണ്ടിരുന്നു.

IV

ഒന്നോ രണ്ടോ സംവത്സരം കഴിഞ്ഞേണ്ട്, അധാരാണിയുടെ അനാമസംരക്ഷണാദ്വന്തത്തിൽ ഒരു മാനുഷം എത്തി. അധാരാർക്ക്⁹ മധ്യത്തിൽനിന്നുവയ്ക്കു് പ്രായം തോന്നിക്കുമായിതന്നു. അധാരാക്കുടെ മുഖഭാവം ദശവയ്ക്കുതവും ദയാപുർണ്ണവും അത്യിക്രമം. സുവസന്നുർണ്ണമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്ന കരാളായിതന്നു അതെന്നു ആർക്കും ഉണ്ടാക്കാം. അധാരാ അല്ലെന്നും അമിണീകമാർ പ്രാസാദത്തിൻ്റെ പുരം തേററിൽ കാത്തനിന്നേണ്ട് ആ മദ്ദിരം ആകുടെ വസതിയാണ്” എന്നു് അവിടെ കാണുമ്പുട്ട് സേവകമാരോട് ചോദിച്ചു. അതു ആകുടേയും പ്രത്യേകിച്ചുള്ള ദ്വന്ദ്വമല്ലായിതന്നു എന്നും അനാമങ്ങം നിർബന്ധം ആയ ആളുകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു വാസസ്ഥലമാണെന്നും സേവകമാർ പറത്തു. ആ മദ്ദിരത്തിൻ്റെ പേരം സ്ഥാപകയും ഇന്നതാണെന്നും ഇന്നയാളാണെന്നും കൂടി ആകുതന്ന മനസ്സിലായി. അധാരാർക്ക്⁹ ആ മദ്ദിരം സങ്കരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു് ആ മനസ്സിന് തന്റെ ആഗ്രഹം പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

“അനാമങ്ങളിൽബന്ധം ആയ മനസ്സപ്രക്കണ്ട് ഒരു അഭ്യസമാനമായ ഇതു മദ്ദിരത്തിൽ ആർക്കും യാദേശ്വരിം

കടക്കാവെച്ചും” എന്ന സേവകനാർ പറഞ്ഞതു കേട്ട് അതുകൊണ്ട് അക്കരൈ പ്രവേശിച്ചു” സുക്ഷ്മായി അ മദ്ദി രം പരിശോധിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ തിരിയെ എത്തി സേവക രോട് പറയുന്നു.—

“തോൻ അ മദ്ദിരം ഒട്ടക്കം ചുറ്റിനടന്ന നോക്കി. നിർബന്ധമായി രോഗാർത്ഥിയും ആയ അംഗരണാർക്കണ വേണ്ടി ഈ മദ്ദിരത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യം ഏറ്റപ്പാടും എത്തും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതും. ഈ മദ്ദി രം അതുകൊണ്ട് ഒപ്പുപാട്ടിന്റെ ഫലമാണെന്നു അറി നേതാൾ കൊള്ളാം. അയാളിനും പേരും അമീണീകമാർ എന്നായിരിക്കുമോ?”

സേവകനാർ:—അല്ല, തെങ്ങളിടെ യജമാനത്തിയാണും ഈ മദ്ദിരം നൂമാപിച്ചിട്ടുള്ളതും. ശ്രീമതി രാധാ രാണി എന്ന മഹതി.

അതുകൊണ്ട്:—എന്നാൽപ്പിനെന്ന ഈ മദ്ദിരത്തിനും ‘അമീണീകമാർ പ്രാസാദം’ എന്ന പേരുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന കാരണം?

സേവകനാർ:—അതും തെങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുള്ളട.

അതുകൊണ്ട്:—അതാണും ഈ അമീണീകമാർ എന്നറിയാമോ?

സേവകന്മാർ:—അരും തൈപ്പര്യക്കറിഞ്ഞുകൂട്.

അതുതന്ന്:—എന്നാൽ ഈ മദ്ദിരത്തിന്റെ സ്ഥാപക
താമസിക്കുന്നതു് എവിടെ എന്നറിയാമോ?

ഹതുകേട്ടു് അതു പരിചാരകൾ സമീപത്തു് ഒരു വെ
നം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു. ഹതു കണ്ടു് അതുതന്ന് ചോ
ദിക്കുന്ന.—

“നിങ്ങളിടെ യജമാനത്തി വിവാഹം കഴിത്തെ
യാള്ളാണോ?”

പരിചാരകൻ:—അല്ല; വിവാഹം കഴിത്തയാളിമല്ല,
വിധവയുമല്ല. യജമാനത്തി വല്ലിയൊരു കട്ടംവു
ത്തിലെ അംഗമാണോ. അവക്കു ബന്ധുക്കളില്ലോ
മരിച്ചുപോയി. അവരെ വിവാഹംകഴിച്ചുകൊട
ക്കാൻ ചുമതലയുള്ളവർ അങ്ങമീല്ല.

അതുതന്ന്:—അങ്ങനെന്നയാണെങ്കിൽ അതു യജമാനത്തി
ചുത്യപ്പമാരോടു സംസാരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലാണോ?”
ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പരിശോക്കയ്ക്കുന്നു. ഇക്കാ
ലത്തു് പലകം ചുത്യപ്പാക്കമായി സ്വാതന്ത്ര്യപ
ത്തിൽ സംസാരിക്കുവരാണോ.. ചീലർക്കു് അരു
ഖുള്ളമല്ലോതെയും ഉണ്ടോ. അങ്ങുകൊണ്ടാണോ ചോദി
ചുമ്മു്.

പരിചാരകൾ:— തൈക്കളിടെ യജമാനത്തി അങ്ങുട്ടത്തീ ലല്ല. ബാധ്യകൾ തന്നേയായാലും ചുരുക്കമാർ വളരെ അപൂർവ്വമായേ കാണമാൻ ചെല്ലാറില്ല. അ വക്രമംയി സംസാരീകരണത്തും അതുപോലെതന്നെ. ഇതു കേട്ട അത്യന്തൻ ആ അപരിചിതയെ ഒന്നു കാണണമെന്നാലില്ല ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അവക്കെട വാസനമല ത്രഞ്ചെന്നും തേരിറിനു സമീപം നിന്നു.

ആരാത്തൻ അക്കാലത്തെത്ത ഒരു മാനൃപ ബംഗാളിയിൽ
ടെ റീതിയിൽ വസ്തുയാശം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നും അ
യാഴ്ദെട കൈവിരലിൽ തിളങ്ങുന്നണായിരുന്ന വസ്തു
മോതിരത്തിൻറെ കതിർവീരയും അതു ഭവനത്തിൻറെ
തേരുവസ്തുക്കുപ്പുകാരെ വളരെ അതു കർഷിച്ചു. അയാളോട്
ഈടെ വേരെ യാതൊരുമണംപ്പുങ്കും ഇല്ലായിരുന്നു. പഠി
ചാരകൾ ആരാത്തനെ ഇന്നാരുന്നും അറിയവാൻ പ്രത്യേ
കം ആത്രുഹമുള്ളവരായി എക്കില്ലോ. അയാൾ, താനാരെ
നു തെളിയിച്ചു പറയുവാൻ സന്നാലുനായില്ല. രാധാരാ
ണിയുടെ പ്രനാന കാഞ്ഞം ദിവസിനും അയാളുടെ
കൈവയം ഏൽപ്പിക്കുവാൻ ഒരു കത്തു കൊടുത്തയെല്ലാ.
“ഈ കത്തു” താങ്കളുടെ യജമാനത്തിയെ കാണിച്ചു,
മിയവുചെല്ലു, മരപടി അറിയിക്കുക.” എന്നുംഈടെ അ
പേക്ഷിച്ചു. കത്തു കണ്ണേപ്പാരാ കാഞ്ഞം ദിവസിനും ആരാത്തനെ
ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചു:—

“സർ, തൈങ്കളുടെ യജമാനത്തി അവിവാദിത
യാണും വിശ്വേഷിച്ചു ഇവതി. അതിനാൽ യജമാന
തതിക്കു വരുന്ന കത്തുകൾ തോൻ പെട്ടിച്ചു വായിച്ചു
നോക്കിയശേഷം മാത്രമേ അവിടെ അറിയിക്കാൻ പാ
ടിള്ളി എന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രത്യേക നിയമമാണും.”

ഇതുകേട്ട് അതുതൻ അതു കുത്ത്^o കാഞ്ചിപർണ്ണിയെ
വായിച്ചുകൊള്ളിവാൻ അനവദിച്ചു. കുത്ത്^o ഇപ്പോൾ
മായിരിന്നു:—

പ്രിയസഹോദരി, ഈ കുത്ത്^o അവിടെ അയയ്ക്കു
ന്ന് അരുൾ ഒരു ഘൃതശഖ അരുൺ^o എക്കിലും, അഡാഴിമാ
യി ഒരു അടിമിഡിവസംഭാഷണം അനവദിക്കണമെന്നു^o
അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

താങ്കളുടെ പഴയ സ്വാഹത്തു്,
ആര്യമതി വസന്തകമാരി.

കാമാവപ്പബാഡ്യവിശ്വര ഘതിയായ വസന്തകമാ
രിയുടെ കൈയെണ്ണപ്പു് നല്ലപോലെ പരിചിതമായിരിന്ന
തിനാൽ രാധാരാജിയുടെ കാഞ്ചിപർണ്ണിക്കു് അതുതനെ
പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ ധാതോരു തടസ്സവും ഉണ്ണായിര
നില്ല. അതന്നുരിച്ചു് കുത്ത്^o അക്കദേതയ്ക്കു് സ്കാട്ട്
തയയ്ക്കുമ്പുട്ട്.

അല്ലന്നുരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ട്രപ്പ് എത്തി
അതുതനെ അറു വെനാധിപര്യുടെ സമീപത്തേക്കു് കൂട്ടി
ക്കൊണ്ടപോകാൻ എത്തി. അധാരെ ഘൃതശഖനാർ അതു
അംതനെ പിൻതുടങ്കകയുണ്ടായില്ല. അപുകാരമായിര
ന്നു അവിടെന്ത നിയമം,

ട്രപ്പ് അതാരനെ രാധാറാണിയുടെ പ്രത്യേക മാസ്തിഷ്കരിയിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അതു വിശദമായി മറിയിൽ ഇതാപ്രമാധിക്രായിക്കുന്നു, ഒരു ചുരുക്കം പ്രവേശിച്ചതും. അതാരനെ കണ്ണ ഉടൻതന്നെ ഇങ്ങനെ ഒരാൾ എത്തിയവിവരം യജമാനത്തിലെ അറിയിക്കാൻ മററാതെ ട്രപ്പ് ബബലപ്പെട്ട നടന്നു. മററാരാഡി എത്തി അതു സദർഖകന്നും വസ്ത്രധാരണരീതികളെപ്പറ്റി ഒരു സൂക്ഷ്മ പരിശോധന നടത്തി. അതാരാ ധുവാവം മററാരാഡി സൂക്ഷിച്ചു. ഒരു പുതിയ മിസ്റ്റ്‌വിന്നുറ തോഭാവിശേഷം അതു മവത്രു് കളിയാടിയിക്കുന്നു. അധാരാ ദൈശം വേണ്ടിവോള്ളും ചൊക്കേ മഴുത്രും ബലവത്രും അതയിക്കുന്നു. നെററിത്തടം വിസ്താരമേറിയതും തലമട്ടി ചുത്തികൾ പ്രത്യേകം റത്തമാട്ടുന്നതും അതയിക്കുന്നു. അധാരാ ക്ലാക്കരി പ്രകാശമാന ക്ഷേത്രം, വിസ്താരമുള്ളവയും അതയിക്കുന്നു. അധാരാ ദീർഘ ബാഹ്യക്ഷേത്ര അബറത്രു വിരലുകളിൽ കുന്നിൽ മനോഹരമായ ഒരു വഞ്ചിമേഖലിനും തിളങ്കുന്നണ്ണായി കുന്നു.

രാധാറാണി മറഞ്ഞു് തന്നുറ പ്രത്യേക മറിയിൽ എത്തി ട്രപ്പായെ പറഞ്ഞതയ്ക്കു. അതാരൻ അവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ കാണപ്പെട്ട സൂര്യരീതനും അധാരാ ക്ഷേത്രത്തും പ്രവർദ്ദിച്ചാക്കി. അവാരാ പുത്തനായ അ

സൗംഖ്യം അധ്യാർഹക്ഷിം അതപൊന്നും പ്രഭാനും ചെയ്തു. അവിടെ കണ്ണ യുവതിയെക്കാരം പ്രായങ്കുട്ടതല്ലള്ള അതും എന്ന നിലയിലും ഒരു പുതിയൻ എന്ന സ്ഥിതി കഴിം അതാതൻ തന്നെ അപ്പോൾ വർത്തമാനം പറയാൻ മുത്തിക്കുന്ന എക്കിലും പുതിയ അതിമിശ്രയ കണ്ണ ഗ്രഹ നായുടികതന്നെ അധ്യാദ്ധോച്ചം ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:—

എന്നോട് വർത്തമാനം പറയാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു എന്ന തത്തിയ താങ്കൾക്കു് എന്നതാണു് അറിയിക്കാണുള്ളതെന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൻ ഒരു അവിഭാഗിതയാണു്. അതു സ്ഥിതിക്കു് താങ്കളുടെ അപേക്ഷ സമ്മതിച്ചതു് എൻ്റെ പ്രിയസവിയായ വസന്തകമാരിയുടെ മുപാർ ഒ അംബസരിച്ചു മാത്രമാണു്.”

അതാതൻ:—എന്നാൽ താങ്കളുടെ അടയ്ക്കു് എത്തന്നെമുണ്ടു് എന്നീക്കു് അതു വലിയ അനുഗ്രഹം ഉള്ളതായി പറയാൻമാലില്ല.

രാധാരാണി:—ഓഹോ! അങ്ങനെയാണോ? താങ്കൾ എന്നു കാണുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതു് ഇന്ന അതു വിശദത്തിലേയുണ്ടാണു് വസന്തകമാരി എന്നു അറിയിച്ചിട്ടും ഇല്ല. അതു് താങ്കളിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സും പരിക്കൊള്ളിയാണു്,

ଶୁଣୁକେବୁ ଅତୁଳନାର କଣ ପାଞ୍ଚି ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କଟ
ଲାଗୁଁ କେବଳାଂ ଉଣ୍ଡାଯିକିମ୍ବାତୁଁ ବିଦର୍ଧତାରୀ ତମୀ
ଶ୍ଵେତମାର୍କ' ଏବାହୀନେ କାଶମୁଖ ଅତରୁମାତ୍ର କାମା
ପୃଷ୍ଠାବୁ ବକ୍ରିତ ପ୍ରସିଦ୍ଧମୈପ୍ରତିକିମ୍ବା କଣ
ପରିସ୍ପରତାରେ ଭାବଂ ରୁହନାଯିକରେ କାଣ୍ଟିଥୁଁ.
ଅତୁ କଟଲାଗୁଁଲାଗଂ କଣ୍ଠତୋଟକୁଟୀ ରାଧାରାମୀ ଚେ
କ୍ରମଂ ଡେଇ ଅତୁମୁଣ୍ଡିଲୁଁ ଏବାନିବକୋଣକୁଁ ଜ୍ଞାନିଥୀ
ପୋଲେ ନିଲବକୋଣକୁଁ. ଅନେତୋଟକୁଟୀ ଆବରି ଅତୁ ଆପୁ
ରିଚିତରେ ଫଳତୁଁ ନୁହୁଣିଥୁଆଣ ଗୋକ୍ରୀ. ଅରବ
ଛିନ ଅତିବ୍ୟାଲ୍ପକାଲତାରେ ସହାଯକରାର ଅତୁ
ତମାନ୍ତରୀକରିବାରେ ଏବାନିବରି ସଂରାଧିଥୁଁ. ଶୁଣ
ନିଲାଯିତ ବାଣ୍ଣିବଂ ଅରିଯିବାନିମ୍ବା ଉତ୍ତରକଣ୍ଠରୀତ୍ୟାତି
ରାଧାରାମୀ ଚୋପିକକ୍ରମାଣ୍ଡି:—

“സർ, താങ്കൾ തന്നേയാണോ ഇത് അമൃതിനീകരിച്ചു രഖാണു എന്ന ആര്യം?”

അതു ഗതൻ:—അംഗ്ലി, തൊന്തരി.

இனாக்கு உடன்தனை ராயாராஜி பெத்தின் ஜி
கஸால நீகிவியிட்டு அதிகம் இருந்தது. காலன் அதுவு
த்துவம் ஸங்கையில் அவசியமாக அவர்கள் கூடுதல்
நிதிகளைத் தொழில்மேன்றுதனேயாகின்றன. அதுவு
தன் திட்டங்கள் பார்த்து:—

“തൊന്താണ്” അമീണീകമാരബാബു എങ്കിൽ ഈ പരസ്പര തംകളിടെ സംരക്ഷകരും അനും പത്രങ്ങളിൽ കൊച്ചക്കയില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും എന്ന നില പോലെ അറിയാമായിരുന്നു.”

രാധാരാണി:—“സർ, ഈ പരസ്പരവമായിട്ട് താങ്കൾ കഴുവും യാതൊരു വിന്ധ്യവും ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ഈ പത്രങ്ങൾപാസ്സും താങ്കൾ ഇതു കാഞ്ഞമായി സുക്ഷിച്ചതും എന്തിലേയ്ക്കായിരുന്നു?”

ആര്യതൻ:—മഹയും; വെറും ഒരു നേരഭേദാക്ക കയറ്റി മാത്രം. എഴുപ്പും വർഷങ്ങൾക്കും മുമ്പും തൊൻ കാൽ നടയായി പബ്ലോ സ്ഥലങ്ങളിലും അങ്ങനെ സബവരിക്കുക എന്ന പത്രിച്ചായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു കാൽനാട സവാരിക്കാഴ്ചയിക്കഴിഞ്ഞുള്ളടിയാൽ അഴിക്കുക്കുടെ അതുകൊപ്പത്തിനു പാതുമാക്കുമെന്ന കയറ്റി തൊൻ പേരാന്നമാറ്റി അമീണീകമാരബാബു എന്നൊരു പേരും തന്നത്താൻ എടുത്തു. ഇന്നു പേരും വേരെ അതുകൊക്കിലും ഉള്ളതായി തോന്നുന്നീല്ല. കൂടാതെ, എൻ്നും ഈ പേരും അംഗവാ മവാ വല്ലവരും അറിഞ്ഞതാൽപോലും അവർക്കു എന്ന അനേപ്പിക്കവാൻ യാതൊരു കാരണവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളടെ തൊൻ വിചാരിച്ചു. അങ്ങനെയായിരിക്കവേയാണും പത്രത്തിൽ

എന്ന സംബന്ധിച്ച് ഒരു പരസ്പരകാണ്ഡവാൻ
ഇടയായതു്. എന്നാൽ പരസ്പര ഉടമസ്ഥനെ
തൊൻ ചെന്ന കാണകയുണ്ടായതു് ഇല്ല.

രാധാരാണി:—എന്നിട്ടു്?

ആരതൻ:—എന്നിട്ടു് താങ്കളുടെ സംരക്ഷകൾ മരിച്ചു
എന്ന കേട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനാർ വിവരം
എന്ന അറിയിച്ചു. അന്ന ചില അപ്രാവശ്യപ്പെ
കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു നിമിത്തം പോക
വാൻ സാധിച്ചില്ല. അതുകഴിഞ്ഞു്, നാട്ടിൽ എ
ത്തിയപ്പോൾ തൊൻ ആദ്ദുമായി ചെയ്തു് കാമാ
വപ്പബാബുവിന്റെ വേറുത്തിൽ എത്തിയതായി
അണ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനാരക്കണ്ണ വിവ
രംപറഞ്ഞു. വർത്തമാനങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു്, അവക്കു
പിതാവു് പ്രസിദ്ധമൈപ്പെട്ടതിയിരുന്ന പരസ്പ
തെച്ചുററി ചോദിച്ചു. അതു് ‘രാധാരാണി’ എ
ന്നാരാളിന്റെ അവസ്ഥപും അന്നവർച്ചാണു്
എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. അദ്ദുപ്പാർ തൊൻ ഏതൊ
ഒക്കാലംമുമ്പു് ഇഴ പേരിൽ ഒരു കൊച്ചുപെണ്ണ്
കട്ടിയെ കണ്ണിട്ടണായിരുന്നാലോ എന്നതു് ഓർ
ത്തു. യാതൊരാഴ്മം സഹായരതനില്ലാതെ രാത്രി
കറിനമായ മഴയ്ക്കു് എതാനം മാലകളുമായി
നിബന്ധം വിഷമിച്ചു നടന്ന അ ഒരു സ്ത്രീകീടാവു്

രാധാരാണി:— അതു പാവച്ചേപ്പട്ടിന്റെ കമ്മ എന്തു
മാക്കേം. അതിനെപ്പറ്റി ഇതുവയാക്കേ പറയാ
ന്നെന്നതാണ്? അതുടെ; താങ്കൾ വന്നകാലും എന്നൊ
ണ്ണു പറയുമോ?

ആധതൻ:— അവജൈപ്പറ്റി അക്കദൈന പറയുത്തേ. ഈ
ലോകത്തു് ഇതുയും നല്ല ഒരു ചെണ്ണകിടാവിനെനു
താൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അവളിടെ അതു ലംഗ്ഹവം ശുട്ടിയ
സംഭാഷണത്തിന്റെ സ്വഭാവം കൂടു വേരെ തന്നെ
യാണ്.

ഇക്കദൈന പ്രസ്താവിക്കേന്നതിനിടയ്ക്കുതന്നെ, “അതു
രംഗാധരമായ റബ്ബുതന്നേയാണ്” താൻ ഇപ്പോഴിലും
കേരംകുളാതു്” എന്നു ആത്മഹത്യം ചെയ്തു. അയാൾ
രാധാരാണിയുടെ വർത്തമാനം കേട്ടിട്ടു് എത്രയോ
വർഷം കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അതെ; അയാൾ ബാലികയായ രാധാരാണിയെ
കണ്ടിട്ടു് എത്രയോ വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നീ
ടും അന്നെത്തെ ഓർമ്മ അപ്പുമാക്കി ആ യുവതി പഴയ
ബാലിക തന്നേയാണെന്നു ഉശരിക്കവാൻ അയാൾക്കു്
സാധിച്ചു. മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന യുവതി പക്ഷേ, പഴയ
ചെണ്ണകിടാവപ്പെട്ടിൽ പററാവുന്ന ബുദ്ധിമൌനതയെ
പ്പറ്റി അയാൾ അല്ലെന്നും ചിന്തിച്ചു. അയാൾ വിചാ
രിക്കുകയാണ്:—

“തൊന്തരവെന്നും ബുദ്ധിഹീനൻ! തോൻ അന്നക്കണ്ണ പെണ്ണക്കട്ടി ഒരു പാവപ്പുട്ട് അനാമപ്പുണ്ണക്കട്ടിയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എൻ്റെ മുമ്പിൽക്കാണുന്ന തോ സർവ്വാധികാരിയായ ഒരു പ്രളക്മാരിയാണ്. ഇപ്പോഴും ആ പെണ്ണ കൊടിയുടെ ദൈവം എൻ്റെ ചെവിയിൽത്തന്നു മുഴഞ്ഞുന്നു. അന്ന തോൻ ആ രാത്രിയിൽ വർത്തമാനം പറത്തതല്ലാതെ ആ ബാലിക സൗംഖ്യവതിയാണോ അല്ലെങ്കാം എന്നറിവാൻപോലും ഏനിക്കും സാധിച്ചില്ല. ഈ കാണുന്ന സൗംഖ്യായ ഘവതി ആ കൊച്ചു കട്ടിയുടെ ഒരു പത്തിലൊരുംഡം ലാവണ്യപ്രതോട്ടക്രമീയവരം മാത്രമാണ് എങ്കിൽ പോലും ഒരു പുത്രപ്പെൻ്റെ അന്നരാത്തത്തിന് എത്രമാത്രം യോഗപ്പയാണും!”

രഥാരാണിയാക്കട്ടെ, ആ അപാരിചതൻ്റെ വാക്കുകളിൽ മുഴക്കിപ്പോയതെയുള്ളൂ. അവളുടെ ഏദയത്തെ അനേകാദ്ദും പരിചിതമല്ലാത്തിരുന്ന ഒരു സന്ദേശകരമായ വികാരം അതുകൂടിച്ചു. അവരും വിചാരിക്കുകയാണും:—

“അല്ലെങ്കാം സൗംഖ്യവാദേ, താങ്കൾ അഭിനന്ദനപരമായി എന്തെല്ലാം കരുതുന്നവോ, അതോക്കെങ്കിലും തന്നെ താങ്കളെപ്പറ്റിയായിരിക്കുന്നതാണും” എന്നവും നന്നും. ഈ എടുവർഷവും എങ്ങനെക്കാണാത്തിരുന്ന

താങ്കൾ ഇപ്പോൾ എവിടെ നിന്നായിരിക്കും എത്തുന്നതു്? എഴുതാ ഒരു ദേവതയേപ്പാലെ താങ്കൾ സ്വർഗ്ഗലോകത്തു നിന്നു തന്നെ എത്തുകയായിരിക്കുമോ? താങ്കളുടെ അണ്ണത്തെ അതു ചെണ്ടകിടാവിനോട് തോന്തിയ ദയവാഞ്ചാ താങ്കളുടെ ഇപ്പോൾ മുഖിടെ എത്തിരെകയുണ്ടായതു്? എൻ്റെ ഈ ചാവക്കുട്ട എദയം അങ്ങായ എത്ര കാലമായി ആരാധിച്ച പോരികയാണോ എന്ന പാമാക്കുമോ അങ്ങോ ഗഹിക്കുകയുണ്ടായോ?”

പക്കൽസമയത്തു് സ്വീജ്ഞമായി അവർ ഇരുവരും തമിൽ കാണുന്നതു് ഇപ്പോൾ മാത്രമാണോ. അതു സന്ദർഭത്തിൽ റണ്ടുപേരും ഇപ്പുകാരം ദീംഗട്ടം വിചാരിച്ചു:—

“താങ്കളെപ്പോലെ മററാറേയുണ്ടോ കാണുന്നു കിട്ടുക? താങ്കളെപ്പോലെ അതു സൃഷ്ടാമായ രംഗിനെ ഇംഗ്ലോകത്തു് മററവിടെ കാണാൻ സാധിക്കും? താങ്കളുമായി സിഖിച്ചു പരിചയത്തിനു് എഴുപ്പു വർഷത്തെ പഴക്കം ഉണ്ടെങ്കിലും അതു് ഇപ്പോൾ എത്തനായിത്തന്നെ കാണാനും. ഓരോ നിമിഷത്തിലും താങ്കൾ പുതിയതെന്നുള്ളിൽ ഒരു തോന്തി മാത്രമല്ലെ ഉണ്ടോ കണ്ണില്ല!

അതു യുവതിയുടെ നേരുങ്ങളിൽ നിന്നു് അനുന്നവാണ്ടും ചെബാറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവർ ചാറുന്നു:—

“സർ, താങ്കൾ ഈദേവരരായും അന്ന കണ്ണ പാവപ്പെട്ട് പെണ്ണക്കടിയെപ്പറ്റി എതാണ്ണോ പറയുന്ന എന്നല്ല തെ മുവിടെ വന്നകാര്യത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും ഒന്നും കണ്ണാലുമ്പോ.”

അതുകൊണ്ട്:—അംഗത്വം; തോൻ അക്കാര്യം പറയാൻ ആത്മം ഭീക്ഷണതേയുള്ളിട്ടും. താങ്കളെ നന്ന കണ്ണതോടുകൂടി അന്നാമത്തെ അതു കൊച്ചുപെണ്ണ കിടാവു് എന്നും കാർമ്മയിൽ എത്തി. ഇങ്ങനെ തോൻ ഓർമ്മ മിച്ചു് അതു ബാലികയുടെ അന്നാത്തെ ലക്ഷ്യം ആകി എല്ലാം കൊച്ചു് അതുലോചിച്ചു് വെതിയെ സുക്ഷിച്ചു് നോക്കുവോം അന്നാത്തെ എന്നും അതു രാധാകൃഷ്ണി തന്നേയാണു് ഇപ്പോൾ എന്നും മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതു് എന്നുനിക്കു് തോന്നി ഫോക്കനു.

രാധാകൃഷ്ണി:—നിങ്ങളുടെ രാധാകൃഷ്ണിയോ?

അതുകൊണ്ട്:—അംഗത്വം; എന്നും അന്നാത്തെ അതു രാധാകൃഷ്ണി തോൻ എഴുഫേളു് വർഷത്തിനു മുമ്പു് ഒരു ദിവസം രാത്രി കണ്ണതേ ഉള്ളിട്ടും. എന്നാൽ എന്നും നിക്കു് അംദേഹം തെററിപ്പോയില്ല എന്നു് നല്ല നിയേയമെന്നു്. ഇതു് എന്നും അന്നാത്തെ രാധാകൃഷ്ണിയുണ്ടു്.

ഇം സംശയം തോന്തിച്ചതുവകാശക്കാരുമാണ്, തൊൻ കാമാപ്പബാബുവിൻറെ ചുത്രങ്ങളുടെ രാധാ റംബാൻ എതാജന്നൻ ചോദകീഷകയുണ്ടായതു്. എന്നാൽ എത്തു കാരണത്താലോ, എൻറെ സംശയങ്ങൾക്കല്ലോം തക്കതായ സമാധാനം അയാൾ തരികയുണ്ടായില്ല. “തൈദാട്ടുടെ കുടംബവത്തിൻറെ ഒരു പഴയമിത്രം” എന്ന മാത്രമാണ് അയാൾ അനു എന്നോട് പരിഞ്ഞതു്. എത്തു കാരണത്താലോ കാർപ്പങ്ങൾ വിശദമാക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്ത ഒരാളിനെ തുടക്കൽ നിർബന്ധിക്കാൻ മെന്നും തൊൻ ക്രതിച്ചില്ല. രാധാറാണി എത്തു കാരപ്പ തതിനേലംബാണ് അക്കമിണിക്കമാറിനെ അനേപശിക്കണ്ണതു് എന്ന സാൻ ചോദിച്ചു. അവധൈപരിപ്രവർഷം അക്കമിണിക്കമാറിനെപ്പുറാറി ചില വിവരങ്ങൾ തൊൻ അറിയിക്കാം എന്നുടെ അയാളോട് പരിഞ്ഞതു്. എന്നാൽ അക്കാരപ്പങ്ങൾപ്പുറാറി അയാൾക്കു തന്നേയും യാതൊരു നിയോദ്ദേശം ഇല്ല എന്നാണ്. അതു മനസ്സും പരകയുണ്ടായതു്. അധ്യാത്മിനട പിതാവു് തന്നെ അതു സംഖ്യാശിച്ച കാരപ്പങ്ങൾ മഴുവൻ വളരെ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതായിരുന്നുവതേരു. എന്നാൽ അയാളിനട സദേഹാദരിക്കു് കാരപ്പങ്ങൾ എതാജന്ന് അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ അക്കമിണിക്കമാറിനെപ്പുറാറി ചില കാരപ്പങ്ങൾ ഭാഗിയാവുന്ന ചുംഗാട് എതാജന്ന് അതിലോ

ചീക്കണ്ണമെന്നു” അതു യുവതികൾ തോന്തി. ഈ വിവരം അധാരിച്ചിൽ നിന്നാണ് എനിക്കേം മനസ്സുംലായതു്. അല്ലോ കഴിഞ്ഞത്രേപ്പാർഡ് അധാരം അക്കദേതയ്ക്കു പോവുകയും, തൊൻ ഒരു സാക്ഷിപ്പത്രമോ അഭിനന്ദന പത്രം കണ്ണോപോലെ ഇവിടെ മാജരാക്കിയ കത്തു് എന്നെ എൽഫ്പിക്കേറകയും ചെയ്തു. എന്നോ അധാരിച്ചെട നേരോ ദാഡി എൽഫ്പിച്ചു കത്തു് ഇവിടെ എത്തിക്കൈക മാത്രം ചെയ്താൽ മതിയാക്കേണ്ടു് അധാരം അറിയിച്ചു തൊൻ അതനോടു പ്രവർത്തിച്ചതിൽ വല്ല തെററം ഉണ്ടുകും ദയവുചെയ്തു ക്കമിക്കേണേ.”

രാധാറാണി:—താങ്കൾ വല്ലതായ ഒരു ഏതാറ ചെയ്തു ശഭ്ദാശ്വി. അതു ഏതാറിനേപ്പറ്റി തൊൻ പിന്നെപ്പു റഞ്ഞുകൊള്ളിയാം. ഇപ്പോൾ ഇതുയും മാത്രം അഡി യിച്ചുകൊള്ളുന്നു. താങ്കൾ ഇവിടെ വരവുണ്ടു് തൊൻ അന്വേച്ചിച്ചതു് ഒരു വലിയ തെററിലുണ്ടായാണു യിരുന്നുല്ലായിരുന്നു. താങ്കൾ / സംസാരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു രാധാറാണി, “എതായിരുന്നുവെന്നു് എനിക്കരിഞ്ഞുള്ളുട. അവരെ അപ്പുമായി താങ്കൾ കണ്ണവിധം ദൗണ ചറഞ്ഞു തരാമെക്കിൽ എൻ്റെ തെററിലുണ്ടാനു നീംകുന്ന വിധത്തിൽ തൊൻ ചെയ്യാം.

ഇതുകേട്ട അമീനീകമാർബാബു, എഴുപ്പുവർഷ
തതിനു മധ്യു കൈ രാത്രി സമയത്തു് തേരോട്ടം കാണ്ണാൻ
പോയി ആരുമേ സഹായത്തിനില്ലാതെ വീട്ടിലേക്കു
തിരിച്ചു അ പാവപ്പെട്ട പെൺകുട്ടിയെ കാണ്റവാനിട
യായ മല്ലം വിവരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. അവളിടെ ദേഹം
കക്കളിൽനിന്നു് അവളെ രക്ഷിച്ചതും വീട്ടിലേക്കു തുട്ടി
കൊണ്ടുപോയതും അയ സകല മല്ലങ്ങളേയും അമീ
നീകമാർബാബു വളരെ തമയത്പരത്തോടെ വിസ്തിച്ചു
കേരംപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അയാൾ കാണിച്ചു ദയാലൃത്പ
തേതും ചെയ്യു സഹായത്തേയും പററി മാത്രം ധാതോ
നം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

രാധാരാണി പറയുന്നു:—തോൻ ഇപ്പോൾ ചോദിച്ചതും
അസ്ഥമമില്ലാത്ത് ഫോറ്മലു. ഒരു അപരിചിത
നായ അതി എന്നോട് ചെയ്യു തെറവു് എന്നായി
കനംവെന്നു് അവിടെ അറിയിക്കാൻ മാത്രമായി
ട്ടായിരിന്നു. താങ്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കുമ പരമാർത്ഥ
മാണഞ്ചിൽ താങ്കൾക്കു് എന്നോടു് നേരത്തെ
പരമാർത്ഥങ്ങൾ തുന്നു പറയാമായിരിന്നു. അതു
പോലെ തന്നെ അ പാവപ്പെട്ട പെൺകുട്ടിക്കു
താങ്കൾ എറ്റ സഹായമാണു് നിസ്ത്രഹിച്ചതു്?
അക്കാൻമാനം പറയുകയും ഉണ്ടായില്ല. എന്നു
വല്ല സഹായവും അനു ചെയ്യുവോ?

അതുന്തർ:—എനിക്ഷേ അനന്തത, അതു സമർപ്പിതതെ കുറ സ്വപ്നാവം അന്നസരിച്ചു് എത്തു ചെയ്യാമാ യിക്കുവോ, അതു സഹായം തൊൻ ചെയ്യുകയു ണായി. അനന്തതത്തേരോട്ടം കാണബാൻ ഞാൻ ചെന്ന ചേർന്നതു് ബോട്ടമാർക്കുമായിട്ടായിക്കുണ്ട്. അന്ന വൈക്കേനരം അസാധാരണമായ ദയാക്കു ട്രക്കാറടി ഉണ്ടായി. മിക്കവാദം ഭദ്രമല്ലാതിക്കു കൈ ചെര ബോട്ടിൽ തിരിയെ പ്രോക്കന്തു് എത്തായാലും നന്നല്ല എന്ന തൊൻ കുത്തി. അതി നാൽ നടന്നതനെ തിരിയെ നാട്ടിൽ വന്ന ചേരാം എന്ന വിചാരിച്ചു്. എൻ്റെ കൈവരം അദ്ദോഹം വളരെ കുറച്ചു പണം മാത്രമേ ഉണ്ടായി അനുള്ളീ. അതിൽ ഒരു ഭാഗം അതു പ്രാവദ്ധ്യപ്പേരിൽ ചെണ്ടുകൂട്ടിക്കു് കൊടുത്തു. എൻ്റെ അതു ചുതിയ പരിചയക്കാരിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ പിറേറ ദിവസം തിരക്കി അറിഞ്ഞുകൊള്ളാം എന്ന സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അന്ന തൊൻ അ വിടംവിട്ടു. എന്നാൽ അന്ന രാത്രിതനെ എന്നു കു അതുപാവശ്യമായവിധം ഒരു കമ്പിക്കിട്ടി. എൻ്റെ പിതാവു് ബനാറീസ്റ്റുിൽ ആപായകരമായ വിധം സുവക്കേടിൽപ്പെട്ടിരിക്കുവാൻ എന്നു്. തൊൻ അന്ന ബനാറീസ്റ്റു വിട്ടിട്ടു് ഒരു വർഷ

മായിക്കുന്ന. തൊൻ വെന്നാറീല്ലെങ്കിൽ നിന്ന് തീരിയെ
എത്തീ പഴയ ചെര മിത്രത്തേയും അതു കട്ടിയുടെ
രോഗിനിയായ മാതാവിനേയും തീരക്കീ. പ്രക്ഷ,
യാർത്താങ്ങ ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. അമ്മയും മഹിളാ
അതു സ്ഥലം വിട്ടിക്കുന്ന എന്ന മനസ്സിലാക്കീ.

രാധാനാണി:—അതെട്ട്, എന്നീക്കോ വലിക്കയാൽ സംശയം
ഉണ്ട്. താങ്കൾക്കു് അന്നാത്തത അതു രാധാനാണി
എന്ന ചപണ്ണകട്ടിയോട് അതു വള്ളരെ സ്നേഹം
തോന്നാൻമാരുള്ള കാരണം കോരംക്കെട്ട്. അതു ഒരു
കാഞ്ഞം അറിവാൻ എന്നീക്കു തോന്നുന്ന അതുന്നഹം
ക്ഷമിക്കുമ്പോം. അന്നാത്തത അതു കൊടുക്കാറാണില്ലം
മഴയില്ലം നിന്ന് രക്ഷനേട്ടവാൻ താങ്കൾ രാധാനാണിയുടെ
വീട്ടിൽ എത്തുകയുണ്ടായെങ്കിൽ എത്തു
നേരമായിരിക്കും, അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്?

അതുന്നതൻ:— ക്രൂതാണം നിമിഷങ്ങൾമാത്രം. അതു ചെണ്ണ
കട്ടി ഒരു വിശ്വാസം കത്തിക്കുന്ന സമയംവരു
എന്നുമാത്രമേ പാവാൻമാരുള്ളു. മുതിനിടയ്ക്കു് അട്ട
തതകടയിൽ നിന്നു ഒരു സാരി മേടിക്കുവാൻ
തൊൻ അവിടം വിട്ടിക്കുന്നു.

രാ. റാ:—താങ്കൾ അവും ഒക്കെ മഹാബാത്തകിലും സമ്മാനം കൊടുക്കാനുള്ള നിലവോയോ?

ആര്യൻ:—തൊൻ മഹാരാജു കൊടുക്കാനാണ്? എൻ്റെ കൈവരം ചില്ലു ഒരു നോട്ടണഭായിൽനാം എന്ന തോന്നന്ന. അതു തൊൻ അ കടിലിൽ വച്ചി തന്ന.

ഇതുകേട്ട് രാധാരാണി പെട്ടുന്നും അവിടെനിന്നു മറഞ്ഞു. ഈ പറയപ്പെട്ട നോട്ട് അവർ സുക്ഷിച്ചു വച്ചിൽനാം. അ നോട്ട് കൊണ്ടുവന്നു അ മുഹമ്മദനായിക ആര്യതന്ന കാണിച്ചു.

സ്രൂലമേ പാവപ്പെട്ടിവരുടെ ഒരു കടിലിൽ ഇത്തരം ഒരു നോട്ട് അനു ഇട്ടിട്ടുപോന്നതും തീരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വക മായില്ല. താങ്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു ഇതു കളിഞ്ഞുപോയ തായും രാമുണ്ണൻ, അവൻ കത്തുവാൻ ഇടയ്ക്കുന്നതും?

ആര്യൻ:—അങ്ങനെയല്ല. ചെന്നസിൽ കൊണ്ടും അ നോട്ടിനേരുൽ തൊൻ രാധാരാണിക്കും എന്ന എഴി തിശ്ചിൽന്നും. എന്ന മാത്രമല്ല, തൊൻ അരു നോട്ടിൽ രാംമിന്നിക്കമാർഖാബ്ദ എന്നാഡേശം എഴി തിശ്ചിൽന്നും. അല്ലാത്ത പക്ഷം അ സാധുകൾ നോട്ടുടെത്തത്തിന്റേഷ്യവും മാറാതെ എന്നെന്ന അ നോട്ടുപുണ്ണിക്കുമായിൽനാംവന്നു എന്നിക്കരിയാം.

രാ, റാ:—സർ, താങ്കൾ വളരെ കംപനിയുടെതാട്ട്
ചെയ്യു അപരാധം എന്നെന്നു പായക്ക്. ഇതും
കാലം താങ്കൾ അതു പാശ്ചാത്യത്തിൽ
കൂടും അവരിൽ കണ്ണബാൻ അവരെല്ല സമീപിക്കാ
തിങ്ങന്നതു് തീർച്ചയായും ക്ഷമിക്കാൻ പാടി
സ്ഥാത്ത ഒരു അപരാധം തന്നോയാണോ രാധാ
റാണിയുടെ അതു പത്രകാലത്തു് സഹായിച്ചു താങ്ക്
ബ്രോഡ് നദിയുള്ള വള്ളായിരിക്കാൻ അവരംകൂടു്
തക്ക കാരണം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് താങ്കൾക്കു അറിയാ
മണ്ണോ.

ഈ വാക്കുകളോടെ അവർ അതു നോട്ടു് അവിടെ
നിന്ന് അതുതന്നേൻ്ന കൈവരം എൽപ്പിച്ചു. അയാളും
ഒരു മുമ്പിൽ നാമസ്വരിച്ചു കൊണ്ടു് പറയുന്നു:—

അല്ലയോ അതുപത്രകാലത്തു് വലിയ ഉപകാരം
ചെയ്യു ഒപ്പാരപ്പിനേരമേ, അന്നു അങ്ങു കാണിച്ചു ദയവു
കൊണ്ടു് എൻ്നേൻ്ന അമ്മയെ മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷി
ക്കാൻ സാധിച്ചു. നിർദ്ദേശമാരകക്കാണ്ടു് നീം ഒരു
ശുണ്ണ ലോകത്തു് അങ്ങു് ചെയ്യു ഉപകാരത്തിനു് ഞാൻ
അവിടേതാടു് എററവും നദിയുള്ള വള്ളായിരിക്കുന്നു.

VI

ആ റണ്ടുപേരും പാസ്സുരക്ഷിച്ച സ്കൂൾ എന്ന വികാരത്തിന്റെ അങ്ങോങ്ങളുടെത്തെ നിലയിൽ എന്തെങ്കിൽ ചെവിൽ രാധാരാണി പറഞ്ഞു:—

സാർ, താകളിടെ പേര്[“] ഒക്കുമിനീകമാർബാബു എന്നിലു എന്ന പാശ്ചാത്യവല്ലോ. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അങ്ങയിടെ ധമാർത്ഥമുണ്ടോ എന്നാണെന്നു ഒന്നു അറിയിക്കുമോ?

അതുകൊണ്ട്:—എൻ്റെ പേര്[“]പേരേപ്പനാമരേ എന്നാണ്[“]
രാധാരാണി:—കാവോ, രാജാപേരേപ്പനാമരേ എന്നു
എല്ലാം പേരും പുകഴം[“]ത്രഞ്ഞ ആ മഹാനോ?

പേരേപ്പനാമരേ:—നാട്ടം പുറത്രത്തു അഴികളാണ്[“] എന്നു
അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നതു[“]. വെതിയോട് പാ
യുന്നതു[“] എൻ്റെ നാമയേയും കമാരപേരേപ്പനാ
മരേ എന്നായിരിക്കും.

രാധാരാണി:—അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ എന്നിക്കും ഒരു
പെക്കം ഭാവിടു സമർപ്പിക്കവാൻ ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ

നാട്ടിൽ സാമുദായികമായ അസംമതപരം ഇന്ത്യൻ നീങ്ങിയിടിപ്പാതത്രുക്കാണ്ട് “അങ്ക്” എന്നും സർക്കാരം സ്പീകറിംഗം എന്ന പദ്ധതാന് എന്നിക്കു അതു വളരെ ദെഹരൂം ഇല്ല.

ദേവദാന്തം:—വേദി അങ്ങനെ സർക്കാരം സ്പീകറിക്കു നേരുന്നും അതുകൊണ്ടു പശ്ചാം, അതുകു നിരസിക്കുവാൻ എന്നിക്കും ഒക്കെയിലും എന്നുതനെ പറഞ്ഞുകൊള്ളിട്ടുണ്ട്.

ഈ കേള്ക്കഴിവുത്ത ഉടൻതനെ രാധാറാണിയുടെ അജന്താപനം അന്തസ്താനിച്ചും ദേവദാന്തനാമകരയ്ക്കും വിഭാഗമനപരിത്വായ ഉണ്ടും കൈക്കരുപ്പുണ്ട്. അതു ധനികയായ ഗ്രഹനാശിക തന്നേയാണും വിളംബകാഞ്ചത്തിൽ എപ്പറ്റിയുണ്ട്. അതിമീ ഉണ്ടുകഴിവുത്തരേണ്ടം, രാധാറാണി അദ്ദേഹത്തോടും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“അവിടുന്നും എന്നിക്കും അവസ്ഥാചിതമായി നിർവ്വഹിച്ചു സഹായം തുക്കപരം എററ ദിവസംതോട്ടും അവിടത്തെ കാണാണമെന്നും എന്നിക്കും അത്യുധികമായ അത്രവും തോന്നീടുള്ളതാണും. ഇപ്പോൾ അവിടെ എപ്പുള്ളിക്കവാൻ ഒരു ചെറിയ സമ്മാനം താൻ സുക്ഷിച്ചിട്ടാണും. ഇതാം, എന്നും ഇല്ല ചെരുമാലു അവിടത്തെ ധർമ്മഭാരങ്ങപരം സന്നോഷത്തോടെ സ്പീകറിക്കവാൻ അവിടുന്നു ഏകാണ്ടുപോകണാം എന്നും അവിടത്തോടു

വളരെ നന്ദിയുള്ളവളായിരിക്കവാൻ കടമപ്പെട്ട രോളാണ് ഈ എഴിയ സമാനം അവിടെ എൽപ്പിക്കുന്ന തെന്നും കൂത്തുമാറാകണം.”

ഈക്കുന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രാധാരാണി മനോഹര അഡ്ഡായ റത്നക്കുലാൽ പ്രശ്നാഭിത്തമായ ഒരു മാല ചുക്കാണ്ട് ചെന്ന കേതിബുദ്ധമാനങ്ങളോടെ ദേവേദനാമദേശം കൈവരം എൽപ്പിച്ചു.

ദേവേദനാമഃ:—ബഹുമാനപ്പെട്ട മിത്രമേ, എൻ്റെ ബാലപ്രകാലവിവാഹത്തിലെ ചെറ പത്രി മരിച്ചിട്ടും എത്രയോ വർഷമായി. അതിന്റെപ്പോൾ തൊൻ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ട്.

രാധാരാണിസന്ദേശാധിക്യത്താൽ ഇതികർത്ത വപ്പും കൂദയായി. അവർ അവളിടെ അതന്റെ ഒരു വിധത്തിലോകെ അമർത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അതു വിധത്തിൽ വാക്കുകൾ ഇടറിയിടറിക്കാണ്ട് അവർ പറഞ്ഞു:—

“അങ്ങുന്നയാശാക്കിയപോലും അവിടേതാട്ടും എററവും ബഹുമാനാഭരങ്ങൾ കൂത്തുന്ന കരാർ സന്ദേശത്താടെ നൽകുന്നതും എന്ന നിലയിൽ ഇതു മാല അവിട്ടുണ്ട് സ്വീകരിക്കമാറാകണം. ഈ മാല അവിട്ടതെത്തു ബഹുമാനപ്രമായ രജ്ജത്തലത്തിൽ ചാർത്തുവാൻ എന്നിക്കും അഭ്യവാദം നൽകുവാൻ സംസ്ക്രിക്കണം.”

ഈ വാക്കുകളോടെ രാധാരാണി അതു മനോഹരമായ മാലയെ പേരേറ്റുനാമമറേയുടെ റഷ്ട്രലത്തിൽ അണിയിച്ചു. ഇപ്പകാരം തന്നെ അസ്ഥാപകരമുയ വിധത്തിൽ ബഹുമാനിച്ചതുകണ്ട് അതു ചിരകാല മിത്രം വളരെ സന്തോഷം പ്രാപിച്ചു നിലപക്കാണ്ട്. അദ്ദേഹം ചോദിക്ഷകയാണ്:—

“ഈ മനോഹരമായ മാല എൻ്റെ തന്നേയാണെന്നു കയ്യതാമോ?”

“രാധാരാണി:—അവിഭിന്നം സന്തോഷത്താടെ സ്വീകരിക്കുന്നപെട്ടിം, അങ്ങനെ കയ്യതാം.

പേരേ:—ഈ ഫോ, തൊൻ്റെ സന്തോഷത്താടെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഒരു മാത്രമല്ല, ഈ മാല എൻ്റെ വകയായതിനാൽ എന്നിക്കു ഇഷ്ടധിക്ഷ എത്തെങ്കിലും ആര്യക്കു ഈ മാല ഒരു സമ്മാനമായി കൊടുക്കാൻ എന്നിക്കു അവകാശവും നൽകുമല്ലോ.

രാധാ:—അവിഭിന്നത്തെക്കു സ്വീകരിപ്പുന്ന് ഇഷ്ടമില്ല തത്താണെങ്കിൽ അതുകു കൊടുക്കുന്നതും സമർത്ഥനാണോ.

പേരേ:—ഈ മാല എന്നിക്കു തീരെ യോജിച്ചതല്ല. അമവാ എന്നിക്കു തീരെ യോഗ്യതയില്ല. ഈ

മനോഹരമായ ഒരു മാല യരിക്കുന്നതിൽ “ഭവതി കഴു” തന്റെയാണ് “ധ്യാനപ്രതയളിത്തു”.

അക്കാലത്തെ നടപ്പുസ്ഥിതി കാമിനീകാരക മാർ വിവാഹപ്രടിതരാകുന്നതു മാലകൾ പരസ്യരം ഒക്ക മാറ്റം ചെയ്യായിരുന്നു. ദേവേദനാമാദശേ അത്പുന്നം സന്ദേഹത്തോടെ ആ മാല രാധാരാണിയുടെ ഗളിത പത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു. “ആതേട പകരം എന്നിങ്ങ ഒരു മാല തന്മോ?” എന്നും അംഗ്രഹം ചോദിച്ചു.

രാ. റാ:—“എതാണു” ഭവണത്തു്?

ദേ:—ഭവതിയുടെ കഴുത്തിൽ കടക്കുന്നതു്.

അത്പുന്നസന്ദേഹത്തോടെ രാധാരാണി സ്വന്നം കഴുത്തിൽ നിന്നു ആ മാലയെടുത്തു് ബഹുമാനപ്പെന്ന ദേവേദനാമായി എന്ന ആ പ്രഭയുംവിശ്വാസികൾ കഴുത്തിൽ ധരിപ്പിച്ചു.

ഈപ്പകാരം ഈ വലുവശമാർ പരസ്യരപ്പുണ്ടു തന്ത്രാർ ബലംരാധി അധികം താമസിയാതെനെന്ന അവർ തമിൽ വിവാഹവും കഴിത്തു് രാധാരാണിയും ദേവേദനാമരാധിയും. അനേക കാലം സസ്വബം വസിച്ചു.

മീനാംബീക .

ഉദ്ദേശം കുന്നുവർഷം ചത്തിനഞ്ചാം ദാതകത്തിൽ
ബംഗാളിൽ ഹരിഹരയച്ചറം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ സക്ക്
രൂപാസവനനായ നീലലോഹിതൻ എന്നാജ പ്രഭ
നിവസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് “അവസാനമില്ലാത്ത
പണം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന മാത്രമല്ല, അനവധി
എക്സ് പാടങ്ങളിൽ പാനുകളിൽ സ്വന്തമായിട്ടണായി
ആണ്. അതുപേബലതനെ മുന്നനാലു മനിമണിങ്ങളിൽ
ണായിരുന്നവയിൽ നന്നില്ലാണ് അ പ്രഭ താമസിച്ച
പോന്നിരുന്നതു്. നീലലോഹിതൻറെ പത്രിയായ
ദോഹിണീദേവി ഒരാറാ ചുത്രനെ മാത്രം സന്താന
മായി ഭർത്താവിനു് നൽകിയുംണ്ട്. ഈ ചുത്രൻു് പ്രായ
പുർത്തിരിയത്തിയതോടെ അഥവാ വിവാഹം കഴിക്കു
കയും എന്നെതാമസിയാതെ അയാളിടെ മാതാവു് പാ
ലോകം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഭിവകരമായ സംഭവം
നീലപ്രഭമിത്തനു അത്യുഖ്യിക്കം വിഷമിപ്പിച്ചു.
അദ്ദേഹം ഒരു ചെറുശാഖപ്രാഥിലെ മന്ത്രിയെന്ന ഉദ്ദേശ
നാം വഹിച്ചിരുന്നവെങ്കിലും അതുവുടെ ചരമ്പേത്താടെ
വിത്രുമമന്ത്രഭ്യിക്ഷിന്നതാണു് നന്നാനു കുറ്റി ഉദ്ദേശ

നാത്തിൽ നിന്നു പിന്നാറി. അപ്പോൾ അലേഹത്തിന് “അവച്ചതു വയ്ക്കു പ്രായമണായിക്കു എങ്കിലും ദരീര ത്തിനാകട്ടെ മനസ്സിനാകട്ടെ വാർഖക്കുസഹജമായ യാത്രായും ക്ഷീണവും തട്ടകയണായില്ല. അലേഹത്തി നീര നിലം പുരയിടം മതലായവ പാട്ടത്തിനേക്കു് ചുിങ്ഗവരിൽ നിന്നു് ധമാകാലം കരം ഇംട്ടാക്കുക, സ്വത്തുകൾ എല്ലാം ദരിയായി പാപിപാലിഷക എന്നിവു മാത്രമായിക്കു, നീലലോഹിതനു് പെൻ ഷൻ പററിയണ്ണേഷം ഉണ്ണായിക്കു തൊഴിൽ. അലേ ധദത്തപ്പോലുള്ള ഒരാളിനു് സവധതിനീരു ധാരാളത യാസവിച്ചു് എത്രയോ എൻ്റെ സൗഖ്യവൈക്കുക്കിൽ മുഴുകാം എന്നിക്കുന്നിട്ടും വിജായ്ക്കായ. പ്രഭ ധാത്രായ ലഞ്ചിക്കുവവും കൊതിക്കാതെ ദിനരാത്രുക്കൾ കഴിച്ചു പോന്നു.

നീലലോഹിതനു് അവപത്തിനാലു വയസ്സു തിക്ക ഞെതിവിസം പ്രഭാതത്തിൽ, അധ്യാളം എത്രു പിത്ര ജനനക്ഷത്രം. അത്രേലൂഹിക്കവാൻ എത്തിയിക്കു. അധ്യാൾ തിരിയെ പോകുന്നതിനു മുമ്പു് പിതാവി നോട്ടു് ഖങ്ങുന്ന പറന്തതു:—

പ്രിയ പിതാവേ, അവിട്ടു ദീർഘലായസ്യായിട്ടി കുന്നമകാശവാൻ ഞങ്ങൾ എല്ലാപേർക്കും വളരെ അത്ര മഹമണ്ണു് എന്നാൽ അവിടതെത്തു സ്വത്തുകൾ അനേപ ഷിക്കുന്നതിനായി സമയവും ശ്രദ്ധയും പ്രത്യേകം ചെ

ലവുചെയ്യുന്നതു° പക്ഷേ അവിടെത്തെ ആരോഗ്യപ്രശ്നത
സാരമായി ബാധിക്കും. പാടങ്ങളിൽ ചറയുകളിൽ സംഖ്യ
സിച്ച ആദായവും മറ്റ് പണവും എല്ലാം തിട്ടപ്പെട്ട
തുന്നതും കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതും അവിടെത്തേരുളുള്ളു°
ക്ഷേത്രക്കാരായിരിയാം. അതിനാൽ എന്നിക്കു° ഒരു കാൽം
അവിടെ അറിയിക്കുവാൻഞ്ഞു° ഈ സപ്രത്രകൾ സൂംഖ്യ
സിച്ച ഭാണം ഇനി തൊൻ ഏറ്റവുകൊള്ളാം. അവി
ടിനു° ഡാനവം സമാധാനപദ്ധതായി കളി ഉണ്ട്
മുതലായവ കഴിച്ചു സുവമായി വസിച്ചാൽ മതിയാക്ക
മല്ലോ.”

ചുത്രാൻറ വാക്കുകൾ കേട്ട പിതാവു° ചരയുന്നഃ—

“എന്നിക്കിനി ഒരാറ്റ ദിവസം മാത്രമേ ജീവി
ചീരിക്കാൻ ഉള്ള മുക്കിൽപ്പോലും ഈ വന്നുവക്കുള്ളടക്ക
മേൽനോട്ടത്തിനും ആദായക്കുപ്പിനും തൊൻ തന്നെ
എൻപ്പെട്ടണം എന്നാണു° എൻറ അതുകൂടം. അതു ക്ഷേത്ര
കരങ്ങളായ പ്രസ്തതികളിൽ എൻപ്പെട്ടുകുറഞ്ഞു
തന്നെ ബുഖിമുട്ടാമെന്നില്ല. നീങ്ങളുടെയോക്കെ
ഭാവി ത്രക്കരമായിരിക്കുവാൻ തൊൻ എത്ര ക്ഷേണം
സഹിക്കുവാൻ തയ്യാറാണു°.”

ചുത്രൻ ഇതുകേട്ടു° മടങ്ങി. പിതാവാക്കട്ട, പതി
വച്ചുാലെ സപ്രത്രകൾ സംഖ്യാച്ചിച്ച അനേപാച്ചണം
നടത്തി ചാട്ടും സംഖ്യാച്ചിച്ച തുകകൾ പിരിച്ചും ആം

ബുക്കാർട്ടുങ്ങൾ എല്ലാം വേണ്ടവിധി, നടത്തിയും നാട്ടി കാർക്കഡ്സ്സാം വഴിരെ പ്രീതിപ്രദായിം, കാലംകഴിച്ചു ടോന്റ്.

ഇങ്ങനെ എത്താൻംകാലം കഴിഞ്ഞ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം നാട്ടിൻപുറത്തുള്ള വസ്തുക്കളിലെ അനുഭായം ഇംഗ്ലാംഡിലോ പോയി. ഇതു സംബന്ധിച്ച് "അദ്ദേഹം അവിടങ്ങളിൽ എത്താൻം നാൽ കൂടുതൽ താമസിക്കേണ്ണ അതുപോലെ നേരിട്ട്. ഒരു ദിവസം ഉള്ളകഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹം നിജവും ചുഡിടങ്ങളിലും നന്ന ചുററിക്കാണവാ നായി തിരിച്ചു. ഇങ്ങനെ നടക്കവേ സമീപത്തുള്ള ഒരു കളിത്തിൽ കളിക്കുവാൻ യശ്വരമല്ലെന്നുണ്ടായ ഒരു തന്ത്രണിയും കൂടെ ഒരു ഘുഖ്യം എത്തുന്നതു് അദ്ദേഹം കണ്ട്. നീലലോഹിതൻ വാട്ടുകുപ്പ് പ്രാപിച്ചു ഒരു പ്രഭവായിങ്ങനു എക്കിലും സ്കാന്റത്തിൽ പോകുന്ന ഒരു സീരീസ് അധികം എന്നോ കൗതുകരുതാടെ നോക്കുവാൻ ഇടയായി. അദ്ദേഹം സ്വന്ത വസ്തുക്കൾ ചുററിനടന്ന കാലംഡേശം തിരികെയ എത്തിയ സംശ്ലിഷ്ടത്തിൽ അകളിത്തിൽ നിന്നു മുൻ പറയുമ്പുട്ട് തന്ത്രണിയും ഘുഖ്യം കളിക്കഴിഞ്ഞു പോകുന്നതു് അദ്ദേഹം കണ്ട്. അദ്ദേഹ തത്തിനു് അതു തന്ത്രണിയോടു് അവിച്ചാരിതമായ ഒരു രേഖയം തോന്നി.

തന്ത്രണി കേവലം ഒരു പാശ്ചാദ്യപുട്ട് കട്ടംബുത്തിലെ നിരംഗമായിങ്ങനു ചുഡിലും, അവളുടെ സൗംഘ്യത്വം അതിനേ

യും അക്കർഷിക്കുന്നതായിരുന്നു. നീലലോഹിതൻ ആ സദവള്ളത്തെ വളരെ വിലമതിച്ചു. ‘അദ്ദേഹത്തിന്’ തങ്ങാണിയോട് ഒരു പ്രത്യേകമായ അഭിനിവേശം ആനന്ദി. അദ്ദേഹം തങ്ങാണിയേയും മുഖംയേയും പിൻ തുടർന്ന് അവർ എത്ര വേഗത്തിലാണ് ‘പ്രവേശിക്കുന്ന തെന്ന്’ അറിവാൻ ഒരു ഗ്രഡുറുമം നടത്തി. ഒഴിവിൽ ആ മുഖം യുവതിയും നെന്നാനുര നാഴിക അകല തത്തിൽ ഒരു മുഖംകൂടി നിൽക്കുന്നതിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു വാതിലിന്റെ കൂട്ടക്കന്നതു’ അദ്ദേഹം കണ്ണി. മനസ്സുകൊണ്ട് എന്നോ ചില നിയോങ്ങൾ ചെയ്തേണ്ണം ആ പ്രതി, സമീപസ്ഥനായ ഒരു ഗ്രാമിനനു വിശ്വാസമായി അടക്കത്ത് ‘വിളിച്ചു’ നുഡിലെ സാന്നി താമസസ്ഥലത്തെയ്ക്കു ശുട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപായി. താൻ തിരിയേറ്റുതന്ന സദവള്ളത്തിൽ അതി സദവള്ളവതി യായ ഒരു യുവതിയെ കാണുകയുണ്ടായി എന്നും അവക്കു വിവാഹം കഴിച്ചാൽ കൊള്ളംമെന്ന്’ അതുറവിക്കുന്ന വെന്നും, അതിഭേദയ്ക്ക്’ അവർക്കുടെ രക്ഷകർത്തകനുമായ മായി ഒരു രഹസ്യാലോചന നടത്തണമെന്നും, പ്രതി, ഗ്രാമിനനോട് അത്വംപ്രകൃതി. സമ്മതമുള്ള പക്ഷം ആ യുവതിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനു ദിവസം നിയേ ധീക്കാൻ ശുട്ടെ താൻ തയ്യാറാണുന്നും ശുട്ടെ പ്രതി പ്രതി തുഷ്ടിവല്ലനാട്’ പറയാതിരുന്നാലും.

നീർലുനക്കയുംവുത്തിലെ ഒരു അംഗമായ തങ്ങൾ കെ നീലലോഹിതനേപ്പാലുള്ള ഒരു പ്രതി വിവാഹം കുഴിക്കു എന്നതു" കേവലം അസംഭാവപ്പെമന്നു് ഗ്രാമീണ സു് തൊന്ത്രി എങ്കിലും, അധാരം അതു പ്രതിവരണം അഭിമതം തങ്ങാഡിയുടെ രക്ഷകർത്താക്കലെ അറിയിക്കുവാൻ തന്നെ നിയുതിച്ചു.

പ്രതിവിശ്വൻ പ്രമത്തിനു പാത്രികവിച്ചു തങ്ങാഡിയുടെ നാമധേയം മീനാംബിക എന്നായിരുന്നു. അവളുടെ ചിത്രാവും മാതാവും സർക്കൽജാതരായിരുന്നവൈക്കിലും തീരെ സന്ദർഭരായിരുന്നില്ല. ഏനു മാത്രമല്ല, അവർ അതു ബാലപികയുടെ ശൈലേവസ്ഥിതിയിൽതന്നെ മരിച്ചുപാരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അനാമധാരിയായ അതു ബാലപികയെ വളർത്തിവന്നതു" അവളുടെ മാതാമഹിയായിരുന്നു. ഈ മുല്ലയെ അരനിമിഷ്ട്രോത്തേജിപ്പൊലും വിട്ടപിരിയാതെ മീന, എല്ലാസമയവും അംഗുംമധ്യോട്ടിക്കിത്തനെന്ന കഴിച്ചുകൂട്ടിവന്നു. ഈ വസ്തു തക്കശ്ശില്ലോ പ്രതിവിശ്വൻ അറിയിച്ചിട്ടിട്ടില്ലോയിരുന്ന ഗ്രാമീണൻ മീനാംബികയുടെ ഭവനത്തിൽ ആത്തി ശാതാമനിശ്ചക്കാനു് വിവരമല്ലോ അറിയിച്ചു. അധാരം പുരുഷക്കാനു്:—

"അമേ൱, വല്ലിയോര ഭാഗപ്പമാണു" ഡന്നുചേരുന്ന എന്നും അറിയണാം. നീലലോഹിതനേപ്പാലെ ഒരു പ്രതി വിശ്വൻ ഈ അട്ടത്ത നാട്കളിലെങ്കുംതന്നെ കാണാൻ കിട്ടകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു് വയസ്സു് അറബത്തുകഴി

എന്തു എന്നാൽ കററമല്ലാതെ മററാണോ തന്റെ അർക്കു
മേ പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അസാധാരണമായ
സ്വപ്തതിന്റെ 'അധിപനാണ്' അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തി
നു ഒരൊറപ്പുത്തുനും മാത്രമേയുള്ളൂ. അയാൾ ഭാരപ്പേഡ്യട്ടി
കൂടി താമസിക്കുന്നു. തന്റെ ഭാരപ്പ് മരിച്ചിട്ട് അനവധി
വർഷങ്ങളായി എക്കിലും പ്രദ ഇതേവരെ അവിവും
തന്നായിത്തന്നെ കഴിത്തുകൂടുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹ
ത്തിനു വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നു് എങ്കണ്ണെന്നും
ഒക്കെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അമ്മയുടെ ചെരുമകളെ ഇന്നു
കണ്ടു. അതു കൂടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു
അവന്നപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെയൊക്കെ സ്ഥാനം
എങ്കണ്ണെന്നും അറിയുവാൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കു
യാണു്."

"നീലാഖാഹിതന്റെ പ്രതീപദം പ്രാപിക്കുന്ന
തോടകൂടി മീനാംബുകയും പ്രദ സാധാരണമായ രീതി
യിൽ തന്നെ ജീവിക്കുവാൻ ഒക്തയാകും. അതേ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനമില്ലാത്ത സ്വപ്തത് ഇപ്പറ്റി
ലെ കൈകാല്യം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതു് തീർച്ചയാ
യും ഒരു ഭാഗപ്പേരും വളരെ വിലാപിടിക്കുന്ന ചട്ടകൾ,
രത്നാഭരണങ്ങൾ മുതലായവ ധരിക്കാനും സൗഖ്യസ്വരൂപം
ഒപ്പുകൊണ്ടുമായി കുഷണം കഴിക്കാൻം അവന്നപ്പെട്ടുകൊണ്ടു
തിന്നാക്കുന്ന ധാരാളംപ്രശ്നം ചെലവിട്ടുവാൻം സാധി
ക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം പണ്ടിക്കു് തീർച്ചയായും ഇന്നുപുര
മായിരിക്കുമല്ലോ. എന്നിക്കു് ഒരു ഭൂം മാത്രമേഖലുള്ളൂ.

വന്നുചെന്ന ഇംഗ്ലൈൻതെത നിങ്ങൾ പക്ഷേ അനാദി
രിച്ചുകൊലോ, എന്ന്”

ആമീണായ അഡ്പ്രൈക്കാംക്സിയൻ വാഴ്ത്തൽ
എത്തും കറിക്കുകൊണ്ട് രൂപം പണ്ടിയെ നീലലോഹിത
നോ തന്ന വിവാഹം കഴിച്ചുകൊട്ടക്കാൻ സമർത്ഥിച്ച
സഞ്ചാരിയായ അ ഭൂതൻ വിവാഹം പ്രഭവിന്നേയും അറി
യിച്ച്.

മറയ്ക്കുവിവാഹമുബാസം നിയേരിക്കപ്പെട്ട്. ഒരാ
നെമായ അ മുഹൂർത്തത്തിൽ വിവാഹമണ്ണപത്തിൽ
നിൽക്കുന്ന വധുവരന്മാരുടെ കാഴ്ച കാണിക്കുള്ള വിന്ദു
യഭരിതരാകി. ഒരു വംത്രത്തു തലമട്ടി മുഴവൻ നരച്ച
വുലൻ. അടക്കായി നിൽക്കുന്നതു വർഖിച്ച യഞ്ചു
തനിൻ്റെ മലപ്രസ്ഥിതയും സംഘര്ഷവർത്തിയും സർവ്വാദ
രണ്ണങ്ങളും വിശ്വിതയും പട്ടവസ്തുങ്ങൾ ധരി
ച്ചുവഴിം അയ ഒരു ഘടവത്തിന്ത്താ.

അക്കാലത്രതു ചുതാരംനാഡി ഗ്രാമദിവനത്തിൽ
താമസിച്ചിരുന്ന നീലലോഹിതൻ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു
നാല്പാമത്തെ ദിവസം വധുവുമായി സ്വന്തം ഭവനത്തി
ലേക്കെ തിരിച്ചു. ചുതിയ ഭാംഗയെ, ചുതിനം ചുതഭാം
ഡ്രും ഒരു ചുതിയ ബന്ധുവെന്ന നീലയിൽ അംഗ്രഹം
ശുട്ടിച്ചുകൊണ്ടോയി. പ്രഭവരനായ നീലലോഹിതൻ
വാർഖകപ്പണം തീരെ വക്കവയ്ക്കാതെ നാട്ടുന്നത്രത്തിനു
ഒരു ചുതിയ പരാിയുമായി ഏത്തിയ വാർത്ത അ നാ

ട്ടിപ്പ ആളുകൾക്കും അത്രക്കരമായിരുന്നു. എക്കിലും പ്രഭവിക്കുന്ന അസാധാരണ സവാരിനെപ്പറ്റി വളരെ മതിപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന തുടർന്തെന്ന അദ്ദേഹ തെരുതു കരബ്പുട്ടത്തിലിലും. എല്ലാപോക്കും വളരെ സംഭാഷണകരമായിരുന്ന അതു വിവാഹം കൊണ്ട് വളരെ അസംഗ്രഹകന്നതും അതരായിരിക്കുമെന്നും വിശദപ്പിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. അതേ, നീലലോഹമിതക്കുന്ന പുതിയ ഓ അധ്യാളക്കട ഭാത്യം പ്രഭവിക്കുന്ന ഈ പുതിയ വിവാഹത്തിൽ വളരെ അസംഗ്രഹയായി. എക്കിലും അതു വളുതു അവർ പുറമേ അതോടും ഒമ്പുക്കാതെ കഴിപ്പിച്ചു കുറയ്ക്കേണ്ടതില്ല. ചിലഫ്രോഡം അതുകുറഞ്ഞ അധ്യാളക്കട ഓ തുംയോടും ഇങ്ങനെനു രഹസ്യമായി പറയുമായിരുന്നു:—

“എന്തു പറയുടെ. അങ്ങേങ്ങരാതെത്തു വയസ്സുന്നായ ശൈമാണം” അച്ചുന്നു “വിവാഹം കഴിക്കാൻ അതുവരം! കാറുത്തു അഥായാറായ വിളക്കിക്കുന്ന നിലയിൽ എത്തിയിട്ടും ലോകസൗഖ്യം തുടർലും അവാവുക്കണ്ണ മെന്നതും അനുഹരിതപ്പറ്റി എന്നാണു പറയേണ്ടതും! ഈ വിവാഹത്തിക്കുന്ന അനുത്തരമലക്കാളിക്കറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാൻ അചുന്നു. ലേംഗംപൊലും ബുദ്ധിരക്ഷയിലും പ്രാത പോയതും അതുവും രക്കനു. യഞ്ചുന്നതിക്കുന്ന മജ്ജപ്പത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു ചെരുപ്പുക്കാരിയെ വാർഡ് കൃത്തിക്കുന്ന അങ്ങേങ്ങരാതെത്തു നിലയിൽ എത്തിയ രഹം വിവാഹം കഴിക്കുന്നു! തിക്കച്ചയായും അതു യവതി കഴുപ്പുണ്ടോടും യാതൊന്നുണ്ടാവും തോന്നുകയില്ല. അ

വള്ളട പാതിപ്രത്യേകിന്തന നേരംവരികയില്ലെ
എന്നാണ് എൻ്റെ സംശയം. അതുകൊണ്ട്, നോക്കിയിരിം
കൈക. ഈ പുതിയ ചെരുപ്പുകാരി അംഗങ്ങൾ പാശം
കാളിക്കാണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് കൈകാണ്ട്. അവർ
കുറഞ്ഞ പട്ടം കുറഞ്ഞ കുറഞ്ഞ കുറഞ്ഞ കുറഞ്ഞ
മായിരിക്കും. ഇവയിൽ ഓരോന്നിലേയും ഈ പുതിയ
ചിററമുണ്ടുണ്ട്. അപ്പെട്ടു. അംഗങ്ങൾ യാതൊന്നും ചാ
ന്തിക്കാം ദിവസവും അതിരില്ലാത്ത സംബന്ധങ്ങൾ ചെല്ല
വുചെങ്കും. ഒരുവിൽ അംഗങ്ങൾ സകല സപ്തത്തുകളും
ഈ പുതിയ സ്കൂളിൽ കൈക്കലാക്കി ഭർത്താവായ സാധുവി
നെ നിരാധാരമാക്കിയേണ്ടുമെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുക
യുള്ളൂ. ഒരുവിൽ നൃക്ക് അതൊക്കെ വലിയ ഭാഗമായും
തീരും.”

ഇങ്ങനെ പല സംഖ്യകളിലും പ്രഭുത്വത്തിനും ദാ
രജും തക്കിൽ പുതിയ വധുവിന്റെ വരവിനെപ്പാറി
അതുപ്പീഡ്യാടെയും ആക്ഷേപകരമായും സംശാരിക്കാ
റണ്ടായിരുത്തു കുംഭാ വുലബന്റെ ചെവിയിലും എ
ത്തേ. അംഗങ്ങൾ ഇതു കേട്ടുപോകാം വളരെ വ്യസ
നമാണ്. തോന്ത്രിയയും എക്കിലും, അതെല്ലാം വളരെ
മനുദാക്കിയേണ്ട സഹിച്ചു. ഭാഗപ്പാക്ക അംഗങ്ങൾ
തതിന്റെ പുതിയപത്രി സർക്കാർണ്ണവതിയായിരുന്നതി
നാൽ യാതൊക്കും പ്രമാണിച്ചും അ പിവാഹം ഒരു
പരാജയമായി എന്ന അംഗം സകടപ്പെടേണ്ടിവ
നാലു. അഭവിന്റെ വേന്നതിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധകൾ

ശ്രോട്ടം ഭത്പൂഖാരോട്ടം മീന വള്ളാര സ്നേഹസന്ദേശം അപ്പശ്രോട്ടം പെങ്ങമാറിവന്നതുനാൽ അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവക്ഷേപിച്ചുറവി യാതൊരാക്ഷേപവും പറയാൻം ഇല്ലായി കുന്നു.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞെന്നുമാസത്തിന്റെദേഹം മീന താർബേതിയായി. മുരുളു് അതു സ്രൂവി തെ അതിന്റെ എത്തിനെ പ്രാസവിച്ചു്. ഈ വർത്തമാനം നീലപലോഹി തന്നും അപ്പേരുത്തിനെന്നും വാസ്തവമാക്കിയും സ്നേഹമിത്രമാർക്കും എടുത്തുവും കർണ്ണാനന്ദകരം അതുകുന്നു. ഭാസ്യരംഗം എന്ന പേരാണു് അതു കൂദാശയിൽ നൽകുമ്പുട്ടിൽ. പ്രഭ വിശൻവാരും അപുപ്പത്രവാരും പേരു് ഭാസ്യമാണു് എന്നും അതു യിരുന്നു.

നീലപലോഹമിത്രൻ അവപത്തിക്കാണ്വാഥരാത്രി വയസ്സിനോട്ടുത്തു. അപ്പേരുത്തിനെന്നും ഇക്കാലിനാംവളരു അതു ലോഹമായി കൊണ്ടാണുപ്പെട്ടു, ക്ഷണിക്കേപ്പെട്ട അതി മുകൾ സ്വദൃശ്യിൽ പങ്കെക്കാണുമ്പോൾ അക്കിലേ മാത്രി നെന്നു മാത്രം ഒരു മാഡി ചുത്രസവത്തിനുപുറവി വളരു സാന്തോഷിച്ചു് അപ്പേരുത്തിനു അടിനാഡിച്ചു്.

ഈക്കാല നീലപലോഹമിത്രനും അക്കിലേ മാത്രി നെന്നും വാസ്തവമാക്കിയും സ്നേഹമിത്രമാരും വളരു സാന്തോഷവും പഠം തുടർന്നും അതു പ്രഭവിശൻവാരും ചുത്രസവത്തിനുപുറവി യാതൊരു സാന്തോഷവും പഠം തുടർന്നും ഇല്ലാതെ അധികാരിയാണും പി.സ്കൗഡി

നയിച്ചു. അവപത്തിംഗങ്ങവയ്ക്കുംനാട്ടത്ത് ഒരു ഘംഗം വീണ്ടും പുതോൽപ്പുത്തിക്കു് രക്തനാകയില്ല എന്നും മറരം ധാരത്തു് അധാരം നാട്ടക്കു് മീനാംബ യെപ്പറ്റി അഞ്ചിവരു ഭഷ്ടത്തേയാട്ട പല പരിഹാസക്ക മകളിലും പറത്തു പറത്തി.

‘പുതിയ പുത്രനും ഒരു വയസ്സു തീക്കണ്ണ ദിവസം വഴി ഒരു തുമ്പലോഷമായി കൊണ്ടാടപ്പെട്ടു. അതു സദ്ഗാനം ചും കാണന്നതു് കേവലം അസാഹ്യമായിത്തന്തിനാൽ ഭാഗമാണു് എൻ്റെ ചില കാര്യങ്ങൾക്കുണ്ടു് ഭാവത്തിൽ അതുകൂടി ഭവനത്തിൽനിന്നു് നാട്ടംപുറത്തുവെന്ന തൃമാസിക്കുകയായിരുന്നു. മുത്തപ്പുതുനു ഇജ്ജദനെ അവിടെയെങ്കുമേ ഇല്ല എന്നാറിഞ്ഞിട്ടു് അധാരാജീ ശ്രീ അതു സദ്ഗാന്തകിൽ വരുത്തുവാൻ പ്രജ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കയുണ്ടായതും ഇല്ല.

പിതാവിക്കർ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനോടും അവക്കർ മാതാവിനോടും നീലലോഹിതനു തോന്തിയിൽ നു സ്കൂഫം കാലുന്തരത്തിൽ തന്നിക്കു് ഉപദ്വകരമായി തന്ത്രിക്കുമെന്നു് ഭാഗമാണു് മനസ്സുഡിലാക്കി. അധാരാജീടു ഭഷ്ടതു അങ്കേവിയത്തിൽ പിതാവു് ധരിക്കാതെയുമിന്നനാണി സി. എന്നാൽ എത്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ പുത്രനോടും ആ പ്രതീകാരം നിർവ്വഹിക്കുന്ന പക്ഷം, അധാരാജീ രണ്ടാം പുത്രനോടും മേലാൽ വഴിഞ്ഞ കൂർമായി പെയ്മാറാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു് ഡേൻനു് നീലലോഹിതക്കുന്നതും തന്നെ കോപത്താപങ്ങൾ ഉള്ളിലടക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നു്.

ഇളയപുത്രന് നാലു വയസ്സ് തിക്കണ്ണത്തോടെ അതു ബാലനെ പിതാവു് മറയ്ക്കു വിഭ്രാംപാസം ചെയ്തി കാൻ എൻ്റെപ്പുട്ടത്തി. അക്കാലത്തെത്തെ നടപ്പുണ്ണാരിച്ചു ഒരു പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥാമണി പ്രത്യേക വിഭ്രാംപാസം യിലേയ്ക്കാണ ബാലനാരെ വിഭ്രാംപാസാർത്ഥമം അയച്ചപോന്നതു്. ഭാസുരനെ അയച്ചതു്, ഭാനമാൻറെ പുത്രനായ കട്ടി വിഭ്രാംപാസിച്ചുപോന്ന ‘കലാസാന്നാൻ’ എന്ന ഗ്രന്ഥവിശ്വീൻറെ നികടത്തിലായിരുന്നു. രണ്ടു കട്ടി കഴിം എക്കപേണ്ണും സമപ്രാധാന്യായിരുന്നതിനാൽ അവർക്കു “പ്രത്യേകിച്ചും ദോജിച്ചു് ഉണ്ടായിക്കൊള്ളു മണ്ണാ എന്ന പ്രഭു കൂത്തുകയുണ്ടായി.

എന്നാൽ ഭാനമാൻ” ഇതതു രസിച്ചില്ല. അയാളിടെ പുതൻ ഭാസുരനമൊന്നിച്ചു ഒരേ ഗ്രന്ഥവിശ്വീൻറെ വിഭ്രാംപാസം പഠിക്കുന്നപ്പെട്ടും, എങ്ങനോ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെടുവു് അതു ബാലൻ സിദ്ധാന്തമെന്നും, അതു ബാലൻ ഭാസുരനെ ചിററപ്പെട്ടും എന്ന വിളിക്കാൻ ഇടവയ്ക്കുമെന്നും ഇങ്ങനെനു പ്രഭവിശ്വീൻറെ പുത്രനു് അതുകളുടെ മതിപ്പിൽ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുമെന്നും ഭാനമാൻ കരുതി. അതിനാൽ ഭാസുരൻ ടാളിക്കുട്ടത്തിൽ ചൊരുയ്ക്കാണ്ടിക്കുന്നതു താട്ട് എത്താൻം ദിവസം ഭാനമാൻ പുത്രനെ അവിടെ അഞ്ചലുടാതിരുന്നു. അവൻ” ഓരോ സുഖമില്ലായ്ക്കും അതിനു് അതിലേയ്ക്കു് കാരണമെന്നും പറഞ്ഞുപോന്നു. ഇങ്ങനെ എത്താൻം ദിവസം കഴിച്ചു ദോഷം, ഭാനമാൻ മകനെ മററാക്കു ഗ്രന്ഥവിശ്വീൻറെ അട്ട

കലേജ്യുട് പാഠത്തയള്ളുകയുണ്ടായി. ഈ വസ്തു യടാക്കത്തൊന്നു മനസ്സിലാക്കിയ നീലലോഹിതം ആ ഭാവത്തൊന്നം ചുമേ കാണിക്കയുണ്ടായില്ല.

അങ്ങനെയിരിക്കു ഒരു ദിവസം നീലലോഹി തന്ന ഒരു പനി ചിട്ടിചെട്ടു. എതാൻം നാളുതെത്ത ചികിത്സക്കാണ്ടം അതു രോഗത്തിന് ധാരതാൽ റൈ നവും ഉണ്ടായില്ല. തൃടക്കം അദ്ദേഹം കറിന്നും ധാരതാൽ റൈ വാതരോഗത്തിനു വിധേയനായി എതാൻം മാസം ഒരുപാടും ശോശണം പ്രാപിച്ചു. അനവധി രേഖപ്രകാശ അടു ചികിത്സക്കും മീനാംബികയുടെ ത്രഞ്ഞാശയും മുടക്കാതെ നടന്നു. ധാരതാൽ ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. എന്നും മാത്രമല്ല, നീലലോഹിതനെ ദേഹവിശ്വാസത്തിനു രജക ദിവസംകൂടി മാത്രമേ ഉള്ള മുന്ന നിലയും ഏതെന്തി.

ഈ ദിവസം അറിവുത്ത ഭാഗമാണ്, പ്രിതാവിശ്വാസം ശാന്തിക്കേന്നപാശില്ല പല തവണയും അ പ്രഭവിശ്വാസം താമസന്മുഖത്തു് എത്തിരിക്കാണ്ടിതനു. എന്നാൽ ഒരു മുഖം രോഗസ്ഥാവം നല്കുപാലെ മനസ്സിലാക്കിയേപ്പാരു അഥവാക്കു ഉള്ളിനാൽ അപ്പോൾ മാണം ദോഷിച്ചതു് പ്രഭവാണ് താമസിയാതെ മാണം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തെല്ലാം ധാരതാൽ വിഷമവും കൂടാതെ തന്നീക്കു അവകാശം ദിത്താം എന്നും അതുകൊന്നു, അഥവാക്കു വിചാരിത്താട ഭാഗമാണ് അതുവെന്നതിലെ ഭാഗം

യീപ്പത്രവും ഏറെടുത്തതായി നടപ്പിലുണ്ട്. പ്രഭവിന്റെ പതിയും പുത്രനും വളരെ വ്യക്തിയും കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തന്റെ ദോഹം മുൻഭന്നപ്രത പ്രാപിക്ഷണമെന്നും നീലലോഹിതനും ഏറെക്കണ്ണ ബോദ്ധപ്രമാധി. അതനു സരിച്ചും അദ്ദേഹം മുത്ത പുത്രനെ അടക്കാതു വിളിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തുകളിൽടെ ഒരു ലിംഗം അം മകനെ എൽക്കിച്ചു. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം ഒരു പ്രമാണവും മകന്റെ കൂളിൽ കൊടക്കാതു. പ്രമാണത്തിന്റെപടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തിന്റെ ഭരണാവകാശം ഭാരമാനു തന്നേയായിരുന്നു. അധാരം ആ സ്വത്തുകളിൽ ആദായം എടുത്തുകൊള്ളിണമെന്നും, അതോടുകൂടിത്തന്നെ തന്റെ അഥജനായ ഭാസ്യരന്നേയും അവൻ മാതാവിനേയും ധാരാത്രായ വ്യഖ്യാതിക്കിനും ഇടയാക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളിണമെന്നും വ്യവസ്ഥചയ്യിരുന്നു. എന്നാൽ മീനാംബിക മഹാരാജ വിവാഹം ഇഷ്ടപ്പെടുത്തണമെങ്കിം അക്കദാനയായിക്കൊള്ളിട്ടുണ്ട് എന്ന ആ സമ്മതിച്ചിരുന്നു. പുത്രനായ ഭാസ്യരന്റെ കാഞ്ഞത്തിലാണും അദ്ദേഹം സുത്തപുത്രന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

പ്രമാണവും ലിസ്റ്ററും ഒക്കവണ്ണം എത്തിയ ദ്രുപദി ഭാരമാനുണ്ടായ സന്ദേഹം അതിരററതായിരുന്നു. തന്നും ഏററവും അഞ്ചുസ്വർണ്ണങ്ങളിൽ ഒരു മിക്ക

കുറ നിലയിൽ തക്കുറ പിതാവിനോട്, അദ്ദേഹം തതികുറ അഭീമതം അന്നസരിച്ചുതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളിം എന്നു് എറു.

ഭർത്താവിനു് മികവാറം നിർദ്ദയമായ ഈ അവകാശഭാഗം മീനാംബികയെ അത്യുഡികം വൃസ നിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു് വിംപസ്സപതി എന്ന നിലയിൽ അതേവരെ കഴിഞ്ഞുള്ളടിയ തനിക്കും എത്ര കൂം യാതൊരു സപത്രം നൽകാതെ ആ സപത്ര മുഴുവൻ അപപ്രത്യുമനതനെ അവകാശപ്പെടുത്തിയതു കണ്ടു് ആ നില്ലുഹായ ഭാവിച്ചു ഭർത്താവിനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“അവിട്ടു് എൻ്റു കണ്ണിനെ ഒരുവായിട്ടാണോ കണ്ണക്കിയിരിക്കുന്നതു്? അവിടതെ സന്നാ നമാണുന്നാളു കയണ അല്ലെങ്കിലും ഈ കണ്ണി നോട് കാണിക്കുയ്ക്കാണോയോ? തൊന്തം എൻ്റു കുട്ടിയും അവിടതെ കാലഘേഷം എങ്കാണെ ജീവിക്കണമെന്നാണു് അവിട്ടു് നിയുധിച്ചിരിക്കുന്നതു്. സ്വത്തല്ലോ മുത്ത മകൻു് മാത്രമായി അവകാശപ്പെടുത്തി കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു.”

ഈരുക്കേട്ടു് പ്രഥ പറയുന്നു:—

“നിനക്കു് അതയ്ക്കുള്ള അഭേദാചനാശക്തിയേ കാണാൻ തരമില്ലു. സമാധാനമായി കേരംക്കുക. ഭാനു മാൻ വെരും ഒരു അവിവേകിയാണു് അവൻം ഭാനു രണ്ടും തൊന്തം സ്വത്തല്ലോ തുല്പമായി ഭാനിച്ചുകൊട്ട

തിരാൻ എത്രല്ലോം തന്ത്തിൽ ഇം ഇഷ്യ കട്ടിയെ ഉപ പ്രവിക്കാമോ അതു വിധമെല്ലാം അവൻ ശ്രമിക്കും. അതു കൊണ്ടു് സ്വന്തമെല്ലാം അതു ദൂരത്തു വന്നു ഭരണത്തിൽ തന്നെയാകുട്ട എന്നു് താൻ തന്നെ നീയൈയിച്ചതാണു്. അങ്ങനെന്നാകന്നപശ്ശം, അവനു് നീങ്ങൾ സമമായി എന്ന കാഞ്ചം പ്രമാണിച്ചു് ഒരു വിരോധം ഉണ്ടുക വാൻ ഇടയില്ലെല്ലാം.

മീനാംബിക:—അതോന്നും എനിക്കുണ്ടുള്ളട. ഒരു ഇന്നു് രണ്ടു മക്കളുണ്ടായിരുന്നാൽ സ്വത്തു് രണ്ടു പേർക്കും തുല്പരമായി വീതിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന താണ്ടേല്ലാ, ലോകനൃായം.

നീല: ലോ:—അതുടെ; അതു ലോകനൃായമെല്ലാം എന്ന കഴം അറിയാം. നീ ഒരു കാഞ്ചം ചെയ്യുക. നിന്റെ മകനെ ഭാംഗമാൻറെ പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുക. നീനുക്കു് ഇഷ്ടമിഷ്ടപശ്ശം വേരെ ഒരു ഭർത്താവുമായി കഴിഞ്ഞുള്ളടന്തിനും എനിക്കു് വിരോധമില്ല.

മീനാം:—അവിടനു് ഇതു കംപിച്ചുദയനാണോ? എനിക്കു് മാറാക ഭർത്താവിനെ സ്വീകരിക്കണമെന്നല്ല താൻ അറിയിക്കുന്നതു്. ഇം ജീവിതത്തിൽ ഇനിയൊക്കെ ഭർത്താവുണ്ടായിരിക്കണം എന്നു് താൻ കാര്ത്തിനമില്ല. കാരണം അറിയാതെ? എന്നു കട്ടിക്കു് നാന്നല്ലാതെ മറാങ്ങും ഒരു ദുരണ്ടമില്ല.

നീല. ലോ:—അതുടെ; അതു നിർബന്ധമായി നീ ഇന്തി
മഹാരാജ വിവാഹത്തിൽ എന്നുംപറ്റകയില്ല
നാണോ?

മീനാം:—അതെ; അങ്ങനെന്തതെന്ന.

നീ. ലോ:—അങ്ങനെന്താണുകിൽ നീങ്ങൾ ഇതുവരു
ടേയും സുവായ കാലക്രമപത്തിന് ഞാൻ
വേണ്ടവക പ്രത്യേകം കരതിയിട്ടിണ്ടെന്ന് മന
സ്ഥിരാക്കിക്കൊള്ളുക.

ഈ വാക്കുകളോടെ പ്രഭവരൾ തന്നെ കിടക്ക
യിൽ തലയുടെ അടിയുള്ളനിന്ന് എന്നോ ഒരു സാധനം
എടുത്തു ഭാംഗുവെ എന്നുംപറ്റിച്ചു. അതെന്നോ പ്രമാണമാ
യിരിക്കുമെന്നാണ് അവർ അപ്പും കരതിച്ചതു്. എ
നാൽ സുക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതു കടലാസ്സു് ഒടി
വീതിയും രണ്ടാം നീളവും ഉള്ള ഒരു ചിത്രമാണെന്നു്
മനസ്സുംലായി.

മീനാം:—ഈ പടംകൊണ്ടു് ഞാൻ എല്ലാതെ ചായുണ്ടെ
നാണു് അവിടുന്നു് കത്തുന്നതു്?

നീലലോഹത്തിൽ:—ഈതൊരു കുടംബംനുംഡിംഡ ചൊ
യാചിത്രമാണു് ഇതിന്തുളിൽ അതിപ്രധാന
മായ ഒരു രഹസ്യം അടങ്കിയിട്ടണ്ടു് ഈ ചിത്രം
വളരെ ദിദ്ധായും വളരെ ഗ്രഡായും സുക്ഷിച്ചു
കൊള്ളുന്നു. നിന്നെൻ മകൻു് പ്രായചൂർത്തി
എത്തിയിട്ടും ഭാരംബാൻ, അവൻ എററിട്ടുള്ളതു
പോലെ സപ്തരത്താണും കൊട്ടക്കാത്തപക്ഷം, ഈ

ചിത്രത്തെ നീ നൃയന്മനായ ഒരു നീതിന്പൊരായിപതിയുടെ അട്ടത്തു കൊണ്ടുവേം കൊടുക്കുക. ഞാൻ എർപ്പാടുകൾ ചെയ്യു വിവാഹമല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചുനോക്കും ഇതു സാമ്പാർപ്പിച്ചു രഹസ്യം എന്നാണെന്ന് അദ്ദോഹം നിന്നു കഴിക്കുന്ന മനസ്സിലാക്കും. ആ നീതിന്പൊരാധാരിപഠിക്കുവേം അതോടുകൂടി നിനക്കും പുതുനം വേണ്ട സ്വന്തത്തുകളും ലഭിക്കും.

ഈ സംഭാഷണത്തിന്റെപ്പേരിൽ, എത്രാനുംനാം കഴിഞ്ഞു നീലങ്ങളാഹിതൻ ഇവലോകവാസം ഉപേക്ഷിച്ചു.

ഭാഗമാനാക്കട്ട, പിതൃസ്വന്തത്തും തന്റെ ഒപ്പരിൽ കീട്ടി എന്ന ബോലപ്പെട്ടു വളരെ സാന്നിധ്യം. അയാൾ നീലങ്ങളാഹിതൻ ഭവനത്തിൽ എക്കാധിപനായി ഭാഗം. തുടങ്ങി എന്നതനേന്നയലു, തന്റെ ചീറാഫുമുഖ്യാടം അഞ്ജനോടും നീർദ്ദേശമായി പെജമാറാൻ തുടങ്ങി. ആ ഭവനത്തിലെങ്ങാണും പിതാവും രഹസ്യമായി വലു തുകയും സൗക്ഷ്മിച്ചിതി കഴുമോ എന്നറിവാൻ അയാൾ എല്ലാ സ്ഥലത്തും വളരും കൂക്കുമായ അദ്ദേഹപശ്ചാദ്ധാരിക്കും. നടത്തി.

ഈ അംഗപശ്ചാം ഭാഗമാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ ഫലപ്രദമായില്ല. അതിനാൽ അദ്ദോഹം, ഒന്നരണ്ടു ദിവസംകഴിഞ്ഞതും ഒരുംസാരിയെ എർപ്പാടുവെയ്യും ആ

പിതൃവനം നേര പുതുക്കി പണിക്കഴിപ്പിക്കാൻ നിയു
ഗിച്ചു. മീനാംബികയെയും പുതുനേരയും നാട്ടംചുറ്റ്
തുള്ളു കൈ ജീൻബ്രൂഡിച്ചു കെട്ടിടത്തിൽ താമസിച്ചുകൊ
ണ്ണുന്നുന്നതിനും അധികാരം ഉത്തരവിട്ടതു്. അവരുടെ
താമസത്തിനു് വേണ്ട ധാരാളം സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തു
കൊടുക്കുകയും ഉണ്ടായില്ല. ആദ്ദേഹത്തെ എത്താൻം ദിവസ
സങ്കുലിക്കുന്ന മീനാംബികയും പുതുനും രണ്ട് ഭ്രതപ്രഥമാർ
ക്കും ഭക്ഷണത്തിനു് അവരുടെ മുഴുളും സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി
അയച്ചുപക്കാൻമാറ്റുന്നു. എന്നാൽ എത്താൻം ദിവസം
കഴിഞ്ഞുപോരും അതു സഞ്ജനപ്പറ്റും നിറവെത്തി. അംഗരും
ധാരായും അതു പ്രഭുപതി വിഡിയിരുടെ കുരതെ എററവും ക്ഷമ
യോടെ സഹിക്കുക എന്നുതന്നെ തീർത്ഥയാക്കി. അവർം
കും രണ്ട് ഭ്രതപ്രഥമാർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒട്ടവിൽ
ക്രാം മാത്രം മതി എന്നു നിയുക്കിച്ചു. അതു ഭ്രതപ്പറ്റും
മീനാംബികയും പുതുനും പോലും വേണ്ടപോലുമുള്ള
ചെലവുകൾക്കു് ധാരാളം തുകയും ലഭിക്കാതെയായി.

മീനാംബികയും പുതുനും ഇങ്ങനെ നാട്ടംചുറ്റു
നില്ക്കുന്നായരായി കഴിയുന്നതു ഭാരമാനു നല്ലപോലെ
അംഗരുമായിരുന്നു എങ്കിലും അധികാരം മനസ്സുപ്പെ
രാഖാതാങ്കും സഹായവും ചെയ്തില്ല. ഇതിലേക്കു് പ്രത്യേക
കളിൽപ്പേരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അംഗരുടെ പിതൃപതിക്കു്
വല്ല സഹായവും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അവർം
മഹാശാസ്ത്രിനു ഭർത്താവായി സപീകരിക്കാൻ ഇട
യില്ല. നേരംമാറ്റും പിതാവിന്റെ സ്വന്തത്തിന്റെ

യാതൊരുംവും കിട്ടാതെയാക്കേബാൾ അവർ താനേ മറൊരാൽ വിവാഹത്തിന്^o സന്നദ്ധയാകും. അങ്ങനെ സന്നദ്ധയായാലോ അവളും പുത്രരം തന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽനിന്ന് ഒഴിയും. മേലാൽ സ്വപ്തത്തുകളിൽനിന്ന് യാതൊരവകാശവാദത്തിനും എത്രക്കയും ഇല്ല. അതിനാൽ മീനാംബുകി മറൊരാൽ വിവാഹം കഴിച്ചു സ്വമായി കഴിഞ്ഞുള്ളടന്നതാണ്^o നല്ലതെന്നും അയാൾ അതുനിസ്സഹായയെ അറിയിച്ചു. അന്നവയിൽ കൂത്തമാരെ പറയുന്നതു. ഏനാൽ സത്ത്രംബസ്ഥന്യന്നയായ അതു സ്വീകാരം രണ്ടാമതൊരു വിവാഹബന്ധത്തിൽ യാതൊക്കും കാരണവാലും പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്ന അയാൾക്കും മനസ്സിലായതോടുകൂടി ഭാനമാൻ പ്രസ്തുത ശ്രമങ്ങളിൽനിന്ന് പിന്മാറിയതെങ്കയുള്ളൂ.

ഇങ്ങനെ എത്രരം വർഷങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞു. ഭാനു കേവലം ഒരു ചെരവാലൻ എന്ന നിലവിലും. അവൻ അല്ലോലും കാഞ്ഞബോധം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. അവൻ^o പതിനാലു വയസ്സുായതോടുകൂടി അവൻറെ നിലയും മാതാവിൻറെ നിസ്സഹായ സ്ഥിതിയും അതുബന്നും വളരെ അസ്പദമപ്പെടുമായി. അവൻ ചിത്രസ്വപ്തത്തിൽ ഒരു ഭാഗം തന്നെക്കും മാതാവിൻറും കൂടെ ലഭിക്കുന്നതിനും ജേപ്പഴസ്വേഹാദരനോട് ചില അവകാശവാദങ്ങൾക്കുതന്നെ തയ്യാറായി. അവനോ അവൻറെ മാതാവിനേന്നും അതുമാരം വസ്ത്രധാരണം എന്നീ അവസ്ഥക്കും യാതൊക്കും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതും.

ശ്രദ്ധവേൾറ പിതാവിൻ്റെ സ്വന്തത്തു മഴിവൻ ഒരു സഹോദരൻ അപഹരിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നതും തീർച്ചയായും അന്വാധിയം തന്നെയെന്നു അവൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിനാൽ ഒരു ദിവസം അവൻ ജേപ്പങ്ങൾറ അട്ടതെത്തത്തി. ഉദ്ദേശിക്കാത്ത ഒരു എടുത്തതിൽ അന്വജൻ എത്തിയതു കണ്ട് ജേപ്പങ്ങൾ ഹോടിക്കുകയാണോ?—

“എന്നൊന്നീയിങ്ങോട്ടു പോന്നതു?”

ഭാസുരൻ:—ജേപ്പങ്ങ്, ലോകമൊട്ടക്കും അറിയാം, തൊൻ ഒരു ദിക്കിലെ ഒരു വലിയ പ്രഭവിൻ്റെ ഘതനാ സൗന്ദര്യം. എന്നാൽ മുപ്പോരി എനിക്കും ധരിക്കാൻ വന്നുംപോലും ഇല്ല.

ഭാരമാൻ:—എന്നൊന്നീയിൻ്റെ അമ്മയോടു ഹോടിച്ച വാദ്ധിക്കാതെ?

ഭാസുരൻ:—അഷ്ടാൻ്റെ സ്വന്തത്തു മഴിവൻ അമ്മയുടെ യല്ലി ജേപ്പങ്ങൾറ കൈവരംമല്ലെ ഇരിക്കുന്നതു?

ഭാരമാൻ:—അതുടെ; നീയിപ്പോരി സ്വന്തവകാം സ്ഥാപിച്ചും ഓരോടീ നിർബന്ധയിക്കുവാൻ എത്തിയിട്ടുക്കുകയാണോ?

ഭാസുരൻ:—ഇന്നെല്ലാജിൽ നാല്ലു ആ സ്വന്തതു ഓഹരി വയ്ക്കുതു തരബില്ല. പക്ഷേ തൊനിപ്പോരി അതി ഒപ്പെട്ടുനാിയതല്ല. എനിക്കും ധരിക്കാൻവന്നുമില്ല. ..രാജേപക്കാണോ? തുപന്നംവന്നതു? അതെ; എൻ്റെ നാഡിപ്പയുംസരിച്ചു വന്നുയാരുണ്ടോ. എനിക്കും വേണ്ടതല്ലോ?

ഭാഗമാൻ:—ഹോ! നിന്റെ നില! എടാ, നീലലോഹി തന്ന പ്രശ്ന വളരെ സ്വത്തുള്ള അതും തന്നേയായി തന്നവൈക്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തിന്റെ പ്രധാന അവകാശികളായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്തപ്പത്രം അവന്റെ മകൻമാലു, അദ്ദുമായി തന്നീക്കൈപ്പടന്തരു്? അതിന്റെയൊമ്പാലു, നി നീന്റെ കാര്യം? നീ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനാ ബാന്ധങ്ങൾ കാര്യം തന്നെ അതരാണു് സമർത്ഥി രിക്ഷന്തരു്? നിന്റെ അമ്മയെ ആ പ്രശ്ന വിവാഹം കഴിച്ചുതെന്നു്? എവിടവെച്ചു്? നീ അദ്ദേഹത്തി നീന്റെ പുത്രനെന്നു് പറഞ്ഞതാരാണു്?

ഭാഗുരൻ:—അതരാണ പായേണ്ടതു്? അതുടെ ഇക്കാൻ കാരാനും പ്രാഥത്താൽ തെങ്ങുംകുളു് യാ എതാനും തരേ സെ അവസ്ഥയിലെപ്പുനായിരിക്കാം, വിചാരം!

ഭാഗമാൻ:—എ, കടക്കെടാ, പുരത്തു നിന്റെ വിചാര വും കൊണ്ടു്. നീനെ ഇവിടെ വരാൻ പറഞ്ഞ യച്ചതു് നിന്റെ തള്ളു, ആ അതപൂരുഷിതനെ ഇല്ലോ?

ഭാഗുരൻ:—ഇല്ല, എന്നും പോകാനല്ല വന്നതു് എന്നിക്കു് ധരിക്കാൻ വസ്തുമില്ല. അതിലേക്കു് അവസ്ഥയുമില്ല പണം തരേണ്ടതു് ചേട്ടെന്റെ ചുമതലയാണു് ആ പണം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ എന്നും പോകയില്ല.

ഭാഗമാൻ:—അതില്ലായോടാ, നീ പോകയില്ല ഇല്ലോ? എ റാധും കോപ്പിച്ചുമിക്ക ഇംഗ്ലീഷ് ഇംഗ്ലീഷ് രാജാക്കാൻ

എന്ന അം കെള്ളൻ കൊച്ചുക്കുയായ ഭാസ്യരണ്ട് അടി
തെത്തത്തി അം ബാലനെ കംനമായി **പ്രഹരിച്ചു**
അവിടെനിന്ന് പുറതേതക്കു വിട്ട്.

ഭാസ്യരം” അത്യുഡികമായ കോപവും വേദനയും
തേഡനി. അവൻ വീടിലെത്തി മാതാവിനോട്” വിവര
മെല്ലാം പറത്തു. എന്നാൽ അം സാധാ ഏതു ചെയ്യാ
നാണോ!

പിതാവിന്റെ സപ്തത്രകൾക്കു് തന്നോടൊപ്പും
അവകാശിയായ അന്നജനെ ശ്രദ്ധിപ്പായിച്ചേരും, ഭാ
സ്യമാൻ, അടിത്തമിവസം കട്ടംബുംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം
ക്ഷണിച്ചുവരത്തി അവത്തെ ദുന്യാകെ ഭാസ്യരണ്ടിന്റെ
മാതാവിന്റെയും ഓഹരികൾ നീലലോഹിന്റെ പ്രമാ
ണം അന്നസരിച്ചുതനെ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കവാൻ നീ
യുയിച്ചു. അയാൾ അം കട്ടംബുംഗങ്ങൾക്കോട് ഇങ്ങ
നെ പറത്തു:—

“പ്രിയപ്പെട്ട ബാഡുക്കലേ, ഇതാം ഇക്കാണന സ്ഥാ
ക്കി ഒരു തൊന്ത്രം മരിക്കും
ഈതുതോളംഗനെ സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകയില്ലായി
അനു. എന്നിട്ട് ഇന്നാലെ ഇം അസത്രു് കൊച്ചുൻ
വീടിൽ എത്തി എന്നോട് ചില അവകാശവാദങ്ങളോ
കൈ പുരപ്പെട്ടവിക്കേയിണ്ടായി. അവൻ വളരെ ധിക്കാ
രമായി സംസാരിച്ചതു് തൊന്ത്രം മരിക്കും പുരപ്പ
നും ക്ഷമിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അതു എന്തായാലും
അച്ചുന്നേൻ ഷേരിനോടുള്ള കെതിബെള്ളുമാനങ്ങൾ മാത്രം

അതുപോലെ ഫു തള്ളിയും കട്ടിക്കണ ശ്രദ്ധ എന്ന് വസിക്കാൻ ഒരു ഭവനവും ധാന്യപ്പെട്ടിരുന്നു യാരാജം കീട തങ്കെവിയത്തിലുള്ള നിലപ്പെട്ടിം കൊടുക്കണമെന്ന് നിയു യിച്ചിരിക്കുന്നു. അതേ, വസ്ത്രപിതാവു് എന്നു ഏൽ പ്രിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമാണം അന്നസരിച്ചു് എത്തു കാണുന്ന വോ അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നാണു് എന്നും അതുവും. അതു പ്രമാണം തതിൽ ഇങ്ങനെന്ന തന്നെയാണോ, അതോ മറ്റൊരെങ്കിലും വിധത്തിലാണോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു് അനീവാൻ അതുക്കൈക്കിലും അതുവുമുള്ള പക്ഷം, വന്ന നോക്കിക്കാളിലും.”

ഇതുകേട്ട ബന്ധുക്കൾ എല്ലാപേരുകളം ഭാഗമാൻനു സ്വന്നാവും നല്ലപൊലെ അനീയാമാ തിങ്കന്തിനിൽ അയാളിടെ വിരോധം സന്ധാരിക്കണമെന്നു് അതുക്കുമേ തോന്തിയിലും, അതിനാൽ അവശ്യമല്ലാപേരും അതു സ്വ തേതാഹരിസ്പീകരിക്കണമെന്ന് ഏന്നാംബീകയോടു പറഞ്ഞു അതു നില്ലുഹായ അക്കേട്ട, റാത്രപന്നമില്ലാതെ, ഒരു പഴയ കെട്ടിടവും ഏതാനും തരിത്രുപോലുള്ള നിലപ്പെട്ടിം സ്വന്നംഭാഗം എന്ന നിലയിൽ സ്വീകരിച്ചു് പ്രമാണം വാങ്ങിക്കാണ്ടു പിന്നാറീ.

പ്രത്യാഹി തനിക്കു ലഭിച്ച ഓഹരി വസ്തുക്കളിടെ സ്വന്നാവത്തെപ്പറ്റി മീനാ വേണ്ട അനേകപ്പുണ്ണം നട തതി. നിലപ്പെട്ടിരുന്നതുതന്ത്രിലുള്ളവയായി തന്നു. ഏറാവും നല്ല വിഷവെട്ടു് ഉണ്ണായിക്കൊന്നാൽ പോലും തൃഷ്ണി ചെലവിന്നവേണ്ടി വരുന്നപ്പന്നത്തിനു

പോലുമുള്ള നെല്ലുകിട്ടാത്ത വയലുകളാണ് അവയെന്നോ അവരും അറിഞ്ഞതേപ്പാർക്ക് അതു സ്ഥാപി അതികംനിനമായി വസന്നിച്ചു. ഇതുകണ്ട് ഭാഗ്യരഹം പറയുകയാണ്:—

“അങ്ങേ, ഞാൻ ഭാഗ്യമാൻ ചേട്ടുനും ഒരേപിതാ വിശ്വന്നർ എത്രമാരല്ലോ? അതു സ്ഥിതിക്കും അച്ചുനും എഴു തിയ പ്രമാണം അന്നസരിച്ചു് എന്നിക്കും ഇതു തുച്ഛ മായ നിലം മാത്രമേ കിട്ടിയുള്ളോ? ഒരിക്കലും അങ്ങ നെ വരികയില്ല. ഇതിൽ എന്നോ ഒരു രഹസ്യം ഉണ്ട്. ഇവിടെ കാണിക്കുകയുണ്ടായ പ്രമാണം വെറും കൂടി വാണോ. അതു പ്രമാണം അച്ചുനും കണ്ണിട്ടുള്ളതായിരിക്കയില്ല. ഇന്നുതിരി പിൻതുടർച്ചാവകാശം സംബന്ധിച്ചു ഓഹരിതിരിപ്പുകളിൽ ഒരിക്കലും അത്സം സ്വന്തമക്കൈപ്പുറരി ഇതു വലിയ പക്ഷപാതബുദ്ധി കാണിക്കു മെന്നോ ഞാൻ കര്ത്തുന്നില്ല. ശാത്രുക്കാണ്ട് ഈ വലിയ അനന്തരിക്കു പരിഹാരം നേട്ടവാൻ അനുഭവ ഈ പ്രമാണം തത്ത വല്ല നൃാധാധിപരാതുടെ അട്ടത്തും കാണിക്കേണ്ടതാണോ.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മീനാംബികയുള്ള ഒരു പ്രത്യേകക്കാർത്തെപ്പുറരിയുള്ള ദിഡിന്നുംണയുണ്ടായി. അതായതു് നീലപ്ലോഹിതൻ അതു സ്ഥാപി രഹസ്യമായി നൽകിയിരുന്ന ചിത്രം. ചീതുത്തിന്നെന്ന കട്ട അതേവരും അതു ബാലവന്ന അബിയുക്കാതിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ പിതാവു അറിഞ്ഞതുക്കാണ്ട് യാതൊരു പക്ഷപാതവും കാട്ടുകയില്ല എന്ന മകനെ ബോംബപ്പെടുത്തു

വാൻ അം ചിത്രം സംബന്ധിച്ച് സംഗതികൾ മീനാ
ഖലുകാരം അറിയിച്ചു:—

മകനേ, അം പ്രമാണം നിന്റെ അച്ചുൻ എഴുതി
യതോ അല്ലേയോ എന്ന കാഞ്ചം നീ സംശയിക്കേണ്ണെ.
നിനക്കും അനും ബാല്പുത്രതിന്റെ ആരംഭമല്ലെ ആയി
അനുജ്ഞ. നിന്റെ നിന്റും ജേഷ്ഠൻ യാതൊങ്ങവിധി
ത്തിലും ഉപദ്വിക്കാതിരിക്കണമെല്ലാം, നിനക്കെതിരായി
യാതൊങ്ങ ദ്രോഹാലോചനകളിലും എൻ്റെപ്പട്ടാതിരി
ക്കാനും ആയിട്ട് “അംഗേഹം അങ്ഗനെ ഒരു പ്രമാണം
ഉണ്ടാക്കിയതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു മുതൽചുത്തെന
തത്തെന സകല സ്വത്തിനും അവകാശിയെനു അങ്ഗേ
ഹം അതിൽ എഴുതിയിരിക്കും. എന്നാൽ വേറു ഒരു
രഹസ്യംഉണ്ട്” അംഗേഹം മരിക്കുന്നതിനും അല്ലോ മുമ്പ്
എൻ്റെ കൈവശം ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള ചിത്രം
എംപ്പിച്ചിരുന്നു. അതു ചിത്രത്തിൽ അതിപ്രധാന
മായ ഒരു രഹസ്യം അടങ്കിയിരിക്കുന്ന എന്നാണ്
അംഗേഹം പാശത്തു് ബുദ്ധിമാനായ എന്നതക്കിലും
നൃായാധിപതിക്കു് മാത്രമേ അതു രഹസ്യം മുന്നതെന്നു
കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുമ്പോൾ. എന്നും അംഗേഹം
എന്നോട് പാശത്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് അതു വിധി
ത്തിൽ മഹാബുദ്ധിംാലിയും നൃാധിഷ്ഠാനം ആയ ഒരു
നീതിപാലകനാക്കണ്ടു് ചിത്രം അംഗേഹത്തെ എന്തെല്ലാ
മുഖം നീ അല്ലോ മുമ്പ് പാശത്തെ. സംശയത്തിനും തീർ

ചുയായും പരിഹാരം ഇണ്ട്രോസിം, ഇതുകേട്ട് ഭാസ്യരന്തർ പറയുകയാണ്:—

എന്നൊ, അംഗ നേരാത്ത തന്നെ ഈ ചിത്രത്തീ കുറ കാര്പ്പം എന്നോട് പറയാത്തതു്? അതു പടം എ വിടെ? തൊൻ ഇതേവരെ അങ്ങാനക്കുന്ന കണ്ണിട്ടില്ലശ്രോ.

‘തൽക്ക്ഷണം മീനാംബിക വീട്ടിലെ ചുരുക്കിയും ഇളിൽ പോയി താൻ എറാറും ഭദ്രായി സുക്ഷിച്ചിരുത്തിക്കുന്ന ചട്ടിയിൽ നിന്നു് ഒരു വിശ്രാംപ്രകടചിത്രം കൊണ്ടുവന്നു മക്കുറ മുമ്പിൽ ചെച്ചു് ചൊതിത്തെ കടലാ സ്ഥാനാി അതു പടം അവനെ കാണിച്ചു.

വെരും ലഘുവായ ഒരു ചിത്രം അതിൽ ഒരു വുലൻ ജീവന്ത്രിവിയം അതുസപാഭാവികമായി നിൽക്കുന്നു. ഒരു കൊച്ചുക്ക്ഷതിനെന്ന ഒരു വുലൻ എഴിയിൽ ബുലമായി ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ കുണ്ണകൾ അടച്ചതെ കേണ്ട ഉള്ള ഫീല വസ്തുക്കളിലേക്കു പതിത്തിട്ടുമെന്ത്.

‘ഈ പടം ബുലൻ അവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു നോക്കിയിട്ടും എന്നാണു് തന്തിലെ രഹസ്യം എന്ന മനസ്സിലായില്ല.

അവൻറെ മാതാപും അവന്മായി പല വിധത്തിലുള്ള ഉംഗങ്ങൾ നടത്തി. എന്നിട്ടും അവരിങ്ങവർക്കും ധാരതാംസം മനസ്സിലാക്കാതെ ആല്ലും നിരാശയോട്ടുടർന്നു തന്നെന്ന അതു ചിത്രം മുഖിലെത്തന്നേപ്പാലെ സുക്ഷിക്കുപ്പെട്ടു.

എന്നാണും നാഡം കഴിയ്തു ഒരു ദിവസം ഭാസ്യരന്തർ

അടയ്ക്ക നാനുത്തിൽ എത്തി. ഈ ചിത്രത്തിലെക്കും യിരിക്കുന്ന രമസ്പം എന്നാണെന്നറിയിക്കുവാൻ സാമ്പത്തമുള്ള രഹംപേരും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ യതാച്ചു. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അവൻ നടക്കവേ, കാളീക്കേൾക്കുത്തിൽ ചില പുഞ്ജകൾ നടത്തുവാൻ പുഞ്ജാദ്വപ്പങ്ങളുമായി സമീപസ്ഥലത്തു് എത്തിയ ‘എതാനം അഴിക്കണ്ണ കാണ്ണാൻ മുടയായി. അനാത്ത പുഞ്ജ എന്തിലേയും വേണ്ടിയായിതന്നു എന്നറിയാൻ ബാലനു് ഒരു പ്രത്യേക ഉൽക്കണ്ണ തോന്തി. അവൻ അതെല്ലംബന്ധിച്ചു ചോദിച്ചുപ്പോൾ, ഏറ്റവും കഴഞ്ഞിയ ഒരു കൊല്ലപാതകക്കേള്ളപ്പിൽ അന്നപായ്മായി വയറിക്കയ്ക്കു വിധിക്കുപ്പേട്ട ചില അഴിക്കരി നിർപ്പാര്യികളാണു് ഒരു പുതിയ നീതിന്നപായായിപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ചതിനേക്കും അതു രക്ഷപ്പെട്ടവർ ദേവീക്കേൾക്കുത്തിൽ ചില വഴിപാടുകൾ നടത്തുവാൻ എത്തിയതാണു് എന്ന ബാലനു് മനസ്സിലായി.

ഈ പ്രത്യേക നൃഥാധിപനെ പരിചയ്യേട്ട്⁹ അദ്ദേഹത്തിനെം ശ്രദ്ധയിൽ ഭാസ്യരക്കുറയും മാതാവി നേരയും നില്ലുഹായാവസ്ഥയെ എത്തീകരണ ചക്ഷം, രക്ഷാമാർഗ്ഗം, തീർച്ചയായും ലഭിക്കുമെന്നും ആ ബഹുലന്ന ഭവാല്യപ്രമാണ്ടി. അതിനാൽ അവൻ ഇത്വത്തമായി ആ നൃഥാധിപനെറ്റി അടച്ചതെത്തുത്തി ചിത്രം അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചു. അദ്ദേഹമാക്കട്ടെ, മറ്റൊരു ധാരീക്ക ലക്ഷ്യപ്രക്രിയ പ്രമാണാക്കിച്ചേരും കൂടാതെ കേവലം ഒരു ചിത്രം

കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു നില്ലുഹായ സ്കൂളി എൽപ്പിച്ചതു സംബന്ധിച്ചും വളരെ അത്രുത്തമേപ്പട്ട. എത്തായാലും സ്കൂളി യേയും പുതുനേരം. പറഞ്ഞെന്നും അദ്ദേഹം അതു ചിത്രത്തെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ തിരിച്ചും മറിച്ചും, മറിച്ചും തിരിച്ചും നോക്കി. അതു അന്തരിച്ച നീലലോഹിതൻറെ ഒരു ചിത്രമായിരിക്കുമെന്ന് നൃായാധിപൻ സംശയിച്ചതും അസ്ഥാനത്തിലായില്ല. എന്നാൽ അതു പടത്തിലെ മന്ത്രപ്പൻ അട്ടത്രും എത്രേകാം പാര്ശ്വത്തോ പാര്ശ്വത്തോ ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്ന നീല കാണ്ണന്തിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളുംതുണ്ടാക്കി രക്ഷിക്കുവാൻമാത്രം ഒരു ഉപാധമായി അദ്ദേഹം എത്രേകാം കുത്തിയിരിക്കാം. എന്നും നൃാധിപൻ ഉണ്ടായിരും.

എല്ലാ ദിവസവും നൃാധിപൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം എൽപ്പിക്കുമ്പേപ്പട്ട ചിത്രം വളരെ സുകൂർമായി ചരിഞ്ഞേയിച്ചുപോന്നു. ഇങ്ങനെ കഴിയവേ, ഒരു നില്ലും സംഭവം അതു ചിത്രം രഹസ്യം വെളിയേഴ്ച കിരുത്തുവാൻ ഇടയാക്കിയെന്നതു എററാവും ആയുംപുകരമായിക്കൊണ്ടു. അതായതു് ഒരു ദിവസം വെക്കുന്നേരം, നൃാധിപതി ഈ ചിത്രം കൈയ്ക്കിലെടുത്തു നോക്കുവേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുട്ടിള്ള പാനീയത്തിൽ ഒരു ഭാഗം അതു ചിത്രത്തെ ഒരു പതിക്കുവാൻ ഇടയായി. അതു കൂടുതലും സാധാരണസുരപ്പൻറെ കിരാണക്കും മിച്ചും അദ്ദേഹം അതു ചിത്രം വെച്ചു. ചിത്രത്തിൽ സുരപ്പകിരാണക്കും തട്ടി എററാവും മേരുമയുള്ള പുറം

താർക്കിഡിന്തു നേരിയ ചില വർകൾ അടിയിൽ
പ്രത്പക്ഷപ്പെട്ട്. അതോടു വെറും കടലാസ്സായിരിക്കും
എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം നോക്കിയപ്പോൾ അതിനു
ടിയിൽ മറൊരു കട്ടിക്കടലാസ്സ് എന്നോ എഴുതിയി
രിക്കുന്നതോടു പ്രത്പക്ഷപ്പെട്ട്. കടലാസ്സുകൾ എല്ലാം
ഭൂമായി തമിൽ ടട്ടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അടിയി
ശുശ്രേഷ്ഠ പത്രം പ്രതേകം എടുത്തു വായിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം
തിനു സാധിച്ചു. അതു വിചിത്രമായ കടലാസ്സിൽ
ഇങ്ങനെ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു:—

“ഈ പ്രമാണം എഴുതുന്ന തൊൻ അംബു തവണ
ഒണ്ണകാരപ്പങ്ങളിൽ എർപ്പട്ടിക്കുന്ന ഒക്കെന്നാണ്. എന്നി
ക്കിപ്പോരു അരപത്തിനാലു് വയസ്സിനുമേൽ പ്രായമാ
വുകയും ഇന്നിച്ചും ലോകത്തു യാതൊരു സുഖവാനവേത്തി
നോടും ധാരതാരാഗവായും ഇല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
എൻ്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയിൽ എന്നിക്കണ്ണായ പുത്ര
നായ ‘ഭാസ്തുരൻ’ വെരും കൊച്ചുക്കുത്താണ്. അവൻ്റെ
സ്വന്തവകാശം സംബന്ധിച്ചു് തൊൻ ഇതേവരെ യാ
തൊരു എഴുതുകയും. നടത്തിയിട്ടില്ല. എൻ്റെ അദ്ദേപ
തെത്തു പതിയിട്ടു് യുത്രനായ ഭാരമാണ് എന്നോടാക്കട്ട,
എൻ്റെ ശ്രദ്ധയ മകനോടാക്കട്ട യാതൊരു സ്നേഹവും
ഇല്ലാതെ കഴിയുന്ന ഒക്കെന്നാണ്. എൻ്റെ വക രണ്ട്
വലിയ മൺമാളികകളും ചില വിന്റു വകകളും തൊൻ
അദ്ദേപ യുത്രൻ” സ്വപ്നതന്നെ നിലയിൽ കൊടുക്കുന്നു.
രണ്ടാമത്തെ പുത്രനാക്കട്ട, എൻ്റെ വാസന്ധലത്തിനു്

സമീപമുള്ള അതിനില്ലോരമായ ഒരു വേനമാണ്⁹ തൊൻ കൊട്ടക്കുന്നതു¹⁰.

ഈ ചെരു വേനം അതു കേമമായും? തൊന്മകയിലു എങ്കിലും പറമാർത്ഥമം അങ്ങനെയെല്ല. അതു കെട്ടിടത്തിന്റെ വടക്കെ ചുവരിന്റെ മലപ്പാലാത്തു താഴെയായി തൊൻ അയ്യായിരും വെള്ളിനാണ്യം കഴിച്ചുവച്ചു സുക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുവരിന്റെ കിഴക്കു ഭാഗത്തും അതു യുംതന്നെ സപർണ്ണനാണ്യവും തൊൻ സുക്ഷിച്ചിരിയിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു തുകകളിൽ കൂട്ടിയാൽ തൊൻ ഭാരമാണ്¹¹ നൽകിയ സപത്തിനോളംതന്നെ വരും.

ഈ ചിത്രത്തിലെ റഹസ്യം കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ബുദ്ധിമാന്നായ നൃംഖായിപ്പനും¹² ആയിരും സപർണ്ണനാണ്യം പ്രത്യേകം കെട്ടുകുവാൻ തൊൻ മറ്റുള്ളവയോടുകൂടിത്തന്നെ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചിത്രത്തിന്റെ അടിയിലത്തെ പ്രമാണം മുഴുവൻ ഇങ്ങനെ വായിച്ചുനോക്കിയ ശേഷം, നൃംഖായിപ്പൻ നിലപോലാഹിതന്റെ മുത്തച്ചതുനു അളുക്കുച്ചു വരുത്തി. എന്നാൽ അയാളുടെ അഞ്ചുംപാശത്തെ സ്ഥിതി എന്നായിരുന്നു. പിതാവിൽനിന്നും രീക്കലും ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കാതെ വിധത്തിൽ അനവധി സപത്തും ലഭിച്ചതിനാൽ ഭാനമാൻ സകല രീതിയിലും ഉള്ള സുഖവാദവേണ്ടി ഓരോന്നിലും മുഴുക്കയായിരുന്നു. എന്നാൽ അപിക്കിലെ നൃംഖായിപ്പൻ അയാളെ അനേപാപിക്കുന്ന വിവരം മുതൽ അറിയിച്ചുപോരും എന്തു കാര്യമാണ്¹³

എന്ന അറിയാതെ, അയാൾ പെട്ടെന്ന് അവിടെ
എത്തി. ന്വാധാധിപൻ ചോദിക്കുകയാണ്:—

“ആട്ടട; നീലലോഹിതൻ എന്ന പ്രഭവിന്റെ
മകനാണ് നിങ്ങൾ. അല്ലോ?

ഡാമാൻ:—അതേ; ഞാൻതന്നെ മകൻ.

ന്വാധാധിപൻ:—അതെ; പ്രഭവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ
ഭാര്യായ മീനംബിക്ക് എന്ന് സ്കൂളിൽ
പുറത്തെ ഒരു അത്വലൂതി വോധിപ്പിച്ചിരിക്കു
ംണാണ്. അത് സ്കൂളേയും, ചുത്രനേയും നിങ്ങൾ
വീടിൽനിന്ന് ഇരക്കി വിട്ട് എന്നും, അവർക്കു
നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ വകയായ ധാതൊക്കെ
സപ്തത്തും കൊട്ടക്കയുണ്ടായില്ല എന്നും അണം
അത്വലൂതി. അട്ടട; അതിനെപുറത്തെ നിങ്ങൾക്കു
എന്നാണ് പറവാൻമാത്രമുണ്ടോ?

ഡാമാൻ:—എന്നും അണംജൻ എന്ന പറയപ്പെട്ടു
ഭാസ്യരം എന്നോടുകൂടിത്തനോയാണ് താമസി
ചുപ്പോന്നതും അവൻറെ ഒരുംഗവകാലത്തെന്നു
അണ്ണുന്ന മരിചുപ്പോയി. അതിന്റെപോലെ ഇന്നോ
ളം ഞാൻ അവനെ കൂറാറ്റും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി
വളർത്തിവരികയായായിരുന്നു. എന്നാൽ അട്ടത്തെ
കാലത്തും അവന്റെ അമ്മയും അവനും പ്രത്യേ
കം മാറിത്താമസിക്കണം എന്ന് ഒരാറ്റും തോ
ന്തി. അല്ലാതെ ഞാനവരെ വീടിൽനിന്ന് ഇരക്കി
വിട്ടതല്ല. അണ്ണുന്നു സ്വപ്നത്തല്ലോ ഞാനെടുത്തു

എന്ന പായുന്നശ്ലേഷകിൽ അതിലേക്ക് എന്ന
അധികാരപ്പെട്ടതിനുതന്നതായ മഹാശാസന
പത്രം അച്ചും എഴുതിയതു എൻ്റെ കൈവണം
ഉണ്ട്.

നൃഥായ:—അതുടെ; നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ്റെ കൈയ്യും
രത്തിലുള്ളതോ? അതെവിടെ?

ഭാരം:—അതേ; അതു വീട്ടിൽ സുക്ഷ്മമുറിക്കുകയാണ്.
ഞാൻ പോയി എടുത്തുകാണ്ടുവരാൻ അണവാദം
തന്നാൽ ഉടനെ ഇവിടെ എത്തിക്കാം.

നൃഥായിപൻ:—അതുടെ; പതിനായിരത്തൊളം വെ
ള്ളിനാണയത്തിന്റെ സപത്രു് നിങ്ങളുടെ പിതാ
വിൻ്റെ വകയായി അവദേശമുള്ളിട്ടുണ്ടോ?
അതുവലാതികാർ പറയുന്ന. നിങ്ങൾക്കു് പിതാ
വിൻ്റെ പ്രമാണമനസ്സുഠിച്ച കിട്ടി എന്ന നിങ്ങ
ളം പറയുന്ന. അതുടെ. നാശേ ഞാൻ അതുവലാതി
കാരെ ഇവിടെ വരുത്തും. നിങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ
അ സപത്രുക്കളിപ്പറാി ശരിയായി അനേപ്
ഷണം. നടത്താൻ വന്നുചെങ്കയും ചെയ്യും.

അനന്തരാം നൃഥായിപൻ കോടതിയിലെ ഒരു
ദോഹസ്ഥനെ വിളിച്ചു് ശുശ്മാനെ പൊതുജീവിയും
തിരം മീനാംഖികയും. അ സ്കൂളിയുടെ പുത്രാം. തങ്ങ
ളിടെ അതുവലാതി സംബന്ധമുള്ള തീരുമാനം. കേരളക്ക
വാൻ പിററു ദിവസം കോടതിയിൽ എത്തണ്ണമെന്നു
വിശദം അറിയിക്കേണ്ടതിരും. അജന്താപിച്ച.

എന്നാൽ അതു ഉപേക്ഷാഗമനന വഴിമല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യ
മാൻ വലിയ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു് വരീകരിച്ചു്.
അതിന്റെ ഫലമായി അർഹാളിടവ പ്രത്യേക ബന്ധന
വസ്തുക്കിൽ ഭാഗമാനന വീട്ടിൽ എത്തിക്കുന്നതിനു പകരം
അഡ്യാശൈ സ്വന്തത്തുമായി ചൊരുഞ്ഞിഛുവാൻ അനുബ
ദിക്ഷക്കയിണ്ടായി. അന്നത്തോം ഉപേക്ഷാഗമന മീനാം
ബിക്കയുടെ ഭവനത്തിൽ എത്തി വിവരം അറിയിച്ചു്.

ഭാഗമാന്നിലെഭവനത്തിൽ ചിററേറിവസം നൃായാ
ധിപൻ എത്തുമെന്നും അയാൾ പിതൃസ്വത്തുകൾ സമ
ഭാഗമായി അംബജന എൽപ്പുകാതിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി
തന്നിക്കു് ഉത്തരം ചരിയേണ്ടിവരുമെന്നും മനസ്സിലാക്കി
അയാൾ വളരെ ചരിച്ചേണ്ടിയു്. തന്റെ പിതാവു, അയാ
ളെ മാതൃമാൻ പുത്രൻ എന്ന നിലയിൽ ഉദ്ദേശിച്ചതു്
എന്നു് അയാൾ തെററിശ്വരിച്ചു സ്വത്തു മഴവൻ കൈ
വരെപ്പെട്ടത്തിയതു് നൃായാധിപൻറെ അഭിപ്രായ
തത്തിൽ കേവലം അനന്നായവും അക്രമവും അത്യി രണ്ടി
ക്കപ്പെട്ടുമെന്നു് അയാൾ ഒരു അതിന്നാൽ തന്റെ
നൃായരഹിതമായ അവകാശത്തെ സാധുകരിക്കുവാൻ
അയാൾ ബന്ധുക്കളിൽ അഭേദകം പ്രേര വരുത്തി
അവർക്കു വേണ്ട പണം കൊടുത്തു് അവരുടെ സാക്ഷ്യം
സന്ധാരിക്കാൻ യഥായു്.

എന്നാൽ നൃായാധിപൻറെ ഉത്തരവന്നുറിച്ചു്
മീനാംബികയും പുത്രനും പിറററ ദിവസം നീതിനൃാ

യുപീംതെത്തു സമീപിക്കണമെന്ന ശാസനം അതു നില്ലു
ഹായ വളരെ സുന്ദരാഷ്ട്രത്വാർട്ട് കേട്ട് അപ്പുകാരം
എത്തുവാൻ തയ്യാറായി. പിരീറിവസം അതു സ്കീയേ
കണ്ടു് നൃാധാധിപൻ പറഞ്ഞു:—

“അംഗരണാധാധായ അല്ലേയോ മാനോപ, നിങ്ങളിടെ
നില്ലുഹാധാധാവസ്ഥ എനിക്ക് നല്ലപൊലെ മനസ്സി
ലായി. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് എത്തുവിധത്തിലെല്ലാം
നൃാധാധാവസ്ഥോ അതു വിധത്തിൽ ദേശം സഹാധാ
ചെയ്യാൻ തൊൻ സന്നദ്ധനാണോ. എന്നാൽ നിങ്ങളിടെ
ഒരുത്താവധതനും സ്വന്തം സ്വന്തത്തു് മുത്തു ചുത്തു്, അവ
ഒരുപ്പുട്ടുത്തിക്കൊടുത്തതായി ഒരു പ്രമാണം കാണം
നാണിട്ടു്. അതുടെ; അതുവാണുവര്ത്തിലുള്ളതു തന്നേയാണോ?

രീതാംഖിക;—അങ്ങനെന്നയാൽ പ്രമാണമുള്ളതു വാൻ്ന
വംതനു. എന്നാൽ അതു അദ്ദേഹം എദയപ്പും
എഴുതിയതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയകട്ടിയും
മുത്തയാളിൽ നിന്നു് യാത്രാരച്ചായവും നേരിട്ടാ
തിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം ബുദ്ധിപ്പും കര്ത്തിക്കുറ്റി
എഴുതിവച്ചതാണോ.

നൃാധാധാധിപൻ:—അടുട്ട; അതുകൊണ്ടു്, മുത്തചുത്തു്
അവകാശമുള്ളനുപോലുള്ളതു ഒരോഹരി നി
ങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയില്ല എന്ന വാം. പക്ഷേ, നിങ്ങ
ളിടെ കാലക്രമപത്തിനുള്ള വക കിട്ടിയംതു
പോരോ?

മീനാം:—യാരാളം മതി. എന്നീക്കണ്ണ എൻ്റെ മകൾ പട്ടിണി തുടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനുള്ള യാകൾ അവിട്ടുന്ന് അന്നവെളിച്ചതനാൽ മതിയാകം.

ഇതുകേട്ട് ഫീനാംബികയം പുത്രനം ഭാഗമാണെന്ന് വേന്നതിൽ എത്തിച്ചൊഡാവാൻ നൃാധാരിപ്പൻ കല്പിച്ചു.

ഈ ഏട്ടത്തിൽ ഭാഗമാൻ. നൃാധാരിപ്പൻറെ വരവുകാര്ത്ത് വേനം ആക്ഷ്യാട വലിരോ മനോഹര മായി അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. മറയ്ക്കുന്ന തന്റെ സകല ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരേയും അധികാരിക്കുന്നു. തന്റെ സ്വന്തമായ നൃാധാരിപ്പൻ കിലും ഭാഗത്തിന് ദാപ്പമായ നൃാധാരിപ്പൻ ഉണ്ടായെന്നു മെന്ന വസ്തു അധികാരിക്കുന്ന അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഒന്നംബന്ധിച്ചു സകടമേം നിരാശയോ ലേണോ പോലും ബാധിക്കാത്തമട്ടിൽ ഭാഗമാൻ ഒരു ആദർശ പുത്രപ്പൻറെ നിലയിൽ പ്രസന്നവദനനായി അവിടെ കാർണ്ണപ്പട്ടനേയുള്ളൂ.

പെട്ടുന്ന നൃാധാരിപ്പൻറെ ഘ്രാവണംായി. അദ്ദേഹത്താട്ടിട്ടുടെ നൃാധാരിപ്പൻ അതിസമർപ്പിക്കുന്നതിൽ അതിസമർപ്പിക്കുന്നതിൽ അവിടെ എത്തിയിരുന്നു.

വേന്നതിൽ എത്തിയ നൃാധാരിപ്പൻ ദ്രാഷ്ടാവാൻ വിനായ ചുമ്പുവാക്കി തുണം സംശരിച്ചു.

അക്കത്തു കൈ അനുസ്ഥാനത്തു ഇരുത്തി. അല്ലോ ഇങ്ങനു
ശേഷം അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് എഴുന്നേറു^o
ഭാഗമാൻറെ പിതാവായ നീലലോഹിതനെന്നു ഒരു
ചിത്രം കാണുമ്പുട്ട് മറിയിൽ എത്തി. എല്ലാപേരും
ആയുള്ളപരവരത്രായി നോക്കിനിൽക്കവേ, ആ നൃായ
പ്രവർത്തകൾ ഇംഗ്ലീഷ് മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ച്
ശേഷം പരബ്രഹ്മയെ വദിക്ഷംപോലെ നീലലോഹി
തനെന്നു ചിത്രത്തിനെന്നു നേർക്കഴി^o അല്ലെന്നും ധ്യാന
തതിൽ നിന്നശേഷം ആ ഭവനാധിപനു നേരിട്ട്
കണ്ണ സംസാരിക്കുന്ന വിധ്യത്തിൽ ഭാവനാപരമായ ഒരു
പ്രയോഗം ആരംഭിച്ചു. അദ്ദേഹം നീലലോഹിതനോട്
പരിയുകയാണ്:—

“മഹാത്മാവായ അല്ലയോ മന്ത്രിവര്പ്, ആവിടു
നു^o എനിക്കു ഇഫ്രാൾ ദയവായി ഒക്കുന്നും നൽകുന്നതു
എനിക്കു^o വളരെ ഉപകാരപ്രദമാണു”.

ഉടൻ മന്ത്രിവര്പ്പൻ എന്തോ പരിയുന്നതു കേട്ടതാ
യി നടിച്ചു നൃാധാധിപൻ പരിയുന്നു.

എന്താണു^o അവിടുനു^o പരിയുന്നതു^o? അവിടത്തെ
സപ്തത്തുകൾ— അതേ. സപ്തത്തുകൾ എല്ലാം ഇഫ്രാൾ
സുതത്യുതാൻറെ കൈവാം തന്നെയാണു^o എന്താ അങ്ങെ
നെയ്യേ, അവിടുനു^o നിങ്ങയിക്കുണ്ടായതു”.

(കേട്ടതാധിഭാവിച്ചു) എന്താ അവിടത്തെ മുത്ത
പുതുൻ കാത്തയ്ക്കുന്ന കിംപ്പുബന്ധനാർ ആകുട്ട്, അവിട

ഒരു രണ്ടാമത്തെ പുത്രനും എള്ളു സ്വന്തതാണും നൽകുന്നതു്?

(എന്തോ കേടുതായി ഭാവിച്ചു) അതു ചെറിയവീടിലോ അതു വീടിലോ എത്രയോ നിസ്സാരമായ ഒരു ഭവനമല്ലോ?

ഇങ്ങനെയുള്ള സങ്കല്പ പുത്രപ്പണംഭാഷണം. അപ്പുന്നതെങ്കണ്ണു നിലനിന്നു. നീലലോഹിതക്കുറ മരം റാസനും വായിച്ചു നൃഥാധിപനും കാഞ്ഞങ്ങൾ ഇന്നിനാവിധമെല്ലാമാണും വേണ്ടതെന്നും അറിയാം. എന്നാൽ അതു തീർച്ച പൊതുവെ എല്ലാപേരുക്കും അതഭരണാധികാരിയാം കന്നതിനു മന്ത്രിയമായുള്ള നേരിട്ട് സംഭാഷത്തിനും ഷമാണും നൃഥാധിപൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് എന്നവു ആത്മവാനും ആമിച്ചതായാൽനും.

നീലലോഹിതക്കുറ എന്തോ നിർദ്ദേശം കേട്ട പോലെ ഭാവിച്ചു നൃഥാധിപൻ എത്ര ചുവരിനു നടക്കും? എന്നു ചോദിക്കുകയും “വടക്കേ” എന്ന ഉത്തരം ലഭിച്ചപോലെ ഭാവിക്കുകയും ചെയ്യു. അതു സ്ഥലത്തു് കഴിച്ചുനോക്കിയത്തോടും നൃഥാധിപൻ ഉള്ളിച്ചു പോലെ അയ്യായിരും വെള്ളിനാണയും കണ്ണേടുത്തു. തുടർന്നു സ്വപ്നജ്ഞനാണയവും എന്നവേണ്ട നൃഥാധിപൻ അപ്പേരാതിക്കുറ ഉള്ളംപോലെ മീനാംബുയ്ക്കും ഭാനു ശണം അവക്കും കാലാക്കിയെത്തരിഞ്ഞു തുണ്ട് സ്വത്തു നാം

ലഭ്യവും ഹിതകൾ വക്ക് തന്നെ കൊടുത്തു. ഭാഗമാക്കൽ വയ്ക്കുവക്കുമോ അഥവാ തന്നെ പരിപാലിച്ചുകൊള്ളുന്ന തീരം വേണ്ട വ്യവസ്ഥയോ ചെയ്യുപ്പെട്ട്.

നൃാധാര്യപ്രാണമായി നീലലേഖഹിതൻ സംസാരിക്കുണ്ടായി എന്ന വിശദപ്രസിദ്ധേപ്പും മുതൽ ഭാഗമാക്കം തന്നെ പരിതാവിനെപ്പറ്റി വളരെ ഭക്തിവൈഹ്യമാനങ്ങൾ തുടർല്ലായിരേതൊന്നാണി. അന്നമുതൽ അഥവാ ഭാഗ്യരനെ അനുജനായും മീനാംബികക്കയെ ചീറിനമ്മയായും ഗണീച്ചു നൃാധാര്യ രീതിയിൽ കാലയാപാനം ചെയ്തു വന്നു.

ഭാഗമതി

(ഒരു രജപുത്രരാജക്കുമാരി)

ഇന്ത്യാമഹാരാജ്യത്തിൻറെ വടക്കേഭാഗത്തുള്ള അനവധി സംസ്ഥാനങ്ങളുടെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കു കേട്ടിരിക്കുമ്പോൾ മലോ. പണ്ട്⁹ ഈ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു¹⁰ ഇന്നു കാണുന്ന ദേശാദിപഠനം തന്നെ വലിപ്പം ഇല്ലായിരുന്നു. രാജപുത്രാഖാൻ എന്ന ഇന്ത്യാദുർഘടന പടത്തിൽ കാണുന്ന അതു വലിയ രാജ്യം മന്ത്രകാലങ്ങളിൽ അനേകക്കമനേകം ചെവരാജ്യങ്ങൾ ഇണ്ടിയയിരുന്നു. ഈ ചെവായ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചില ഫ്രൈഡ് ഹിന്ദുരാജാക്കമൊരും, മറ്റൊരു ചിലഫ്രൈഡ് മഹാമാരിയരായ അധികപരമായം ഭാഗം നിർവ്വഹിച്ച പോന്നിരുന്നു. അവർ തമിൽ കലഹങ്ങളിൽ തീരെ അധിക മുഖ്യമായിരുന്നില്ല.

നാഗപുരം എന്ന രാജ്യത്തിലെ മാനസിംഹൻ എന്ന രാജാവിൻ്റെകാലത്തു¹¹ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ കലഹത്തിലാണ് നമ്മുടെ കമ്മ ആരംഭിക്കുന്നതു¹². മാനസിംഹൻ വഴിരാ റോക്കിയും പ്രതാപവും ഉണ്ട്. ഒരു രാജാവായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻറെ രാജ്യം അതു വഴിരെ വല്ലതായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ അതിസുമക്കുമ്പും ഭാഗംകാര്യത്തിൽ വഴിരെ

പാടവം നേടിയ അഴിം ആയിരുന്ന്. രാജാവിൻ്റെ നേരണ്ട് പുത്രന്മാരും ഒരു പുതിയിൽ സന്താനങ്ങളായി ലഭിച്ചിരുന്നു. ഈ പുത്രന്മാർ രാജക്കമാരന്മാർ എന്ന നിലയിൽ അതും അതും രാജധാന്യപ്രാസവും വിഭ്രാംപ്രാസവും കഴിഞ്ഞു് രാജധാനിയിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അക്കാദ്ധരത്തെ ഡൽഹിച്ചിവകുവർത്തിയുടെ അതിജ്ഞയിൽ സരിച്ചു് രാജക്കമാരന്മാരെ കരവസരത്തിൽ ചതുവർത്തി യുടെ രാജധാനിയിലേക്കു് മാനസിരഹൻ അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. യുദ്ധംചെയ്യാൻ സാമർത്ഥ്യപും സിഖിച്ചു അക്കമാരന്മാരെ ഡൽഹിച്ചിവകുവർത്തി ഇന്ത്രയുടെ തെക്കാശത്തുള്ള ഏതാറം ഒരുക്കലെ അമർച്ചുചെയ്യാൻ തക്ക സേനക്കുളാട്ടാനും അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി.

മാനസിരഹരാജാവു് വലിയ പരാക്രമംാലിയായിരുന്നുകിലും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രായം കുറെ അധികമായി. അതുകൊണ്ടു് നോട്ട് യുദ്ധരംഗങ്ങളിൽ എത്ര വാൻ രാജാവിൻ്റെ കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാരാണു് പിതാവിന്റെവേണ്ടി മുള്ളുത്തപും നിർവ്വഹിച്ചുവന്നതു്. അവർ രാജധാനി വിട്ട് പോയതു് നിലപാതയിൽ തരമെന്നു് ഒരുക്കിയ കണ്ട്. അതുനാൾ മുജീബുറുദ്ദീൻ മഹമുദ്ദീഷരാജാവു് പെട്ടെന്നു് ഒരു സേനന്ത്രവുമായി നായചുരുത്തെ അതുകുമിച്ചു മഹമുദ്ദീഷ സേനയെ തുടരുന്നിർത്തത്തോടെ സേനപും അദ്ദേഹം നായചുരുതു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മാനസിരഹനു് മറ്റു കഴിവുമാണു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതി

നാൽ വേണ്ടെപ്പട്ട എസ്സാമ്പിസ്യക്കോട്ടും അവൻപ്രമിളി
തന്ത്രങ്ങൾക്കും പണം എന്നിവയോടുംകൂടി എവിടെ
യൈക്കിലും ഒളിച്ചാടി രക്ഷപ്പട്ടം എന്നതനെ രാജാവ്
തീർച്ചയാക്കി. അക്കാലത്തു് രാജപ്രകാശായുടെ അത്തീർ
ത്തിപ്പേരുത്തു് ബലമേറിയ ഒരു കോട്ടയുണ്ടായിരുന്നു.
കരിക്ക്ലൈകാണ്ടി ബലമായി കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ആ കോട്ട
യുടെ ഉള്ളിൽ താമസിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ല എന്ന രണ്ട്
കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. റാത്രുക്കുടിടെ അതുമണി
തതിൽ നിന്നു രക്ഷനേടാൻ മാനസിംഹൻ ഈ കോട്ട
യെത്തനെ അഭ്യേം പ്രാപിച്ചു.

മാനസിംഹരാജാവും പ്രധാനപ്പെട്ട ബഡ്ദുകളിൽ
ഉപ്പോരംസ്ഥിരം ഇങ്ങനെ രക്ഷനേടി. ആ കോട്ട
യുടെ പേരു് ‘ഗ്രോഡ്പാരം’ എന്നായിരുന്നു. കോട്ടയ്ക്ക്
ഉള്ളിലെ രാജമണ്ഡിരത്തിൽ സുവമായി പാർക്കാമായി
കുറഞ്ഞ എക്കിലും അവിടെയും റാത്രുക്കുടിടെ അതുമണി
ഉണ്ടാക്കുമെന്നു് മാനസിംഹൻ ഭയനു. അതുകൊണ്ട്
അദ്ദേഹത്തിൽ തീരെ സമാധാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
എത്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ റാത്രുവിനെ തോല്പിച്ചു രാജപ്ര
വീണേഡുക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം കത്തി. വിവശം മന്ത്രി
മാരായും ഉപ്പോരംസ്ഥിരമാരേയും അറിയിച്ചു. എസ്സാ
പേരുമായി ആ കോട്ടയിലെ രാജമണ്ഡിരത്തിന്ത്തിൽ
ങെ പ്രത്യേക മരിയിൽ വച്ചു് മേൽ നടക്കേണ്ട കാൽ
ഈജ്ഞപ്പറ്റി വേണ്ടപോലെ അലോഹിച്ചു.

ഗോപ്പാരഞ്ഞു° താമസത്തിനു അസംക്രന്തങ്ങൾ കൊംതനെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വേഗംവേബാളിം ക്ഷേമ സാധനങ്ങൾിം റോക്ക് കലാ വൈഴിയിലായിരിക്കുന്നും തേതാളിം സുവർമ്മായി കഴിയുന്നതിനുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾിം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ നാലുവരും തുക്കമിച്ച കീഴട കുഡാ റോക്കേടുക ഒഴുവി ചുറം പതിയുന്നതാണുണ്ട്. മാറ്റുന്നിംഹരം അംഗ്രേഷത്തിൻറെ കൂട്ടംഖാംഗരങ്ങൾിം, രബ്സന്റും, വജ്രാബു മുതലായിട്ടും എവിടെയാണുന്നു റോക്കേഡു അംഗ്രേഷാം നടത്തി. രാജാവു° യുദ്ധം ചെയ്യാൻ റോക്കേഡു കുടിപ്പുരത്തും, തക്ക രബ്സന്റും ഇപ്പോൾ തെങ്ങം കുളിക്കുമ്പുകയാണു° ട്രപ്പജൂതതന്നു റോക്കേരി മന മുട്ടിലുക്കി. അതിനും അംഗ്രേഷത്തിൻറെ അഭയ നുമലും അടുത്തതായി കൊള്ളേണ്ടിയുട്ടിരുന്നു എന്നു അവർ തുടർച്ചയാക്കി. ഇംഗ്ലീഷ് വിവരം മാനസിംഹനു° അറിയും കിട്ടി.

അന്നാത്തെ അതുലോചനാസദ്ധന്നീൽ പ്രകടനത്തെ വരുത്തുന്ന മുഖം വാടകയിരുന്നു. രാജാമാനസിംഹൻറെ പുരിക്കങ്ങൾ അംഗ്രേഷത്തിൻറെ സകടം ഇന്ന പ്രകാര മെന്നറിയിച്ചു. അടുത്തതായി പ്രത്യേകം ചെയ്യുന്നതുനും അവരിൽ അതുക്കുമേ നിയുതമായിരുന്നില്ല. റോക്കേഡു വകയായ രബ്സന്റും റോപ്പാരിലേക്കും തിരിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നും രാജാവിനു° അറിയു കിട്ടി. അങ്ങനെ ആ രബ്സന്റും അതുക്കുചുട്ടുകൊണ്ടുപോക്കും. നെമകിൽ കീഴടങ്കുക, അശ്ലീകരിക്കി മരിക്കുക എന്നു രണ്ട് മാർഗ്ഗം

മാത്രമേ ഉള്ളി. അതേവരാ വലിയ പ്രത്യപത്തിൽ കഴി
 എത്തുടടിയ ഒരു രജവുതു രാജാദി^१ മഹമഹദീയ സെസന്റ്
 അതിനു^२ കീഴടങ്ങുക എന്നതു^३ എത്രയോ അതേപുകര
 മെന്നു^४ രാജാവിനു തൊന്തി. എന്നാൽ മന്ത്രിമാർ അദ്ദേഹ
 ഹത്യത ചെയർപ്പേച്ചതാണി. ദാങ്കേളിട്ടുടിയുള്ള സെസ
 നപ്പ് എത്ര ചെവരുണ്ടാണെങ്കിലും എല്ലാം പത്രമായി കൂർവ്വ
 സാന്ന നിമിഷം വരെ അതു കോട്ടയെ രക്ഷിക്കുവാൻ യുഖം
 ചെയ്യുണ്ട് എന്നും അങ്ങനെ എത്രാണ്ടാഡി യുഖം തതിൽ
 എന്നുപ്പേറ്റുന്നതിനിടയ്ക്കും^५ സഹായിക്കാൻ അതുരെയെ
 കുലും കണ്ണപിടിക്കണമെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പേട്ടി.
 എന്നാൽ അതാണു^६ സഹായിക്കാൻ എത്രുന്നതു?^७ മുജ
 റാററിലെ സുത്തതാനായ ഫെറോഷ്^८വാനെ എതിരിട്ടു
 നിൽക്കുവാൻ അവിടെ എത്രതാങ്കു രാജാവിനാണു^९
 സാധിക്കുന്നതു?^{१०} അമ്മവാ സാധിക്കുന്ന വല്ല രാജാക്കന്നൂ
 ആം ഉണ്ടുകൂടിതനെ അവക്കം പുരോ കാരണങ്ങളാൽ
 മാനസിംഹനീരു എതിർപ്പക്ഷത്തു^{११} നിൽക്കുന്നവരാണു^{१२}.
 ഇതോക്കെ കത്തി കീഴടങ്ങുന്നപക്ഷം, മരറാരാപ്പു
 താണു^{१३} ഉടനേ സംഭവിക്കുന്നതു^{१४} രാജകുട്ടംബവത്തിലെ
 രൂപീജനങ്ങളെയെല്ലാം മുജറാറു സുത്തതാൾ ഉടനേ
 കൈവശപ്പേട്ടത്തും. അവക്കെ കുട്ടംബാഭിമാനവും വം
 ശംഗ്രഹിയും അര്ഥതാടെ നാലിക്കുന്നതാണു^{१५}. അതിനാൽ
 രൂപീജനങ്ങളിൽ അങ്ങംതനെ കീഴടങ്ങുന്ന നടപടി
 സ്വപ്നികരിക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കുവിലു. അതിനാൽ മഹാരാജ
 ധാര്യദി ഉള്ളി എന്നു^{१६} രാജാധും മന്ത്രിയും തീരുമാറ്റിട്ടു

സുൽത്താൻറെ സെസന്റുങ്ങൾ അതു കോട്ട അതുകൂടിക്കവാൻ
അടക്കമന്ന നിലിഷ്ടത്തിൽ അവധേയാട്ടതിൽത്തു യുലം
തന്നെ നടത്തണം. ഈ യുലത്തിൽ തോറുവേപ്പാകമെന്നു
തോന്നുമ്പോൾ സമാധാനം അനേക്ഷിച്ചു അങ്ങനെ കീ
ട്ടന സമയംകൊണ്ട് മറര വല്ലവരുടെയും സഹായം
നേടി വീണ്ടം ഒരു യുലം കൂടുനടത്തണം. അതു യുല
ത്തിലും ജയം സിഖിക്കാത്തപക്ഷം എല്ലാവരും നന്നാ
ചു അതുമഹത്പു ചെയ്യണം!

സകടകരമായ ഈ നിലയുദ്ധത്താട്ട അന്നാതെത്ത
അതുലോചനാസഭയ്ക്ക് പരിശീത്ത. രാജാവും പ്രഭുക്കന്മാരും
തങ്ങളിൽനട ഓരോ വസതിയിലേക്കും മടങ്ങി. അവർ വാ
സന്നമലങ്കരിക്കുന്നു. അതു കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ ഉള്ളവ
ർക്ക് വന്ന ചേതന അതുപത്തിനെന്നുപറ്റി സുരീജനങ്ങൾക്ക്
അറിയിച്ചു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന രാജകുട്ടംബവാംഗ
ങ്ങളായ മഹിളമാരിൽ ഏറ്റവും മുന്നാണിയിൽ ദണ്ഡി
ക്കേണ്ടതും മാനസിംഹരംഗർ ചുത്രിയായ ഭാഗമതിയെ
ആശം. രാജാവിശൻറെ അതുലോചനായോഗത്തിൽ
എന്നാണ് നിലയുദ്ധക്കണ്ണതെന്നും ഈ രാജക്കമാരി വഴി
രാജുലയോട്ട ഭോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാജാവിശൻറെ
പുന്ന ചുത്രിയായ ഭാഗമതി സൗംഘ്രഥ്യത്തിലും സർക്ക്
ഭാവത്തിലും അങ്ങേങ്ങാറാത്തതു നിലയിൽ ആയിരുന്നു.
രാജുതു യുവതിമാരിൽ നടമാടിയിരുന്ന ധീരതയും ചു
റിതുമ്പുലിയും അവർക്കു പ്രത്യേക സന്പത്തായിരുന്നു.
അവളുടെ മാനവ്യും മരിച്ചിട്ടും ഏതാണും വർഷങ്ങൾ

ആയി എക്കിലും മാനസിംഹൻ അവരെ സ്വന്തം ജീവ
സോപും അതു സൂക്ഷ്മമായി ശ്രദ്ധയോടെട്ടിട്ടെ താമസി
പ്പിച്ച പോരിക്കയാണ്. നാനുബന്ധം വിഭവാൻ രാജാധി
തീർത്ഥയാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ആദ്യപ്ര
മായി പതിഞ്ഞതു് ചുതിയായ ഭൂമമത്തിയെ രക്ഷിക്കു
വാൻ ആയിരുന്നു.

ആലോചനായോഗം കഴിഞ്ഞു് മാനസിംഹൻറെ
വിവരം അറിയിക്കവാൻ ചുതിയുടെ അട്ടത്തെത്തതി. രാജകുട്ടിംഖവത്തിലെ അംബങ്ങൾ എല്ലാം എക്ക് അത്രവ്യാ
ധി കരതിയിരിക്കു മാനസിംഹൻ വളരെ സങ്കരപ്പേരും
പോലെ കാണുമ്പുട്ടി. അന്നത്തെ നിയുധം ആരോധം
അറിയിക്കവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് സമാധാനം ഉണ്ടാ
യില്ല. പിതാവിന്റെ സങ്കടമേറിയ ഈ ഹരിഷ്ഠ കണ്ട്
അട്ടത്തെ നടപടി എന്താണെന്നറിവാണുള്ള താല്പര്യ
തേതാടെ ചുതി ചോദിച്ചു്—

“പ്രിയപിതാവേ, അവിടുന്നു് വളരെ സങ്കരപ്പേ
ടനാതായി തോഡ്സന്നു. കാൽമെന്താണു്? ഇന്നത്തെ അതു
ലോചനകൾ എന്നും തന്നു വിജയത്തിലായില്ലോ?”
മാനസിംഹൻ:—”ഒരുവത്തിനും മാത്രമല്ലാതെ ഈ അതു
പത്തിന്തു നീനും നാജു രക്ഷിക്കാൻ മറ്റാർക്കും
കഴിയുമെന്നു തോന്തനാില്ല. ഗ്രാഹാറ സൂക്ഷ്മതാ
ന്റെ ബൈന്ധപ്പും നമ്മുടെ കൊട്ട വള്ളയാറായിരിക്കും.
കണ്ണും നാട്ടുകളും ആലും ചെപ്പും ദേശം ബൈന്ധപ്പും
ഇല്ല. സമാധാനത്തിനു് ഒരുപാടു രംഭാക്കമുണ്ടു്

ഇല്ല. ഈ നീലയിൽ എന്നാണ് “നീരുയിക്കേണ്ടതു്.”

“ഈപ്പേരൻ രക്ഷിക്കുന്നതിനു എത്താത്തുപക്ഷം, യാതൊരു രക്ഷാമാർപ്പിച്ചുവും ഇല്ല” എന്ന രാജാവു് വളരെ സകടതേതാട്ട പറഞ്ഞു.

രാജാവിന്റെ ഈ നീരാദ തന്നോയായിരുന്നു, രാജകുടംബത്തിലെ സ്ഥീക്കേളും ബാധിച്ചിരുന്നതു്. ഒരുക്കഴിട്ട് അതുകൂടണ്ടുതന്ത്രിൽ അക്കദ്ദേപ്പുടുന്നപക്ഷം അവ രഹസ്യപേരും അന്നിപ്പുവേണും ചെയ്യാൻ തന്നെ സന്ന ശരായി. എന്നാൽ രാജപുത്രിയായ ഭാനുമതി മാത്രം ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരിയായിരുന്നു. അരവിബണ്ണു് എന്ന അയൽരാജപുത്രത്തിലെ സമർവ്വീരനായ അമഭസിംഹൻ എന്ന രാജക്കമാരൻ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണു് ഈ സദ്ധർത്ഥത്തിൽ വേണ്ടതെന്നു് രാജക്കമാരി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അമഭസിംഹൻ അതിന്തുടങ്ങരും ധീരനം പ്രതാപരാലിയും അയൽ കൈ യോദ്ധാവായിരുന്നു. കൈ കാലത്തു് അമഭസിംഹൻ മാനസിംഹരാജാവിന്റെ മീതുമായിരുന്നവൈക്കിലും രാജപുത്രത്തിന്റെ അതിർത്ഥതി സംബന്ധിച്ച അഭിപ്രായ വ്യത്പ്രാസങ്ങളാൽ അമഭസിംഹൻ മാനസിംഹനം തമ്മിൽ അതു വലിയ സ്നേഹത്തിലല്ല കഴിത്തെള്ളിട്ടിയതു് എന്നാൽ ഭാനുമതി, അതു സ്നേഹക്കുവു് അതു കാഞ്ഞമാക്കാതെ പിതാവിനെ വിഭരം അറിയിച്ചു് സമർത്ഥനായ കൈ കുറക്കു വരുത്തി. തന്റെ വലതു കൂട്ടിൽ ശോഭിച്ചിരുന്ന മനോ

ഹാമായ സുവർണ്ണപ്പ വച്ച ഉംരി അതു ആദ്ദേശം അമൃസിംഹനെ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നും, റത്നക്ഷേത്ര അതുകു മണം അടച്ചതിരിക്കുന്ന ഈ എടുത്തതിൽ അദ്ദേഹം ചുമ്പ് വൈശാഖം മറന്നും അതുകു മത്തേരുവോടു സഹായിക്കു മെന്നും രാജക്കമാരി കൂതൻമുവേഗ സന്ദേശം കൊടുത്ത യച്ച.

എന്നാൽ യലുകാലമായതിനാൽ അക്കാലത്തും ഒരു സ്ഥലത്തു നിന്നും മഹാരാജ സ്ഥലത്തും എത്തതികൊള്ളിന്നതും വേണ്ടെങ്കിലും വിഷമാമായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും റാത്രുജ്ഞപ്പുകൾ എന്നതും എണ്ണവും ക്ഷേരം തന്നെയായിരുന്നു. എതായാലും സന്ദേശവും രാജപുത്രിയുടെ രതവചിത്രമായ ക്ഷണവും വഹിക്കുകൊണ്ടും യവരത്നമായ കൂതൻ ചുരുപ്പട്ടി. എന്നാൽ അയാൾ പ്രവേശിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം റാത്രുകൾ അനവധി പ്രതീപക ശ്രദ്ധയോടു അതുകു മിക്കവാൻ തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നു. അവരുംകാണാതെ അരിവിബണ്ണിലേയും പോവുക എന്നതും കേവലം അസാഖ്യപ്പാം തന്നെയായി എക്കിലും കൂതൻ ചുരുപ്പട്ടി.

റാത്രുക്ഷേത്ര കള്ളിൽ അക്കപ്പട്ടമോ എന്ന ദേതാവെ കൂതൻ എതാനും നാഴികെ പോയ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ പെട്ടുന്നും റാത്രേണനാനായകമാരിൽ ചരാൾ അയാൾ പിടിക്കുടി. അയാളുടെ കൂടു എത്രവാൻ കൂതൻ നിർമ്മാണിയിരുന്നായി എക്കിലും വളരെ സുത അതിൽ അയാളുടെ കള്ളിൽ നിന്നു തെററി ഒരു കറാരി

അയാളുടെ നൈത്യത്തു കരിയിറാക്കിയതേപ്പോൾ അയാൾ ചൊണ്ടി.

അതു അർദ്ധരാത്രി തന്നെ മുതൽ അർവ്വവണ്ണയത്തിൽ എഴുതി അമഭസിംഹനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു വേട്ടയ്ക്ക് ചുപാകാൻ സ്കൂളിൽതന്നെയിരുന്നു. ഒരു നീംകു മാന സീംഗ ചുത്തിയായ ഭാരമതിയുടെ അടക്കപ്പെടുത്തുന്ന ലഭിച്ചുതോടെ നാഡാട്ടിയിൽ നീംനു വിശ്വാസിച്ചു. തോദ്വാരത്തിലേയ്ക്കു തന്നെ തിരിക്കുവാൻ അഫിസിംഗൾ നീംവെച്ചിച്ചു. അയാളുടെ നീംവെച്ചിലും കേട്ട പ്രസാദം കൂടുകാനായ സചിവിംഗിങ്കും മാനാസിംഗൾക്ക് അഴിമാന സംരക്ഷണത്തിനും വിജയത്തിനും വേഗം തന്നെ തിരിക്കുകയായി.

ഉദ്ദേശം അയ്യായിരു പേരുള്ളത്, ഒരു ഏസന്റ്പുത്തെ നാഡിച്ചുകാണ്ടി” അമഭസിംഗാംബി. സാലിസിങ്കും നീംവെച്ചിലും തോദ്വാരം എന്ന കോട്ടയുടെ സംരക്ഷണത്തിനു പുറ ചുമ്പി. എന്നാൽ അതുകൂടണ്ടെന്നു മുതിർന്ന ഘോഷണയ്ക്ക് പ്രതിനിശ്ചായിരാത്തിക്കൂട്ടും. അതുകൂടിലുള്ള ഒരു ഏസന്റ്പുത്തെ നേരിട്ട് നീംനു എതിർക്കാൻ മുതിരാതെ തോദ്വാരത്തിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തായി അമഭസിങ്കും സ്കൂളിൽതന്നും ഏസന്റ്പുത്തെ നാഡിച്ചു.

അല്ലെന്നും കഴിത്തുപ്പോം റാറുകൾ പീരകികളിലായി അടക്കുന്നു എന്നാൽവർത്തമാനം ചാരന്നാർ.

മുവേന അമ്മസിങ്ങിന ലഭിച്ച. എന്നാൽ പീരകികൾ വണ്ടികളിൽ കയറ്റി തു വണ്ടികളിൽ അടിച്ച കൊണ്ടത്തിയ സേനകളെ അമ്മസിംഹൻറ സൈന്യം നിഷ്ഠപ്രധാനം ഫുത്തു പീരകി വാഹക രത്തനെ തടവുകാരായി ചടക്കുടി. രജപുത്രവീരന്മാർക്ക് കഴ ഉത്സാഹം വർദ്ധിച്ച. അതികരിന്നമായി തുടർന്ന സംഭായ യുദ്ധത്തിൽ ഘോസംഗ്രാഫു വിജയം സംശയമായപ്പോൾ അയാൾ അമേദസിംഹനോട് സമാധാനം അപേക്ഷിച്ച. അതു കൂദാശ മലവിക്കാതെ ഘോസംഗ്രാഫു ത്രിട്ടത്തു അകുമണ്ണത്തിനു മാർഗ്ഗം കാണാതെ പീഠവാങ്ങി. അമേദസിംഹൻറ രണ്ടരാത്രുമാം സ്ഥിതി കീർത്തിക്കപ്പെട്ട് രാജാമാനസിംഹൻ തു യുവവീരനോട് ടരയുകയാണ്:—

എന്നേയം എൻ്റെ കട്ടംബത്തേയും നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് സംഭർഖത്തിൽ രക്ഷിച്ചതിനും എളുപ്പത്തിൽ പ്രതിഫലം തന്നാൽ മതിയാകം? നിങ്ങൾ എളുപ്പത്തെ ചോദിച്ചാലും തരാൻ തോൻ സഭനൊപ്പത്തോടെ, തയ്യാറാണ്. ഈ കേട്ട് അമേദസിംഹൻ പറഞ്ഞു:—

“അവിടത്തെ കട്ടംബത്തിലെ അതുല്യമായ തു രത്തത്തെത്തെനെ എന്നിക്കു തരിക.”

തന്റെ ചുമ്പിക്കമാർത്തോട് ധരിച്ചപോതെ കിരീടരങ്ങളാലിരിക്കം അമേദസിംഹൻ ശ്രവണപ്പെട്ടി

നാത്തേൻ തെററിലുരിച്ച് മാനസിംഹൻ അങ്ങനെ
സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ അമഭസിംഹൻ പറയുന്ന;—

അതു രത്നമല്ല, അവിടത്തെ ഘുത്രീന്താം. ഭാഗമതി.
മാനസിംഹൻ:—ഭാഗമതിയോ? വളരെ സാന്നിധ്യ
തേതാട തോൻ താങ്കൾക്ക്” നഡക്കിയിരിക്കുന്നു.

രാജാവിന്റെ ഈ വാദാനം അംഗസരിച്ച് ഭാഗമ
തീയുടേയും അമഭസിംഹൻറേയും വിവാഹം ശ്രൂമായ
കൈ മുളർത്തുത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട്. വിവാഹമുണ്ടായ
സ്വം കഴിഞ്ഞു യുവവീരനം രാജവുത്രിയും മാത്രമായ
ഉച്ചത്തിൽ അമഭസിംഹൻ വധുവിനോട് ഹോദിക്കു
യാണോ:—

“പ്രീയതമേ, വേതിയുടെ, പിതാവു് എന്നോട്
വളരെ ചിണകതെതിലായിരുന്ന കഴിഞ്ഞത്തു്” എന്നിട്ട്
എന്റെ സഹായം അഭ്രക്രമീകരിക്കുത്തക്കവീഡിത്തിൽ
വേതിയുടെ രതകക്കണം കൊടുത്തയാളുത്തിൽ തോൻ
അത്തുരപ്പുക്കന്ന. അതുണ്ണു, ഏതു ഉണ്ടായിരുന്നോ?”

ഭാഗമതി:—അതു ധീരതയല്ല. ഭാരതക്രമവാദ്യത്തിലെ
രാജുക്കരാതം ജനങ്ങളിൽ. ഒന്നതനെന്നാണോ
എനിക്കു നല്ലപോലെ ബോല്ലപ്പുണ്ട്. നമ്മുടെ
സാമ്രാജ്യവന്ന നിലയിൽ എതിർത്ത ഷേരോസ്
ഷാഖാൻ പോലും അടാർത്ഥത്തിൽ സാമ്രാജ്യം
ഓരോ കാൺവരോൽ അഭിപ്രായവൃത്തപ്പാസകൾ

ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്നേ ഉള്ളി. അങ്ങനെ എൻ്റെ
പിതാവുമായി അങ്ങോയ്ക്ക് ചില അഭിപ്രായവച്ച
തപാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നേ ഉള്ളി.

അമർസിംഹൻ:—എതായാലും അതു മുതൽ അവൻ ഒരു
ഡീസമർത്ഥമനായിരുന്നു. അവൻ ഒരുക്കാളിടെ
കൈവരം എത്രയോതവണ അക്കദ്ദേശിക്കിട്ടും അതു
കുറഞ്ഞം യാതൊരുവിധത്തിലും നഷ്ടപ്പെട്ടതാ
തെ എന്നെന്നതെന്നു എത്രപ്പീക്കക്കയിണ്ടായി. കുറഞ്ഞം
എന്നു എത്രത്തില്ല, കുറഞ്ഞം കൊടുത്ത
യയ്ക്കുന്നു ബുദ്ധിക്കഴിലം പ്രയോഗിച്ചതാണും
അതിന്റെക്കരം.

ഭാഗമതി:—അതെ; ഭാരതീയവന്തികകൾക്കും കാലേഖാ
ചിത്രമായ ബുദ്ധിക്കഴിലം അവന്റെ കമാണ്ടേലും.
പിതാവിനും എതായാലും ഇന്നീ ഭയപ്പെടാനോ
നാമിലും. അക്കബർ ചക്രവർത്തിക്കുവേണ്ടി വിജേ
ശരംജപ്പാളിൽ യുദ്ധംചെയ്യാൻ പോയിരുക്കുന്ന
സദേശാഭരണാർ കൂടെ തിരിച്ചു എത്രതുണ്ടാണു
നമ്മുടെ ഇപ്പോൾ വിചുംബും രേഖക്കീമത്രതും അതു
കാഡെന്നതെന്നു തോൻ വിശദപ്പെടുത്തണം.

